

Giới thiệu Tóm Lắt Anh Giúp Việc

Thể loại: Hiện đại, nữ cường nam nhược, HE

Convert: meoconlunar

Độ dài: 30 chương + PN

Ở một nước mà cô là vị tướng quân duy nhất, là thần tượng mà quân dân ngưỡng mộ.

Cô có địa vị và quyền lợi mà những nữ nhân bình thường khác không thể có được.

Cô trầm ổn giỏi giang, anh khí bùng bùng, là một nữ nhân làm cho nam nhân đều cảm thấy tự ti.

...

Anh là một cô nhi, lớn lên trong cô nhi viện ở khu nhà chức nghiệp, sau đó trở thành một nhân viên gia chính có thành tựu.

Anh không có ước mơ gì lớn lao, chỉ cần một cuộc sống bình bình đạm đạm, vì thế, anh không cảm thấy xấu hổ gì với công việc hiện tại.

Nhưng thời điểm anh gặp cô, tất cả thế giới của anh đều thay đổi.

Yêu cô, là chuyện thuận lý thành chương, mà có được cô, lại là một giấc mơ xa vời không thể với tới ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Nam nhân ôn hòa

Tiếng chuông cửa đột ngột vang lên, Long Tư Nghị mở cửa.

“Anh là?” Long Tư Nghị có chút kỳ quái nhìn nam nhân trước cửa.

“Xin chào, cho hỏi đây là biệt thự của Long tiểu thư phải không? Tôi là nhân viên của công ty gia chính Nhất Lưu tới nơi đây nhận việc” Ôn Thừa Tường dùng thanh âm ôn hòa biểu đạt ý tứ mình đến đây.

Trầm mặc, hai người đều ngay tại cửa đánh giá lẫn nhau.

Long Tư Nghị thật không ngờ tới sẽ là một nam nhân ôn hòa như vậy, trong khi Ôn Thừa Tường lại cảm khái khí chất trầm ổn cùng anh khí trên người Long Tư Nghị, có giống như một ngọn núi kiên định không gì lay chuyển được.

“Nhĩ hảo, tôi là Long Tư Nghị, đúng là tôi gọi gia chính phục vụ, nhưng mà tôi sống một mình, một nam nhân giúp việc có vẻ không hợp” Long Tư Nghị bình tĩnh nói ra nguyên nhân.

“Nếu tiểu thư nguyện ý, tôi có thể giả trang nữ nhân” Trong thanh âm ôn hòa của Ôn Thừa Tường pha chút ý cười, khóe mắt cũng nhẹ cong, làm cho người ta cảm giác thật ấm áp.

Thật không ngờ tân chủ chủ của anh lại là một nữ nhân như vậy, Ôn thừa Tường có chút kinh ngạc, nhưng đối với anh mà nói, chủ chủ là ai cũng không trọng yếu.

“Tiên sinh thực hài hước, nhưng dù sao tiên sinh cũng không phải nữ nhân, thật xin lỗi, tôi không thể thuê tiên sinh như một nữ nhân” Kỳ thật, đối với việc giả trang giới tính, cô cũng không có dị nghị gì, chính là nhìn đến nam nhân ôn hòa này, không biết thế nào, Long Tư Nghị có chút xúc động muốn gây khó dễ. Thế nhưng tuy rằng cô nghĩ như vậy, nhưng là trong lời nói lại không mang chút ý tứ gây khó dễ nào, ngược lại khiến cho người khác cảm giác cô nói là sự thật.

Ôn Thừa Tường thẹn thùng cười, anh chỉ muốn đùa đôi chút, lại không nghĩ cô sẽ cự tuyệt trực tiếp như vậy, khiến anh có chút xấu hổ.

“Tiểu thư, ngài thực sự quyết định vậy sao? Tôi là nam nhân, tuy có chút không tiện, nhưng những việc cần thể lực có thể giao cho tôi, hơn nữa, tôi là nhân viên tốt nhất của công ty, chỉ cần ngài chịu thuê, tôi sẽ khiến cho ngài vừa lòng” Kỳ thật, đối với công việc này, anh cũng không cần nhất định phải nhận, nhưng là đối mặt với một nữ nhân cố chấp như thế, anh chính là muốn cô đáp ứng. Trông bề ngoài Ôn Thừa Tường có vẻ ôn hòa, nhưng anh cũng là một người cố chấp.

“Anh là tốt nhất?”

“Theo phương diện của tôi mà nói thì đúng vậy, trù nghệ cùng kỹ năng chuyên nghiệp của tôi đều là hàng đầu ở công ty Nhất Lưu, nếu tiểu thư thuê tôi, bảo đảm tiểu thư sẽ không thất vọng”

Lời nói của Ôn Thừa Tường có chút khiêm tốn, anh ở trong công ty rất có tiếng, có khá nhiều đại gia muốn thuê anh làm quản gia chuyên trách, nhưng anh đều cự tuyệt, bởi vì Ôn Thừa Tường anh không muốn là gia nhân của riêng bất kỳ ai. Cho tới nay, anh chưa từng gặp qua gia đình nào làm cho anh nguyện ở lại phục vụ, cho nên, nguyên tắc của anh là chỉ phục vụ không quá một năm, mà anh cũng mới chỉ kết thúc một phân hợp đồng ngay ngày hôm qua.

“Anh biết nấu nướng?”

“Đúng vậy, đây là chứng chỉ đầu bếp của tôi” Ôn Thừa Tường từ trong xấp công văn lấy ra chứng chỉ đầu bếp.

Đầu bếp đặc biệt! Long Tư Nghị kinh ngạc, không nghĩ tới một đầu bếp đặc biệt lại đi làm công việc này.

“Kỹ năng chuyên nghiệp của anh là gì?” Dem chứng chỉ trả lại cho Ôn Thừa Tường, Long Tư Nghị tiếp tục hỏi.

“Kỹ năng chuyên nghiệp của tôi có tẩy trừ, quần áo hay trang sức đều giặt rửa sạch sẽ, sáng bóng; hơn nữa, đối với bảo trì gia cụ, thích ứng với hoàn cảnh gia đình, trang trí phòng ốc, chăm sóc người già trẻ nhỏ đều đã học qua, cho nên, tiểu thư có thể yên tâm giao gia đình ngài cho tôi mà chú tâm vào công việc”

Từ nhỏ đến lớn, Ôn Thừa Tường đều học tập những thứ này, hơn nữa vô luận ở phương diện nào đều dụng tâm mà học, cho nên, nếu không làm nghề này, anh cũng có thể làm bất cứ công việc nào tốt hơn. Nhưng anh lại chẳng đổi nghề, làm cho mọi người thực không rõ.

“...” Im lặng, Long Tư Nghị dùng ánh mắt như gập quỳ nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Thử việc

Cái gì cũng làm được! Đây là một nam nhân sao? Làm sao có thể? Chẳng lẽ anh được lão thiên phái xuống để đả kích nữ nhân sao?

Hôm qua cô sở dĩ gọi điện thoại thuê một nhân viên gia chính là vì nơi này của cô thật sự không ở được nữa! Nhân viên gia chính trước của cô vì lý do gia đình đã xin nghỉ được một tuần, mà trong vòng một tuần này, vốn đang là phòng ốc sạch sẽ bị cô làm cho như một bãi chiến trường. Trọng yếu hơn nữa là, cô đã chẳng còn y phục để thay đổi, nếu cứ phải mặc quần phục để ra ngoài, đoán chừng ngay cả cửa cô cũng không bước qua được.

Cô trong mắt thế nhân là thành thực ổn trọng, đối mặt với những nhiệm vụ cỡ nào mạo hiểm, cô đều sẽ bình tĩnh nhất nhất giải quyết, nhưng mà, cô thật sự vô phương với cái gọi là nữ công gia chánh.

“Tiểu thư, không bằng ngài cứ trước thuê tôi một tuần, nếu sự phục vụ của tôi khiến ngài vừa lòng thì giữ tôi lại, ngược bằng không liền đổi người khác, ngài thấy sao?” Ôn Thừa Tường đưa ra một đề nghị.

“... Được, nhưng mà, tôi cần phục vụ trên mọi phương diện, bao gồm 3 bữa sáng thời gian không cố định, giặt quần áo, quét dọn phòng ốc. Hơn nữa, tôi muốn anh một ngày 24 giờ đều ở nơi này tùy thời vì tôi mà phục vụ.

Còn nữa, vì anh là nam nhân, tôi có yêu cầu mấy phương diện đặc thù, ví như anh không thể mang người về đây qua đêm, không trần truồng đi lại trong nhà, không đi toilet để cửa mở, không hút thuốc, không có những hành vi thiếu đứng đắn, anh làm được không?”

Long Tư Nghị một hơi nói ra một đống điều kiện, Ôn Thừa Tường kinh ngạc, nhưng vẫn gật đầu như cũ mà cười đáp ứng. Cẩn thận ngẫm lại, những yêu cầu đó cũng chẳng có gì quá đáng, nhưng mà một ngày 24 giờ? Là ý gì? Cô là để anh sống ở đây sao, này cũng thực bình thường ...

Nhưng Ôn Thừa Tường về sau mới hiểu được, anh đã làm ...

“Vậy được rồi, vấn đề cuối cùng”

“Tiểu thư cứ nói”

“Anh có thể bắt đầu công việc ngay không?” Long Tư Nghị hỏi, mang ý chờ mong.

“Đương nhiên có thể!” Ôn Thừa Tường hơi nhướn mày, vấn đề cuối cùng này khiến anh kinh ngạc, cứ nghĩ là yêu cầu khó khăn nào đó, không ngờ lại dễ dàng như vậy. Anh vốn muốn nói lại rằng, chính vì bị ngoại nhân ghét bỏ nên anh mới luôn ngày cả cửa phòng cũng không có bước ra.

“VẬY MỜI VÀO, NHƯNG MÀ TRƯỚC NHẮC NHỞ ANH MỘT CÂU, PHÒNG CỦA TÔI RẤT LỘN XỘN, MONG ANH CHUẨN BỊ TÂM LÝ SẴN SÀNG” Long Tư Nghị tránh người qua để nam nhân này tiến vào, rồi lại hảo tâm trước tiên nhắc nhở anh.

Không nói gì, Ôn Thừa Tường chỉ kỳ quái nhìn Long Tư Nghị, sau đó bước vào, liền kinh ngạc đứng sững ngay tại cửa.

“TÔI ĐÃ NÓI RỒI, THỰC SỰ RẤT LỘN XỘN” Giọng nói vang lên, vẫn vững vàng như trước, nhưng nếu để ý kỹ liền thấy hai tai của Long Tư Nghị đã đỏ ửng, đây là đặc điểm rõ ràng nhất khi cô ngượng ngùng.

Ôn Thừa Tường quay đầu lại cẩn thận nhìn Long Tư Nghị, cười thật bất đắc dĩ.

“LONG TIỂU THƯ, NGÀI CÒN CÓ YÊU CẦU ĐẶC THÙ NÀO NỮA KHÔNG? NẾU KHÔNG, BÂY GIỜ TÔI SẼ BẮT ĐẦU CÔNG VIỆC” Đối với đồng hồ độn trước mắt, Ôn Thừa Tường rất kinh ngạc, nhất là chủ nhân của nó lại là một nữ nhân ổn trọng như vậy. Thật là một điều mâu thuẫn! Nhưng mà, nhìn Long Tư Nghị trầm ổn, trên gương mặt tản ra khí chất anh khí như vậy, anh đột nhiên hiểu ra, mâu thuẫn này thực sự tồn tại trong người cô gái này ...

Bình tĩnh, lý trí, thực tế, lại có chút cố chấp, kiên định mâu thuẫn của bản thân ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Kỳ tích nho nhỏ

“LONG TIỂU THƯ, NGÀI CÒN CÓ YÊU CẦU ĐẶC THÙ NÀO NỮA KHÔNG? NẾU KHÔNG, BÂY GIỜ TÔI SẼ BẮT ĐẦU CÔNG VIỆC”

“YÊU CẦU CUỐI CÙNG, KHÔNG CÓ SỰ CHO PHÉP CỦA TÔI, ANH KHÔNG ĐƯỢC BƯỚC VÀO THƯ PHÒNG, DÙ NHƯ THẾ NÀO CŨNG KHÔNG NGOẠI LỆ” Tuy rằng cô không tin ngoại nhân có thể tìm được tài liệu cơ mật nào từ thư phòng của cô, nhưng vẫn phải dằn dò đôi câu, dù sao cướp nhà khó phòng, mặc dù cô rất có hảo cảm với người nam nhân này, nhưng vẫn không thể lơ là.

Đứng ở vị trí của cô hôm nay, rất nhiều vấn đề đã không còn là vấn đề riêng tư nữa, mà là vấn đề của xã hội cùng quốc gia, người có địa vị càng cao, càng có nhiều chuyện bất đắc dĩ.

“ĐƯỢC” Ôn Thừa Tường thận trọng gật đầu, đối với những chuyện riêng của cô chủ, nhân viên gia chính chuyên nghiệp như anh cực kỳ chú ý.

Long Tư Nghị cũng không nói gì, xoay người trở về phòng, bây giờ cô cần phải nghỉ ngơi, tối nay còn phải tham gia hội nghị bí mật ...

Không nói gì thêm, đầu tiên Ôn Thừa Tường thích ứng với hoàn cảnh một chút, sau liền bắt tay vào công việc

oOo

Ngủ một giấc, tinh thần thực sáng khoái, Long Tư Nghị thay một thân quân trang bình thường, ra khỏi phòng. Không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào, Long Tư Nghị nghi hoặc bước đến phòng khách, nam nhân kia đâu?

Đến phòng khách, Long Tư Nghị sáng mắt, không còn đồng hồ độn ban đầu nữa, nơi nơi đều sạch sẽ sáng bóng, tản ra một loại hương vị ấm áp nhân nhật ... Kỳ tích! Đây thực là một loại kỳ tích nho nhỏ a!

Nam nhân này cũng không tệ, nhưng mà, người đâu? Dựa vào trực giác của mình, cô phát hiện nam nhân này hiện không có ở đây. Thêm nữa, trong phòng khách thoang thoảng có mùi thơm, là mùi của thức ăn. Theo mùi thơm mà bước, cô thấy được một bàn thức ăn!

Đàn ông vào bếp, có thể ăn được không? Cô hơi chút nghi vấn, Long Tư Nghị liền cầm lên đôi đũa đã chuẩn bị sẵn gấp ăn một ít.

Có hơi lạnh, hẳn là đã được một thời gian, hơi thở của anh ta trong phòng rất nhạt, có lẽ rời đi cũng khá lâu rồi. Mà cô ngủ ước chừng 4 tiếng, như vậy trong khoảng thời gian đó nam nhân này sửa sang nhà cô đến không nhiễm hạt bụi, lại làm ra một bàn thức ăn như thế, anh ta là siêu nhân sao?

Rất ngon! Long Tư Nghị ăn rất nhanh, ải thứ nhất, nam nhân này vượt qua, bây giờ chỉ cần cho người điều tra thân phận của anh ta một chút là được!

oOo

Thật no ... Long Tư Nghị ngồi trên sofa, thật không muốn động, không biết đã ăn bao nhiêu, như thế nào lại no như vậy?

Cái nam nhân kia đâu? Như thế nào cô dùng bữa xong mà vẫn chưa trở về? Sắp đến giờ họp, nam nhân này ... Quên đi, không thèm nghĩ đến anh ta nữa, nếu không vào nhà được thì tự anh ta có thể xử lý tốt.

Nghĩ nghĩ, Long Tư Nghị đứng lên, sửa sang lại quần áo, ra khỏi nhà, bên ngoài đã có một chiếc xe hơi quân dụng chờ ở đó, một nam tử một thân quân

trang từ trên xe bước xuống.

”Kính chào Thủ trưởng!” Nam từ làm một cái quân lễ, thấp giọng hô.

“Lên xe đi” Nhân nhật trả lời một câu, Long Tư Nghị bước lên xe, rất nhanh xe liền khuất dạng trong bóng đêm. Trên đường đi, có một vài cảnh sát giao thông khi nhìn thấy chiếc xe này cũng cung kính làm quân lễ, biểu tình sùng bái!

oOo

Mà thời điểm Long Tư Nghị ngồi ở chủ vị chủ trì hội nghị, có một nam nhân mang khuôn mặt uể oải đứng trước cửa biệt thự của cô ...

Đã 20 phút trôi qua, Long tiểu thư thực sự không có ở nhà sao? Hay vẫn còn đang ngủ? Kìa anh nên làm cái gì bây giờ? Nhìn túi hành lý trong tay, Ôn Thừa Tường bắt đầu đi tự hỏi.

Anh vừa mới trả phòng trọ, hiện không có nơi để về, lại không nghĩ khi trở lại liền bị nhốt ngoài cửa ... Anh nên rời đi hay vẫn tiếp tục chờ?

Nếu rời đi, kìa Long tiểu thư trở về mà không thấy anh, có hay không trách anh không đủ chuyên nghiệp? Rõ ràng đã đồng ý bắt đầu công việc, giờ lại rời đi, anh không thích kết quả như vậy.

Nhưng mà, nếu không đi, anh nên làm gì đây? Chẳng lẽ tiếp tục chờ ở đây?

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lần đầu tiên tiếp xúc thân mật

23 giờ 15 phút

Long Tư Nghị nhìn đồng hồ, hội nghị dài dòng rốt cuộc cũng kết thúc, T quốc gần đây thường xuyên có động tĩnh, tùy thời đều có khả năng gây chiến, đội đặc chiến cô chủ quản đang tuần tra ở biên giới T quốc, không cần có thông tin xấu gì, liền tốt; nhưng nếu có xảy ra chuyện gì mà nói, cô nhất định không để yên cho T quốc.

Rất lâu rồi cô không có hoạt động gân cốt gì, lần này nếu có cơ hội cô nhất định phải hảo hảo hoạt động thư giãn gân cốt một chút, bằng không cả ngày ở trong nhà cô cũng muốn rỉ sét.

Trong nhà? Bỗng nhiên cô nhớ tới, chuyện tình của nam nhân kia còn chưa có xử lý, anh ta hẳn là sẽ không ở đó đợi cô đi ... (Akako: tỷ đoán xem ...)

“Cát binh lính, trực tiếp về nhà!”

“Vâng!”

Làm thân vệ binh của Long thủ trưởng, hẳn đều hành động theo mệnh lệnh của thủ trưởng. Tuy rằng thủ trưởng không hay cười, còn rất nghiêm túc, nhưng mà có một nữ thủ trưởng xinh đẹp như vậy làm trưởng quan của hẳn, hẳn vẫn cảm thấy thực vinh hạnh, cũng không có bởi vì thủ trưởng là nữ nhân mà cảm thấy không thoải mái.

Hắn nghĩ, trong toàn bộ quân đội, hẳn là không có ai vì thủ trưởng là nữ mà có ý kiến, bởi vì thủ trưởng có ngày hôm nay toàn bộ đều tự mình cố gắng, chiến tích huy hoàng của thủ trưởng làm cho tất cả mọi người vui lòng phục tùng, đương nhiên bao gồm cả hẳn.

Chính là, ngày hẳn có thể theo bên cạnh thủ trưởng không còn nhiều lắm, bởi vì, còn có một tháng nữa hẳn sẽ phục chức. Có chút đáng tiếc, nhưng mà làm quân nhân sự tình này đã gặp nhiều, việc hiện tại hẳn có thể làm là phục vụ thủ trưởng cho tốt ở những ngày cuối này.

oOo

“Thủ trưởng, đã đến!” Cát binh lính xuống mở cửa xe cho Long Tư Nghị, sau lại hành quân lễ.

“Trở về đi, 8 giờ ngày mai tới đón tôi là được” Long Tư Nghị xuống xe phân phó một câu, liền hướng tiểu biệt thự của mình mà bước.

Theo yêu cầu của quân đội, thật ra cô sẽ chẳng ở nơi này, nhưng cô thích biệt thự, cũng rất thích tiểu biệt thự này, cho nên không muốn chuyển đi, dù sao công việc của cô cũng bận rộn, cô không muốn chuốc thêm phiền toái.

“Vâng”

Khi xe rời đi, Long Tư Nghị cũng đã tới trước cửa biệt thự, đập vào mắt cô là một bóng người. Một người nam nhân ngồi trên thềm thạch, đầu dựa vào

đầu gối, bên cạnh là một túi hành lý, tiếng xe vừa nảy cũng không khiến anh ta chú ý, xem ra là đang ngủ. Nhìn dáng người này hẳn là tên nam nhân kia, trẻ thế này, không biết đã chờ ở đây bao lâu.

“Ôn tiên sinh” Long Tư Nghị bước tới thử gọi một tiếng.

“... Long tiểu thư? A, thực xin lỗi, không biết thế nào lại ngủ như vậy” Ôn Thừa Tường còn chút buồn ngủ, nhưng khi nhìn đến Long Tư Nghị một thân quân trang trước mặt, chút ngái ngủ còn sót lại liền tiêu tan, anh bật dậy, xấu hổ sửa sang lại quần áo.

“Có lẽ anh đã đợi rất lâu”

“Không có, không có lâu. Buổi chiều chưa báo cho tiểu thư đã rời đi, thực xin lỗi, do tôi trở về dọn hành lý” Ôn Thừa Tường ngượng ngùng, nhưng vẫn cười ôn nhu.

Bỗng nhiên, Long Tư Nghị vươn tay chạm vào tóc anh.

“Long tiểu thư?” Ôn Thừa Tường bị dọa lui về phía sau một bước.

“Cẩn thận!” Long Tư Nghị nhanh tay lẹ mắt giữ chặt lấy cánh tay của Ôn Thừa Tường.

Khi này, Ôn Thừa Tường lui về phía sau không cẩn thận trượt trên thảm thạch, mắt thấy sắp té ngã, hoàn hảo Long Tư Nghị kéo anh lại, nhưng vì ở dạng tư thế này, hơi thở của hai người liền giao hội cùng nhau, một bên trầm ổn nội liễm, một bên thành thực ngại ngùng, hài hòa đến bất ngờ.

“Không sao chứ?” Long Tư Nghị trước buông tay, lui về phía sau một bước, mang theo ý cười yếu ớt hỏi.

Nam nhân này vô hình trung có một cổ lực lượng khiến người ta thấy thực nhẹ nhàng khi tiếp cận anh, không biết là vì nụ cười ôn nhu của anh hay biểu cảm ngượng ngùng này đây. Ngượng ngùng? Nam nhân hiện nay còn có thể có biểu cảm này sao?

“Tôi không sao, cảm ơn” Bình thường anh sẽ không lỗ mãng như vậy, cũng không biết sao lại không cẩn thận như vậy, lại ở ngay trước mặt cổ chủ, thực xấu hổ!

“... Vào nhà đi”

“Àn”

oOo

“Khách phòng đều ở lâu hai, hẳn là khi dọn dẹp anh cũng thấy được, anh có thể lựa chọn bất kỳ căn phòng nào anh thích, đây là chìa khóa biệt thự, trời đã khuya, nghỉ ngơi đi!”

Nụ cười của nam nhân này khiến cho cô bớt đề phòng khá nhiều, có lẽ trong tiềm thức cô đã tiếp nhận anh, nếu không sẽ chẳng tình nguyện đưa chìa khóa cho anh, không gian của bản thân, dù có thêm bất kỳ người nào, đối với nữ nhân mà nói, là chuyện phải cẩn thận suy xét.

“Được. Long tiểu thư, tôi trước phải sắp xếp hành lý, tiểu thư cứ nghỉ ngơi trước đi, ngủ ngon”

“... Ngủ ngon!”

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Bữa sáng

Nằm ở trên giường, Ôn Thừa Tường mở to mắt nhìn trần nhà. Anh không phải lạ giường, cũng không có thói quen thức khuya, lại càng không phải vì chưa thích ứng với nơi ở mới, nhưng là bây giờ anh không chút buồn ngủ, cũng không biết có phải hay không vì đã ngủ lúc chờ ở cửa.

Cầm điện thoại lên nhìn, đã là nửa đêm, như vậy trừ bỏ thời điểm anh sắp xếp hành lý, anh đã nằm gần 2 tiếng.

Trong 2 tiến này anh đã nằm mà suy nghĩ hỗn loạn, nghĩ tới nghĩ lui cũng không biết bản thân mình muốn nghĩ cái gì, chỉ biết thân ảnh anh tuần kia luôn lúc ẩn lúc hiện trong đầu anh.

Anh tuần, đúng a, Long tiểu thư trở về lúc tối là đang mặc quân trang, Long tiểu thư là quân nhân sao? Khó trách nhà của Long tiểu thư lại hỗn loạn như thế, bình thường quân nhân rất bận rộn, làm gì có thời gian mà đề ý đến gia sự đâu, như vậy, về sau anh sẽ đầu làm tốt.

Lại nghĩ nghĩ, có lẽ thật sự là đã quá mệt, Ôn Thừa Tường rốt cuộc cũng thiếp đi...

oOo

7 giờ 30 phút, Long Tư Nghị đứng giờ rồi giường, lại dùng 10 phút để vệ sinh cá nhân, liền một thân quân trang xuất hiện ở phòng khách.

“Long tiểu thư, sớm an” Một nụ cười ôn hòa xuất hiện trước mặt Long Tư Nghị, chỉ thấy Ôn Thừa Tường mặc tạp dề đang bưng một cái đĩa đặt trên bàn.

“Sớm an, Ôn tiên sinh”

Nhìn trên bàn có cháo và một đĩa dưa cải, một bữa sáng Trung Quốc điển hình, cháo còn ngút hơi nóng, có chút thêm ăn, Long Tư Nghị liền ngồi xuống. Thật ngon! Ngay cả dưa cải cũng ngon như thế.

“Anh cũng ngồi đi, ở đây chỉ có hai chúng ta, không cần khách khứa” Tuy là quan hệ khách hàng, nhưng cũng không cần câu thúc như thế.

“Long tiểu thư, ngài nếu có yêu cầu gì về ăn uống cứ việc nói, mọi loại thức ăn ta đều có thể làm, hy vọng có thể khiến tiểu thư vừa lòng”

“Tôi rất vừa lòng, anh sở hữu một đôi tay có thể sáng tạo ra kỳ tích đấy” Đối với những việc tốt, cô sẽ chẳng keo kiệt mà ca ngợi.

“Tiểu thư quá khen” Bày ra một nụ cười ôn hòa pha chút ngại ngùng, Ôn Thừa Tường liền cúi đầu dùng cơm, cử chỉ tao nhã an tĩnh không chút tạp âm, Long Tư nghị thấy vậy cũng không lên tiếng.

oOo

Rất nhanh liền tới 8 giờ, nghe tiếng chuông cửa vang lên, Ôn Thừa Tường đứng dậy ra mở cửa.

“Xin chào, cho hỏi ngài tìm ai?” Ôn Thừa Tường mở cửa, liền thấy một nam tử một thân quân trang, độ khoảng hai mươi, là một hình tượng quân nhân điển hình, là bằng hữu của Long tiểu thư sao? Hay là ...?

“Xin chào, tôi là nhất đẳng binh Cát Kỳ, xin hỏi Long thiếu tướng đâu?” Cát Kỳ làm một cái quân lễ, tuy rằng không biết nam nhân ở cửa này là ai, nhưng đã xuất hiện trong nhà thủ trưởng, thì không phải là việc hân nên hỏi tới. Nhưng mà hân vẫn rất tò mò, bởi vì bên cạnh thủ trưởng chưa hề có xuất hiện nam nhân đâu, nghĩ nghĩ, Cát Kỳ không khỏi nhìn nhìn Ôn Thừa Tường vài lần.

“Long thiếu tướng?” Kinh ngạc lặp lại, tuy rằng không làm quân nhân, nhưng với quân hàm* anh vẫn có chút hiểu biết cơ bản, này thiếu tướng ...

Quân hàm: cấp bậc địa vị trong quân đội.

“Cát binh lính, cậu ra ngoài chờ chút, tôi sẽ ra sau” Tuy rằng không cố ý giấu diếm thân phận, cũng chẳng phải chuyện quan trọng gì, nhưng dù sao thân phận của bản thân cũng khiến cho người khác bất ngờ, điển hình là nam nhân ôn hòa này cũng đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn mình.

“Vâng, thủ trưởng” Cát binh lính ánh mắt hồ nghi nhìn hai người, nhưng vừa chạm đến ánh mắt nghiêm nghị của Long Tư Nghị, liền lập tức thu hồi ánh mắt, hành quân lễ rồi rời khỏi.

Thủ trưởng bình thường luôn im lặng, nhưng nếu chọc giận cô, hân sẽ rất thảm a, còn nhớ thời điểm hân bị phạt viết dã* chạy 50 vòng, suýt lấy luôn mạng của hân, mà khi đó, hân chỉ là không cẩn thận lộ ra ánh mắt kinh ngạc với nhà của thủ trưởng thôi mà, bởi vì nó thật sự rất là ...

Chạy viết dã: môn chạy bộ vượt chướng ngại vật, địa điểm thường là ngoại ô, rừng, núi, ...

Khoan! Nhà của thủ trưởng khi này trông rất sạch sẽ, là mời tân bảo mẫu sao? Hay là do tên nam nhân kia đến? Không không, thủ trưởng sẽ không vì tên nam nhân đó đến mà dọn dẹp đâu. Có một lần Triệu thượng tướng* đến nhà thủ trưởng làm khách, ngay dịp bảo mẫu của nhà thủ trưởng nghỉ việc, thủ trưởng còn không thêm dọn dẹp lại ngôi nhà lộn xộn của mình, làm sao sẽ vì tên nam nhân đó mà dọn dẹp đâu ... Kia rốt cuộc có chuyện gì a? Lòng hiếu kỳ nho nhỏ của hân đều bị tên nam nhân đó khơi mào, giờ mới sáng sớm nha, lại đụng phải một nam nhân ngay nhà của thủ trưởng ... (Akako: Anh Kỳ, sự tò mò có thể giết chết một con mèo a~)

Thượng tướng: cấp bậc cao nhất (3 sao vàng) trong hệ thống quân hàm Trung Hoa

oOo

“Ôn tiên sinh, tôi là một quân nhân, giờ anh hân đã biết đi”

“Đêm qua tiểu thư mặc quân trang trở về tôi đã để ý, chính là không nghĩ tới ... Tiểu thư thật là thiếu tướng sao? Vốn ta cho rằng chỉ là trùng hợp, không nghĩ tới cô chủ của ta là thiếu tướng trẻ tuổi nhất cả nước, lại còn là nữ tướng duy nhất, Long tiểu thư, ta thực đã cừ ngưỡng đại danh*” Nụ cười ôn hòa của Ôn Thừa Tường không chút thay đổi, tuy có chút kinh ngạc, còn có chút cảm giác khác, nhưng đều được che giấu tốt lắm.

Cừ ngưỡng đại danh: Ngưỡng mộ đại danh đã lâu.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6: Chấp nhận

Long Tư Nghị, kiều ngạo của quân giới Trung Hoa, thần tượng của rất nhiều quân nhân, lời đồn về cô không hề ít, nhất là miêu tả trên phương diện chiến tích, thậm chí có thể làm ra cả bộ điện ảnh quân sự. Chính là đương sự lại rất ít xuất hiện trước mặt công chúng, hơn nữa vì có quân chính bảo hộ, tư liệu và hình ảnh ít đến đáng thương. Ngoại giới chỉ biết thực có một người như thế, cùng tên, giới tính và chiến tích đếm không hết kia, còn lại liền một chút cũng không biết, không nghĩ tới sẽ là một nữ tử như vậy.

Nhưng mà, hết thảy truyền kỳ xảy ra trên người nữ tử này tựa hồ cũng không khiến cho người ta kinh ngạc lắm. Còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy Long tiểu thư, cô mặc một bộ quần áo hưu nhân*, nhưng lại tản ra anh khí bức người, khiến anh giật mình, rồi đến buổi tối trở về, nhìn cô một thân quân trang, mới giật mình cảm thán, nữ tử này mặc trên người quân phục thật hài hoà đến không tưởng.

Hưu nhân: đơn giản, toát ra sự nhẹ nhàng, nhân hạ.

Chính là, haiz... lần đầu gặp mặt, anh đã có cảm giác phải ngừng đầu, hiện tại chênh lệch lại lớn như thế, anh nên dùng tâm tình gì đối xử với cô? Bình thường như anh, trong khi cô lại cao cao tại thượng, gặp được nhau đã là không dễ, huống chi là những chuyện khác...

“Ôn tiên sinh, thân phận của tôi làm anh gặp rắc rối sao?”

“Long tiểu thư, ngại lo lắng quá nhiều rồi” Ý tứ của cô anh hiểu, những cổ chủ trước kia đã từng phát sinh rất nhiều, thân phận cùng địa vị đối với cá nhân đều thực chú trọng, giống như Long tiểu thư là nữ nhân vậy, hẳn chỉ cần thực hiện bổn phận của mình, những thứ khác, anh hẳn là không nên quan tâm.

“Vây thì tốt, tôi hiện phải đi, không biết khi nào sẽ về, khi tôi trở về sẽ gọi điện thoại cho anh, trong thời gian này chỉ cần anh hoàn tất công việc liền có thể đi bất kỳ đâu, nhưng trước đưa tôi số điện thoại của anh, có chuyện gì tôi còn có thể tìm thấy anh”

“Được, số điện thoại của tôi là... Tiểu thư đi cẩn thận!”

“... Ôn tiên sinh, có điều này, hy vọng không phải là yêu cầu quá đáng” Long Tư Nghị đã ra ngoài, nhưng lại xoay người vòng trở lại.

“Tiểu thư cứ nói!” Còn có chuyện gì muốn anh giữ bí mật sao? Hay là cảnh cáo anh một chút? Hít sâu trong lòng một hơi, anh muốn để chính mình thoát nhìn tự nhiên nhất.

“Ôn tiên sinh, tôi gọi anh là Thừa Tường được không? Hơn nữa, anh không cần sử dụng kính ngữ với tôi, nếu anh muốn hãy gọi tôi là Tư Nghị, đây là nhà của tôi, tôi không muốn bị tôn kính như thế” Hai chữ ‘tôn kính’ Long Tư Nghị nhấn mạnh một chút, cô không thích Ôn Thừa Tường tạo ra khoảng cách kiểu đó, ‘tiểu thư, tiên sinh’ không nên xuất hiện ở nhà cô.

“Haha, Tư Nghị, hy vọng có thể cho cô một gia đình thoải mái, cũng mong trong nhà không vì sự hiện hữu của tôi mà khiến cô có gì khó chịu”

Nhìn Long Tư Nghị, cô luôn mang cho anh kinh ngạc, hiện cũng như vậy, một nữ nhân tản ra hơi thở trầm ổn, anh không biết dùng từ ngữ gì để hình dung, nhưng là cô nói như thế làm cho anh thả lỏng khá nhiều...

Khoảng cách tựa hồ cũng không có xa như vậy, có lẽ anh nên tranh thủ, không không không, anh đang nghĩ gì vậy, đây quả thực chính là si tâm vọng tưởng, làm sao có thể vì cô có chút thiện ý liền suy nghĩ vớ vẩn như vậy... Trong lúc nhất thời, lòng Ôn Thừa Tường có chút mâu thuẫn.

“Tốt lắm, như vậy, hoan nghênh anh đến nơi này công tác, cũng hy vọng anh thấy thoải mái” Đây xem như cô chính thức chấp nhận sự tồn tại của anh, ngày hôm qua cô đã xem qua tư liệu, ngoài thân thể là cô nhi khiến cô ngạc nhiên đôi chút, những cái khác cô thực vừa lòng.

“Cám ơn, cũng chúc cô công việc thuận lợi, tôi ở nhà chờ cô”

Đây chính là hy vọng của cô, ở chung nhưng không quá thân mật cũng không quá câu thúc.

“Àn” Gật đầu, cũng cho Ôn Thừa Tường một nụ cười nhân nhật, Long Tư Nghị xoay người rời đi, nắng mặt trời bên ngoài khá ấm, giống như tâm tình hiện tại của cô vậy, có lẽ, đây sẽ là một sự khởi đầu tốt, cô cũng không cần vì những việc vặt mà phiền lòng...

Nếu là súng và kiếm, cô còn có thể sử dụng, nhưng chổi với khăn lau nhà thì quá bất khả thi với cô, có Ôn Thừa Tường ở đây, cô không cần phiền não nữa rồi, không những thế, nam nhân này không chỉ có một tay trù nghệ tuyệt hảo, còn có hơi thở thực thoải mái, làm cho cô cảm giác tương đối an tâm...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Ở chung [1]

Sau khi Long Tư Nghị rời đi, Ôn Thừa Tường xoay người bước vào dọn bàn, rồi lại quét tước lau sàn, nháy mắt đã là một giờ sau, nhìn thành quả của bản thân, Ôn Thừa Tường cười vừa lòng, tiến đến sofa ngồi nghỉ ngơi một chút.

Tổng thể căn biệt thự này thiết kế làm cho người ta có cảm giác quy luật rõ ràng, mang theo một ít thời thượng, nhưng không kém phần bảo thủ, không quá hoa lệ cũng không quá giản dị, lộ ra nhân nhạ âm áp anh rất thích nơi này, cũng rất thích nữ chủ nhân nơi đây.

Sống chung hai ngày, anh ngẫu nhiên cảm thấy nữ tử này có một cá tính đặc biệt, không chỉ đơn thuần ở gia sự, đôi khi còn lộ ra một sự hồn nhiên, tò mò cùng chăm chú, khiến người ta không thể rời mắt. Suy nghĩ kỹ thì sẽ thấy cô là một cô gái dễ thỏa mãn, hai tính cách trái ngược nhưng quá dung hợp, khiến anh thực mâu thuẫn.

Nếu trước mặt là một cô gái, không có thân phận cao quý quá mức, không có sự bạo dạn quá mức, không có cảm giác khiến anh cảm thấy tự ti, có lẽ anh sẽ chẳng phải chịu đựng loại cảm giác sôi trào này.

Nhẫn nhịn, nhẫn nhịn không dời tầm mắt lên người của cô, nhẫn nhịn không để bản thân nghĩ ngợi lung tung, nhẫn nhịn không để tâm cứ thế loạn nhịp, phải nhẫn nhịn ...

Haiz, một nữ nhân như vậy, nam nhân nào sẽ xứng được đứng cạnh cô đây? Anh tuấn tiêu sái? Giàu sang quý phái? Quyền cao chức trọng? Là một nam nhân khí phách, hay ôn nhu như nước? Là thành thực ổn trọng, hay vẫn là nhiệt tình tỏa sáng? Trong lúc nhất thời, trong đầu Ôn Thừa Tường tràn ngập những mẫu nam nhân muốn hình muốn vẽ.

Haiz, lại thờ dài một tiếng, Ôn Thừa Tường vì ý nghĩ của chính mình mà cảm thấy buồn cười, anh đây là làm sao vậy, sao lại đi có những suy nghĩ kỳ quái lại dư thừa như thế?

Ôn Thừa Tường ơi Ôn Thừa Tường, người đang vớ vẩn cái gì vậy, nam nhân nào sẽ xứng với Long tiểu thư thì can hệ gì tới người? Dù sao biết chắc không có người là được rồi, vẫn nên làm tốt chuyện của mình là được, suy nghĩ miên man cũng chẳng được gì

Không nghĩ không nghĩ, anh muốn đem toàn bộ cái ý nghĩ loạn thất bát tao này vứt ra khỏi đầu, chỉ làm việc của mình là được.

oOo

Làm quân nhân, cuộc sống của Long Tư Nghị có quy luật, mà cũng không có quy luật, ngày thường không có công tác gì đặc biệt sẽ đứng giờ về nhà, nhưng nếu có nhiệm vụ đặc thù gì, vài ba ngày không trở về cũng là chuyện thường tình, mà cũng thật khéo, khi Long Tư Nghị tới quân đội liền nhận được mệnh lệnh cao nhất từ chủ tịch.

“Vâng! Tôi chắc chắn sẽ hoàn thành nhiệm vụ!” Nói xong liền gác điện thoại, Long Tư Nghị vội vàng triệu tập vài người đi thi hành nhiệm vụ.

oOo

Ba ngày sau.

Kéo một thân trần đầy mệt mỏi, Long Tư Nghị lê bước đến biệt thự của mình.

‘Cạnh’ một tiếng, mở cửa bước vào, cô liền thấy một bóng người đi ra.

“Long tiểu thư?” Thanh âm có chút kinh hỷ, tựa hồ còn mang theo nồng đậm lo lắng.

“Tên của tôi gọi lên thì khó nghe lắm sao?” Ngừ điệu miến cưỡng, cô thật sự rất mệt, nhiệm vụ lần này quá mức đột ngột, liên tục ba ngày cô ngay cả nghỉ ngơi cũng không có, nếu không phải ý chí kiên cường, cô ngay cả bước đi cũng không thể. Ngay sau khi nhiệm vụ kết thúc, cô liền nói Cát Kỳ đưa cô về, còn cô ngủ một mạch tới nhà cũng không tỉnh.

” ... Cô không sao chứ?” Vẫn có chút khó mở miệng, anh liền xem nhẹ vấn đề xưng hô này, cảm thấy thanh âm của Long Tư Nghị tựa hồ có chút khác, nhưng nhìn bề ngoài thì không việc gì, chẳng qua bộ dáng mệt nhọc kia quá rõ ràng, làm lòng anh có chút nhói.

Cô đã làm gì mà ba ngày liền không trở về, khiến anh lo lắng suốt ba ngày nay, nhưng tuy rằng lo lắng, anh vẫn không thể hỏi, thứ nhất là anh không nên hỏi, thứ hai là anh không thể hỏi, vô luận là quan hệ gì, với thân phận quân nhân của Long Tư Nghị, anh không thể hỏi.

“Không có việc gì, tôi muốn nghỉ ngơi, đừng quấy rầy tôi” Thật sự không có việc gì, chỉ cần nghỉ ngơi một chút liền ổn, trước kia những nhiệm vụ như vậy cô đã làm rất nhiều, có khi tận bảy ngày đêm cũng không có ngừng nghỉ, này chỉ xem là chuyện nhỏ.

” Cô không ăn cơm sao?”

” ... Có cơm để ăn sao?” Không phải là đói bụng, mà là đói đến bụng muốn dán vào lưng rồi.

” 10 phút được chứ? Cô có thể trước đi tắm một chút, tôi sẽ làm liền” Hiện đã gần nửa đêm, coi như có đồ ăn cũng phải hâm nóng lại.

“Được, 10 phút sau tôi xuống”

Nói xong Long Tư Nghị liền xoay người lên lầu, Ôn Thừa Tường nhìn thoáng qua Long Tư Nghị, có lẽ không có vấn đề gì, sau bước vào phòng bếp hâm nóng thức ăn.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ở chung [2]

10 phút sau, Long Tư Nghị đứng giờ giờ xuống lầu, liền nhìn thấy hai đĩa dưa cải đặt trên bàn, ngửi hơi khói rất hấp dẫn. Có người trông nhà thật tốt, Long Tư Nghị trong lòng cảm thán đôi chút, sau đó không khách khí ngồi xuống ghế, cô thật sự rất đói a~.

Trong lúc hành động toàn ăn bánh bao nhân thịt, làm cho độ soi thức ăn của cô giảm đến gần như bằng không, huống chi bây giờ Ôn Thừa Tường tay nghề tốt hết chỗ chê, khiến Long Tư Nghị tốc độ gấp có chút khủng bố.

“Nước đây, coi chừng nghẹn” Ôn Thừa Tường đặt xuống bên tay trái Long Tư Nghị một ly nước, cô nhấp một ngụm, cảm thấy độ ẩm vừa đủ, trong lòng lại cảm thán lần nữa, thật là một nam nhân cẩn thận a~.

“Anh không ăn sao?”

“Tôi đã ăn rồi, cô cứ ăn tiếp đi” Ôn Thừa Tường lắc đầu, ngồi một bên nhìn Long Tư Nghị ăn.

Tuy cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng Long Tư Nghị không chút khách khí, mặc kệ có nhìn hay không, tiếp tục cúi đầu ăn liên hoàn, cái gì hình tượng này nọ, cô chưa bao giờ nghĩ cần phải chú ý khi ở nhà, cô vẫn rất rõ trình độ phá hoại của mình.

oOo

Rốt cuộc cũng ăn no, cảm giác thật tốt, lại uống chút nước, Long Tư Nghị thư thái nheo mắt, bộ dáng thỏa mãn như một tiểu báo.

“Ăn no?” Vẫn luôn nhìn cô, Ôn Thừa Tường tự nhiên cũng phát hiện.

“Ân” Vừa lòng gật đầu, cô cảm thấy mình tìm được một nhân viên tốt a~ (Akako: Nên sau liền bắt người ta luôn~)

“Tuy rằng đã khuya, nhưng vừa ăn no mà đi ngủ ngay sẽ không tốt cho thân thể, cô đến phòng khách nghỉ ngơi đi, tôi sẽ chuẩn bị một ít tạp chí” Khi anh đang dọn dẹp nhà cửa thấy bên giường cô bày khá nhiều tạp chí, nghĩ cô thích đọc liền đặt ở phòng khách.

Ôn Thừa Tường vừa nói vừa đứng lên dọn bàn, sạch sẽ lưu loát.

Long Tư Nghị nhìn thoáng qua Ôn Thừa Tường liền đi ra phòng khách, quả nhiên thấy được vài cuốn tạp chí quân sự mình hay xem mỗi ngày, liền tùy ý cầm lên.

Đọc tạp chí trước khi ngủ là một thói quen của cô, nhưng thường là nằm đọc trên giường, lúc Ôn Thừa Tường chưa đến, trong nhà cô có hai gia nhân, bình thường không có việc gì cô sẽ không ra khỏi phòng ngủ, mà hiện cảm giác ngồi chỗ này tựa hồ cũng không tồi, nhìn bóng lưng đang bận rộn trong phòng bếp, cảm giác rất có hương vị của một gia đình.

oOo

Một lát sau, Ôn Thừa Tường bước tới, cầm theo một ly sữa nóng.

“Muốn uống không?” Mỗi người có một thói quen khác nhau, anh cũng không biết mình làm vậy có dư thừa hay không, nhưng anh vẫn làm, mang theo chút chờ mong.

Anh chỉ muốn cô gái này có thể thoải mái hơn chút nữa.

Uống một ngụm, ngon quá, lại uống thêm mấy ngụm, đến khi chỉ còn lại chiếc ly trống liền trả lại cho Ôn Thừa Tường.

“Tôi không thích thêm đường” Tuy rằng cũng không quá ngọt, nhưng là cô vẫn phải nói.

“Cô không thích đồ ngọt?” Hoàn hảo anh không cho quá nhiều.

“Không phải, chỉ là không thích ăn quá nhiều thực phẩm có đường”

“Được, lần sau tôi sẽ chú ý” Lại biết thêm được một thói quen của cô, lát nhất định phải ghi vào sổ mới được ...

Đêm đó, hai người tạm biệt ở phòng khách, trở về phòng ngủ của mình, Long Tư Nghị ngã lên giường, thể lực cạn kiệt lại thêm một ly sữa nóng thoải mái, còn có tâm tình khá tốt, làm cho cô chưa kịp nghĩ nhiều, liền chìm vào mộng đẹp.

Mà sau khi Ôn Thừa Tường trở lại phòng, kéo ra ngăn kéo thứ hai, lấy ra một cuốn vở bìa đen, (Akako: Ô, sổ đen a~) viết thêm một dòng chữ:

Thực phẩm không thích thêm đường.

Sau lại lật sang trang khác, đặt bút viết.

Ngày ... tháng ... năm.

Cuối cùng cô ấy cũng trở lại, hoàn hảo không có việc gì, bằng không thực sự mình sẽ hoảng mất.

Trong cô khá mệt mỏi, làm lòng mình có chút quẫn, nhưng thân thể cô ấy bị như vậy, chắc là đi làm nhiệm vụ hay gì đó, đây không phải là vấn đề mình có thể hỏi, mặc dù mình thực sự muốn biết cô ấy đã đi đâu, vì sao lại đem chính mình thành ra như thế, làm cho người khác muốn ôm cô vào lòng thương tiếc.

Bộ dáng cô ấy ăn cơm thật đáng yêu, làm cho mình cảm giác cũng không có cách cô ấy quá xa.

Hôm nay xem như là một ngày tốt.

Ngủ ngon ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Láy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ở chung [3]

Sáng sớm hôm sau, Ôn Thừa Tường tỉ mỉ chuẩn bị bữa sáng, nhưng trái chờ phải đợi thế nào cũng không thấy người xuống. Suy xét một chút, có lẽ là Long tiểu thư còn mệt, chưa có rời giường, liền tùy ý ăn một chút bữa sáng đã nguội, rồi dọn đi, sau lại bắt đầu chuẩn bị cái mới, bọc trong màng giữ tươi thành tùy thời có thể hâm nóng, mong là Long tiểu thư không rời giường quá muộn.

A, đúng rồi, không thể gọi là Long tiểu thư, ngày hôm qua cô nghe anh gọi như thế tựa hồ không vừa lòng, chính là gọi tên cô, làm cho anh thấy có chút khó khăn, gọi tên của cô ... Tư Nghị ... Tư Nghị ... Haiz, mỗi lần gọi tên của cô, tim anh liền đập chậm nửa nhịp ... (Akako: Chắc chắn, tiếp tục như thế anh sẽ chết sớm vì mắc bệnh tim cấp tính thôi).

Mang theo tâm tình chờ đợi, Ôn Thừa Tường bắt đầu thu dọn nhà cửa, chẳng qua hết chờ lại đợi, cho đến khi anh đã làm xong tất cả gia sự, vẫn không thấy bóng Long Tư Nghị đâu.

Nhìn nhìn đồng hồ, sắp đến giữa trưa, cô vẫn chưa rời giường sao?

Do dự không biết có nên lên xem thử hay không, nếu đi, tựa hồ không tốt lắm, dù gì đối phương cũng là nữ nhân, nhưng nếu không đi, anh lại có chút lo lắng. Ngay lúc anh còn đang mâu thuẫn, có tiếng bước chân từ trên lầu truyền xuống.

Nhẹ nhõm thở ra một hơi, Ôn Thừa Tường lập tức nghênh đón, nhưng sau khi nhìn thấy bộ dáng của đối phương rồi, liền ngạc nhiên mở to hai mắt, sau định thần lại liền nhanh chóng dời đi tầm mắt.

“Thực xin lỗi, tôi ... tôi ...” Ôn Thừa Tường xấu hổ lắp bắp không biết nên nói gì cho phải.

Trời ạ, anh vừa nhìn thấy cái gì, làn da mịn màng phấn hồng, mái tóc còn vương những giọt nước, bộ dạng lười nhác ... Nuốt nước miếng, Ôn Thừa Tường cảm thấy mình thật giống sắc lang.

“Có gì ăn không? Tôi đói bụng” Long Tư Nghị không để ý Ôn Thừa Tường đang xấu hổ, vừa hỏi vừa bước xuống cầu thang, thân thể vừa mới tắm xong tỏa ra mùi thơm nhẹ nhẹ, khi đi ngang qua Ôn Thừa Tường khiến anh sững sờ, liền sau đó anh xấu hổ phát hiện, cơ thể anh cứ nhiên lại có phản ứng! (Akako: Mới có mùi hương anh đã *dừng đứng* rồi ...)

Đáng chết!

“Sao vậy?” Không thấy có tiếng trả lời, Long Tư Nghị xoay người hỏi lại, liền giật mình phát hiện Ôn Thừa Tường anh đang cật lực che giấu phản ứng của thân thể.

Nhất thời không khí có chút trầm mặc.

“Thực xin lỗi, tôi...” Chính mình cư nhiên có phản ứng khiến Ôn Thừa Tường xấu hổ muốn chết, anh muốn giải thích rằng mình không cố ý, nhưng như thế nào cũng không nói ra được, ấp úng được vài chữ, liền trực tiếp xông lên lầu, trở về phòng.

Xối lên người dòng nước lạnh như băng, dục vọng không nên có đã dần bình ổn lại, nhưng không cách nào áp chế được cảm xúc đang trào dâng trong lòng.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Chết tiệt, anh thế nhưng lại có phản ứng, anh nên làm cái gì bây giờ? Tư Nghị sẽ nghĩ thế nào về anh? Có thể hay không cho rằng anh là một kẻ háo sắc, có thể hay không sẽ khinh thường anh, ghét bỏ anh, có thể hay không... đuổi anh đi? Ôn Thừa Tường vò đầu bứt tai suy nghĩ đủ loại khả năng.

‘Cốc cốc cốc’

Tiếng gõ cửa vang lên, thân thể Ôn Thừa Tường cứng đờ, sau hoảng loạn mở cửa phòng tắm, ra mở chốt cửa phòng, thấy Long Tư Nghị mặc chiếc áo khoác tắm đang đứng ngoài cửa, không mặt bình thân không nhìn ra được bất cứ biểu cảm nào.

“Tôi rất đói bụng, tắm rửa xong anh liệu nấu com trưa được chứ?” Cô thực sự rất đói, nếu không giờ này cô vẫn còn đang trên giường cơ.

“A, được!” Ôn Thừa Tường một thân chặt vật, quần áo ướt sũng dính sát vào người, để lộ dáng người khá chuẩn, nếu không nhìn đến biểu cảm trên người chủ nhân, thậm chí còn có hương vị khiêu gợi, nhưng đích xác cộng thêm biểu cảm vào mà nói...

Nghe anh trả lời, Long Tư Nghị xoay người rời đi, ở góc khuất nở nụ cười, ánh mắt lóe lên một chút giảo hoạt, biểu cảm của anh, ha ha ha, đáng yêu quá đi~

Ngày hôm qua hoàn thành xong nhiệm vụ, được nghỉ phép ba ngày, tuy rằng không thể không ngó tới công việc, nhưng có thể xử lý tại nhà. Sau khi tỉnh lại liền đi tắm, cảm thấy rất đói bụng, liền tùy ý mặc áo khoác tắm xuống lầu, tuy rằng trong nhà có một nam nhân nhưng cô không nghĩ mình ăn mặc lộ liễu tới độ khiến người khác hiểu lầm, không ngờ anh lại trực tiếp có phản ứng nguyên thủy như vậy.

Dục vọng, nam nhân kia đối với mình có dục vọng, cô nhủ thầm. Cô cũng không thấy thực phản cảm, này cũng chẳng phải ý nói luôn những kẻ khác, nếu là nam nhân khác, cô liền trực tiếp cho hắn một cước đoạn tử tuyệt tôn, nhưng là đối với tên Ôn Thừa Tường cô không chút phản cảm, ngược lại thấy có chút đáng yêu, nhìn anh bộ dáng lúng túng muốn giải thích, rồi lại hoảng loạn chạy trốn, còn một bộ chặt vật ướt sũng, Long Tư Nghị thấy tâm trạng mình đặc biệt tốt...

Xem ra, cô đối với nam nhân này có chút bất đồng, về phần có bao nhiêu bất đồng thì cô không rõ, có lẽ cô cần chút thời gian tìm hiểu về nam nhân này, một nam nhân đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Ở chung [4]

Nhìn Long Tư Nghị rời đi, dường như không có gì bất thường, không có một câu trách cứ, cũng không tức giận mắng chửi như trong tưởng tượng, Ôn Thừa Tường nhất thời không biết đây là tư vị gì, khi cao khi thấp, có chút không dám tin.

Đột nhiên cảm thấy lạnh lạnh, thể anh mới biết bản thân mình ướt đầm từ trên xuống dưới, lập tức nghĩ đến lời Long Tư Nghị, vội vàng thay quần áo chạy xuống phòng bếp, lấy ra nguyên liệu đã sớm chuẩn bị bắt đầu nấu com, tuy rằng vẫn còn suy nghĩ miên man, nhưng rất nhanh một bữa com trưa mỹ vị liền hoàn thành.

Đứng trước cửa phòng Long Tư Nghị, Ôn Thừa Tường có chút do dự, không biết có nên gõ cửa hay không, com trưa đã chuẩn bị tốt. Nếu gõ cửa thì sợ cô nhớ tới chuyện xấu hổ hồi sáng, không gõ thì lại sợ cô đói bụng, tay giờ lên muốn gõ lại thôi...

Ngay tại lúc đó, cửa đột nhiên mở ra, Long Tư Nghị đã thay áo khoác tắm, tóc cũng đã lau khô, đôi mắt sáng ngời nhìn anh, có chút ý cười xoẹt qua.

“Cứ giữ như thế sao?” Nhìn Ôn Thừa Tường tay vẫn giờ lên như cũ, Long Tư Nghị mở miệng hỏi, cũng không đợi anh trả lời liền vòng qua người anh xuống dưới lầu ăn com.

Ôn Thừa Tường ngăn người, nhanh chóng thu tay lại, trong lòng mắng mình thực mất mặt, lắc lắc đầu, cũng theo Long Tư Nghị xuống lầu.

Thấy thức ăn đã sắp sẵn trên bàn, Long Tư Nghị cũng không khách khí, lập tức ngồi xuống bắt đầu ăn, Ôn Thừa Tường cũng ngồi một bên, ăn com

nhưng không biết chút mùi vị, lâu lâu lại liếc mắt sang Long Tư Nghị đang ăn say sưa, chỉ sợ cô sẽ đột nhiên nói ra điều gì.

oOo

Long Tư Nghị không phải người nói nhiều, hiển nhiên Ôn Thừa Tường cũng thế, nhất là tại thời điểm không khí có chút xấu hổ như thế, nên gian phòng thực an tĩnh.

Sau bữa cơm, Ôn Thừa Tường lo dọn dẹp, Long Tư Nghị ngồi ở phòng khách lẳng lặng xem tạp chí, ngẫu nhiên sẽ có tiếng va chạm của bát đĩa, còn lại chỉ có tiếng nước ào ào.

Cô hẳn là không để ý, dù sao nhìn cô tựa hồ cũng không có tức giận, nhưng mà, vì sao cô lại không để ý?

Suy nghĩ một lúc cũng không nghĩ ra, cuối cùng đành bất đắc dĩ bỏ qua, này cũng coi như là một kết quả tốt, dù sao mình cũng sẽ không phải nan khan cái gì, hay là cô cũng nghĩ như vậy, vì để mình khỏi phải xấu hổ nên mới lựa chọn bỏ qua?

Kỳ thực, Ôn Thừa Tường nghĩ như vậy chính là nhìn Long Tư Nghị quá mức thiện lương, trừ bỏ đám bạn và người thân ra cô chưa bao giờ để ý cảm thụ của bất kỳ ai, ít nhất cũng sẽ không miễn cưỡng chính mình mà quan tâm người khác. Cô sẽ không bao giờ vì người khác mà ủy khuất chính mình, đó là một loại ngu xuẩn, thế nhân quan điểm nhiều lắm, nếu cứ rầm rập nghe theo sẽ chẳng thể sinh tồn.

‘Reng reng reng’

Tiếng chuông điện thoại vang lên, đánh vỡ bầu không khí an tĩnh trong phòng.

Ôn Thừa Tường nhìn nhìn Long Tư Nghị, thấy cô đứng dậy tiến đến nơi đặt điện thoại, nhấc ống nghe lên.

“Long Tư Nghị”

” Chào thủ trưởng, tôi là đội trưởng tiểu đội đặc chủng thứ ba Thái Hạo Văn, Cát binh lính – thân vệ của ngài vừa bị thương do một vụ trộm cướp, hiện đã được an bài ở bệnh viện quân khu thứ tư, bác sĩ kiểm tra nói rằng cần an dưỡng khoảng hai tháng, lãnh đạo thượng cấp lệnh cho tôi vì ngài chọn một thân vệ khác, không biết ngài có yêu cầu gì không?” Một giọng nam vang lên đầy hữu lực và mang chút kính sợ, nếu nghe cẩn thận sẽ phát hiện tựa hồ còn pha chút cảm xúc hưng phấn.

“Tùy cậu an bài”

” ... Vâng!” Nghe Long Tư Nghị trả lời một cách đậm mạc, Thái Hạo Văn có chút thất vọng, thật vất vả mới có cơ hội tiếp xúc với nữ quân thần trong lòng hắn, lại chỉ ngắn ngủi như thế.

Gác điện thoại, lại nghĩ nghĩ, Long Tư Nghị nhấc điện thoại bấm một dãy số, phân phó vài câu rồi gác máy, cầm tạp chí lên tiếp tục đọc.

Thân vệ của mình bị thương cũng không mấy ảnh hưởng đến Long Tư Nghị, cảm giác duy nhất là có chút phiền phức, nhưng chuyện nên làm cô cũng không quên, vừa rồi cô đã gọi cho bệnh viện đó, phải chiếu cố tốt hẳn là được.

Một lát sau, Ôn Thừa Tường từ phòng bếp đi ra, do dự đôi chút liền xoay người rời khỏi đó. Long Tư Nghị cũng không biết anh muốn làm gì, cũng không để ý, vẫn như cũ ngồi đọc tạp chí, nhưng tự dung cái cảm giác an tĩnh mang theo âm áp biến mất vì thiếu một người, làm cho cô có chút không vui nhẩn mây.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ở chung [5]

Từ lúc Ôn Thừa Tường lên lầu, Long Tư Nghị vẫn ngồi đó khoảng nửa tiếng, nhưng cảm xúc đó càng càng lớn.

Mạnh mẽ đứng lên, Long Tư Nghị quyết định phải xua tan cái cảm giác giận dữ này, vẫn là đi dạo thì tốt hơn, cũng lâu rồi cô chưa có thời gian nhàn nhã ra ngoài chơi. Nghĩ là làm, Long Tư Nghị lên lầu thay đổi bộ quần áo mặc ở nhà này.

Mở cửa phòng ngủ, Long Tư Nghị liền nhìn thấy một căn phòng sạch bóng không một chút bụi. Thì ra là anh lên đây dọn dẹp phòng, cô cứ nghĩ rằng anh không muốn ở dưới phòng khách.

Nở nụ cười không rõ cảm xúc, Long Tư Nghị mở tủ tìm quần áo.

” ... Gì? Đầu mất rồi?” Lầm bầm tự hỏi, Long Tư Nghị tìm cả nửa ngày cũng không thấy một chiếc nệm y nào.

Cô rõ ràng để ở đây? Như thế nào giờ lại không thấy? Chẳng lẽ ... Có chút nghi vấn pha lẫn xấu hổ, Long Tur Nghi như cuồng phong xoay người rời khỏi phòng.

“Anh giúp tôi giặt quần áo?” Nếu mở miệng trực tiếp hỏi nội y của mình ở đâu thì có chút xấu hổ, Long Tur Nghi uyển chuyển dùng hai từ ‘quần áo’.

“Nga, có, hôm qua có giặt, cũng vừa mới sắp xếp lại, cô muốn tìm quần áo sao? Còn chưa có là (ừ) xong, để tôi đi lấy cho cô” Ôn Thừa Tường nói xong liền đến chỗ là quần áo, cầm một xấp quần áo đi ra, mà chính tề ngay ngắn nằm trên xấp quần áo là hai chiếc nội y màu nhạt.

“...” Dùng ánh mắt quái dị nhìn Ôn Thừa Tường cùng chỗ là quần áo ở phía sau anh, Long Tur Nghi không nói một câu liền cầm quần áo chạy về phòng ngủ.

Mà Ôn Thừa Tường ở phía sau có chút sững sốt, cánh tay vẫn giờ ra như cũ, sau đó như nghĩ tới cái gì, liền nghi hoặc nhìn cánh cửa đang đóng chặt kia, lộ ra một nụ cười ôn nhu.

Cô đây là thẹn thùng sao? Câu hỏi đó cứ luôn lờn vờn quanh đầu Ôn Thừa Tường thật lâu không chịu rời đi.

Mà lúc này Long Tur Nghi có chút ngơ ngác ngồi trên giường, ánh mắt vẫn luôn nhìn bộ quần áo đang đặt trên giường, nhất là bộ nội y, thần sắc không chút biến hóa, nhưng nếu cẩn thận quan sát có thể thấy vẻ mặt cô thay đổi liên tục, cô quái không biết suy nghĩ gì.

Cuối cùng như là suy nghĩ thông suốt, Long Tur Nghi quần áo cũng không có thay lại đứng lên ra ngoài, ở trong phòng mình tìm một vòng cũng không thấy Ôn Thừa Tường, suy nghĩ một chút liền đến phòng của anh.

“Mời vào” Sau khi gõ cửa vài lần, phía trong truyền đến thanh âm nam nhân ôn hòa.

Đẩy cửa tiến vào, trong phòng Ôn Thừa Tường đã đứng đó, ánh mắt nghi hoặc nhìn Long Tur Nghi trước cửa, lại có chuyện?

“Phòng tôi hơi lộn xộn, anh giúp tôi sửa soạn lại được chứ?”

“A, ... được” Ôn Thừa Tường sững sốt, anh vừa mới dọn phòng xong, thế nào lại lộn xộn rồi? Nghi hoặc nhưng anh vẫn đến phòng ngủ của Long Tur Nghi.

Long Tur Nghi đi phía sau, nụ cười trên mặt có chút cổ quái, chính là nhìn bóng lưng nam nhân trước mặt, ánh mắt lại mang theo một tia ôn hòa.

Mà Ôn Thừa Tường nhìn đến căn phòng ngủ lộn xộn trước mặt, đành bất đắc dĩ lắc đầu cười nhẹ, nếu không phải có chút hiểu tính tình của Long Tur Nghi, không có khả năng làm khó xử anh, anh thật đúng là cho rằng anh đang bị làm khó dễ đâu.

Ở trong lòng thờ dài, Ôn Thừa Tường bắt đầu dọn dẹp, đem từng bộ quần áo bị vắt bừa bãi bỏ vào tủ quần áo, hai chiếc nội y kia cũng không bỏ qua, được anh cầm cẩn thận bỏ vào ngăn chuyên để nội y.

Tuy rằng chúng hơi miễn cưỡng, làm người ta suy nghĩ lung tung, nhưng đối với người chuyên làm đủ loại gia vụ như anh, cũng chẳng có gì mà nghĩ lung tung. Nhưng nhìn Ôn Thừa Tường cầm nội y của mình bỏ vào trong tủ, Long Tur Nghi đứng ở nơi anh không nhìn thấy, lặng lẽ đỏ mặt.

Có một loại cảm xúc nhàn nhạt giữa hai người họ dần dần lan tỏa ...

(Akako: đây tở hồng đang buộc ...)

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ở chung [6]

Buổi tối, ở trong phòng bếp chuẩn bị bữa tối, Ôn Thừa Tường cuối cùng cũng thờ dài nhẹ nhõm, dây thần kinh đang rất căng thẳng cũng thả lỏng không ít.

Tur Nghi rốt cuộc là làm sao vậy? Vì sao lúc nào cũng nhìn chăm chăm anh? Loại nghi vấn này đã xuất hiện từ khi anh vào phòng cô dọn dẹp.

Không biết vì sao, này cả một buổi chiều, vô luận anh đến nơi nào, Long Tur Nghi cũng đi theo, nhưng cái gì cũng không nói, chỉ là lẳng lặng ngồi một bên nhìn anh, cho đến khi anh không chịu nổi quay đầu nhìn lại, cô liền làm bộ coi như chưa có phát sinh bất cứ chuyện gì đọc tạp chí, nhưng tựa hồ cô cũng chưa lật trang tạp chí nào.

Mà khi anh không thể chịu nổi cái cảm giác này muốn trở về phòng, Long Tur Nghi thế nhưng cũng đi theo, đứng ở ngoài cửa nói một đồng lý do rằng cô không thể trở về phòng, ví như nơi này chưa sạch sẽ lắm, nơi kia có chút loạn lỉnh tỉnh, làm cho anh dở khóc dở cười, đồng thời cũng cao hứng chút ít.

Cô hẳn là đang trêu chọc anh, có lẽ vì chuyện anh giặt nội y của cô, đó là đáp án duy nhất anh có thể nghĩ ra suốt một buổi chiều, nhưng ngay cả như vậy, anh vẫn như trước cảm thấy cao hứng, vì anh có thể nhìn thấy cô!

Long Tur Nghi ánh mắt không chút che giấu, tựa như chẳng sợ anh sẽ phát hiện, mà cũng bởi vì vậy khiến anh tay chân luống cuống, có vẻ như đây cũng là mục đích của cô. Nhưng hẳn Tur Nghi sẽ chẳng nghĩ đến, anh sẽ ‘làm bạn’ với loại cảm giác bị trêu đùa này mà cảm thấy ngọt ngào, mà anh cũng sẽ không nói cho bất luận người nào biết bí mật này, nếu có khả năng, anh thực sự hy vọng Tur Nghi có thể luôn luôn trêu đùa anh như thế.

Chính là, làm cách nào anh mới giữ được cảm giác ngọt ngào này? Ôn Thừa Tường tay chuẩn bị bữa tối mà đầu óc thì nghĩ cách giải quyết.

oOo

Long Tur Nghi buông tạp chí trong tay cả một buổi chiều không hề lật đến một trang, ánh mắt đắm chiều nhìn về phía phòng bếp.

Lúc đầu, cô chính là vô tình đặt ánh mắt trên người anh, nhìn bộ dáng anh sửa sang và làm gia vụ thập phần ảm áp, sau lại thấy mình không tự chủ được mà nhìn anh mang theo vài phần thăm dò, lại khi thấy anh phát hiện ánh mắt của mình, bộ dáng có chút vô thố thêm vài phần kinh ngạc càng khiến cô không dời được ánh mắt.

Anh giống như là có một loại khí chất nào đó luôn hấp dẫn cô, tựa như lần đầu tiên nhìn thấy anh khiến lòng cô không kiềm được sinh ra thiện cảm, làm cho cô tin nhiệm anh mà đồng ý cho anh ở lại nhà mình. Đó rốt cuộc là gì?

Suốt một buổi trưa thăm dò cô cuối cùng cũng phát hiện ra được mấu chốt của vấn đề, có vẻ cô tìm được trên người nam nhân này một loại cảm giác ảm áp gia đình, làm cho cô không chút cố kỵ mà thập phần thoải mái, nhất là biểu cảm thành thực xen lẫn ngại ngùng tươi cười của anh làm cho lòng cô có một loại cảm giác xúc động ...

Một nam nhân bình thường mà lại kỳ lạ, Long Tur Nghi đánh giá anh.

“Bữa tối đã xong, ăn cơm thôi” Khi Long Tur Nghi miên man suy nghĩ đã thấy nam nhân đi ra từ phòng bếp, trong tay bung hai phần thức ăn ngát mùi thơm, bên hông vẫn còn quần tạp dề, bộ dáng thập phần hiền lành.

Nếu Ôn Thừa Tường mà là nữ nhân, nhất định sẽ là một người vợ hiền lành đảm đang. Nhưng mà anh lại là một nam nhân, một nam nhân hiền lành? Tựa hồ cũng không có gì không đúng.

Trời ạ, ánh mắt không chút che giấu thẳng tắp nhìn anh như thế, không biết cô muốn thăm dò cái gì, cái loại cảm giác nhưng lại làm cho anh tim đập liên hồi mà lúng túng không biết nên làm gì mới tốt, một chút cũng không còn bộ dáng ôn trọng của chính mình ngày thường.

Nhanh chóng đặt hai phần thức ăn lên bàn, cũng không nhìn tới Long Tur Nghi, Ôn Thừa Tường lập tức quay trở lại phòng bếp, ở nơi khuất tầm mắt cô mà hít sâu hai cái, mới lại bung thêm thức ăn ra, đi khoảng hai lượt mới dọn xong bữa tối.

Bắt đầu ăn tối, Long Tur Nghi cũng không tha cho Ôn Thừa Tường như hẳn nghĩ, ánh mắt tựa lửa nóng lưu luyến đặt trên người anh, hại anh đầu càng cúi càng thấp, một chút cũng không dám ngẩng đầu. (Akako: chị đây là ‘giết’ người bằng ánh mắt:3)

Trong lòng bất đắc dĩ thờ dài, Ôn Thừa Tường đột nhiên cảm thấy mình thực vô dụng, được Long Tur Nghi nhìn chăm chú, mặc dù chính mình trộm cảm thấy một chút ngọt ngào, nhưng lại cái gì cũng không làm được, cũng không có can đảm mà làm. Có lẽ trong mắt cô, anh nhất định là một nam nhân rất vô dụng ...

Đúng vậy, anh chưa từng bởi vì thân phận cùng công việc của mình mà cảm thấy tự ti, nhưng ở trong mắt ngoại nhân, công việc như thế này thường không có danh tiếng tốt, huống chi anh còn là một nam nhân ...

Trong mắt cô anh là một người như thế nào? Bỗng nhiên Ôn Thừa Tường tự hỏi, tâm cũng vì điểm này mà cảm giác nhàn nhạt ngọt ngào biến mất không thấy, sự xấu hổ cùng vô thố cũng biến thành nồng đậm cảm giác thất lạc, làm cho Long Tur Nghi vẫn luôn nhìn anh kỹ lưỡng nhảy mắt phát hiện sự chuyển biến của anh

Bạn đang đọc truyện *Tóm Láy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ở chung [7]

“Làm sao vậy?” Long Tur Nghi buông bát đĩa, hơi nhíu mi hỏi.

“Không có gì” Ôn Thừa Tường cả kinh, không nghĩ tới bản thân vì diệu biến hóa cảm xúc mà đối phương cũng có thể nhìn thấy, lập tức sửa sang lại tâm tình, giả điềm nhiên như chưa có gì xảy ra.

Cô gái này quá nhạy cảm, chính mình phải cẩn thận, bằng không nếu cô phát hiện ra ý nghĩ của mình ... Có lẽ, cô sẽ bắt đầu chán ghét anh thôi, cô sẽ

cảm thấy anh là một kẻ ‘cóc mà đòi ăn thịt thiên nga’.

“...” Thấy đối phương không muốn nói, Long Tur Nghi cũng không có miễn cưỡng, thật sâu nhìn thoáng qua Ôn Thừa Tường, lại tiếp tục cầm bát đũa lên ăn.

Bàn com khôi phục bầu không khí an tĩnh, nhưng lại mất đi cảm giác nhàn nhạt khẩn trương cùng ấm áp, thêm vào đó là một tia ngưng trọng.

Cô tức giận! Tuy rằng cô không có nói cái gì, thậm chí một chút biểu cảm cũng không có biến hóa, nhưng Ôn Thừa Tường anh thì biết cô đang tức giận!

Làm sao bây giờ? Lòng Ôn Thừa Tường nhất thời hoảng loạn, tâm vốn đã bất an lại càng bất an, ánh mắt cũng bắt đầu thi thoảng nhìn cô, muốn mở miệng giải thích nhưng lại không biết nói thế nào. Long Tur Nghi cũng không còn nhìn anh nữa, cúi đầu giải quyết bữa ăn.

“Tôi no rồi” Long Tur Nghi buông bát đũa, bỏ lại một câu sau liền lên lầu, cũng không quản anh đang có tâm tư gì.

Ôn Thừa Tường mở miệng nhưng lại chỉ thấy được bóng lưng của Long Tur Nghi, lòng đột nhiên dấy lên một cảm giác bị vứt bỏ, có phải anh đã bị ghét bỏ?

Anh không phải là cố ý giấu diếm, nhưng chẳng lẽ anh thực sự phải nói rằng khi này tâm lý anh biến hóa? Sau đó bị cô xem như ruồi bọ một chút cũng không thêm liếc mắt, chán ghét anh?

Không, anh không muốn, anh không muốn lại bị người khác chán ghét nữa, từ nhỏ nhìn người khác gia đình ấm áp mà anh thì không, anh chỉ biết mình là kẻ bị người đời vứt bỏ, tuy rằng khi đó thực hâm mộ cũng thực ghen tỵ, nhưng là anh cũng không có oán hận. Chính là, vô luận như thế nào, anh đều là kẻ bị vứt bỏ, anh không xứng đạt được gì đó cũng không được phép tư tưởng, vì anh biết càng muốn thì lại càng mất đi nhiều, đó thực sự là một loại thống khổ.

Nói anh không có dũng khí cũng được, tự ti cũng tốt, dù sao anh cũng đã quyết định đem tình cảm của anh dành cho cô chôn sâu trong lòng, trở thành một bí mật không cho bất luận người nào biết đến!

oOo

Một nam nhân ngốc! Thật sự là ngốc hết có thể mà, anh tưởng rằng anh không nói gì thì cô sẽ không nhìn ra ý tứ trong mắt anh sao?

Một nam nhân trầm ổn nội liễm, nhưng lại có ánh mắt thập phần tinh thuần, làm cho cô chỉ cần có chút dụng tâm là có thể nhìn ra cảm xúc của anh, chân thật như vậy, không chút dối trá. Cho nên, dù đã cố che giấu, cô vẫn biết được cảm giác của anh.

Là tự ti, lại có một tia không tín nhiệm, cộng thêm mấy phần do dự, bất an không xác định cùng mấy phần lo lắng và dè dặt cẩn trọng ...

Bỗng nhiên, đối với người nam nhân này cô cảm thấy thương tiếc.

Long Tur Nghi chưa bao giờ nghĩ tới chuyện đi thích một nam nhân, vì cô là một người thực tế, nhưng bằng hữu xung quanh cùng cấp dưới lại đều đoán một nửa tương lai kia của cô nhất định sẽ so với cô càng thêm cuồng hân. Chính là, đó tựa hồ cũng không phải là điều cô muốn, giống như mười một nữ nhân kia, các cô đều đang đi tìm, tìm kiếm một loại cảm tình ấm áp của riêng mình, mà không phải là loại tình yêu oanh oanh liệt liệt.

Không phải tất cả mọi nữ nhân cường thế đều thích cảm giác được chinh phục, ít nhất thì cô không thích, mà Ôn Thừa Tường làm cho cô cảm giác không chút dè né, một nam nhân có thể khiến cô sinh ra hảo cảm. Chính là nam nhân này khá bảo thủ, nếu cô không chủ động mà nói, anh nhất định sẽ chỉ đứng yên không là gì cả.

Nằm trên giường, Long Tur Nghi lại nghĩ tới biểu cảm muốn nói lại thôi của anh, chậm rãi vẽ lên một nụ cười tươi, đã là một nam nhân bị động, kia cô chủ động một ít cũng tốt lắm, cùng các bằng hữu đánh cược cũng chỉ còn nửa năm, liền dùng thời gian nửa năm này bắt luôn tâm của anh làm tù binh cũng không tồi đâu

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tân lính cần vụ [Thượng]

Cái gọi chính là cúi đầu không thấy ngẩng đầu liền thấy, hướng chỉ hai người lại ở cùng một nhà đâu, trong khi Long Tur Nghi đã bình ổn bản thân thì Ôn Thừa Tường vẫn còn rối loạn lắm, nên trong hai ngày này không khí giữa hai người có vẻ trầm mặc.

Ngày thứ ba, Long Tur Nghi kết thúc kỳ nghỉ phép, sáng sớm liền phải đến quân đội, chẳng qua người tới đón lần này đã đổi thành một nam nhân thập phần cương nghị, giờ tay nhắc chân đều mang theo một loại hơi thở của quân nhân, nhưng từ trên người này có toát ra vẻ tôn quý, làm cho hắn thoát nhìn cũng không phải là một quân nhân đơn giản.

Gần như chỉ cần nháy mắt nhìn thoáng qua, Ôn Thừa Tường liền có thể xác định đây là một người có đủ phẩm chất trở thành một nam nhân vĩ đại.

Nhìn nam nhân kia ân cần mở cửa xe cho Long Tư Nghị, động tác cũng không mấy tự nhiên, hiển nhiên là rất ít khi làm chuyện này, nhưng trên mặt cũng không có biểu tình cam chịu, ngược lại còn vui sướng nhìn Long Tư Nghị ngồi vào xe, Ôn Thừa Tường liền xác định người nam nhân này đối với Long Tư Nghị có tình cảm riêng tư.

Lại là một nam nhân ái mộ Long Tư Nghị, hơn nữa còn là một nam nhân rất có khí phách.

Nhìn xe đã đi xa, Ôn Thừa Tường thu hồi ánh mắt, toàn thân như lạc mất nơi đâu, thẳng cho đến khi anh vươn tay cầm khăn lau chuẩn bị dọn dẹp mới hoàn hồn nổi, này đại khái là chuyện duy nhất anh có thể làm cho cô đi. Mà cũng bởi vì anh vô dụng, anh vĩnh viễn đều không có tư cách đứng bên cạnh Long Tư Nghị, cho dù là khiêm tốn mở cửa xe, cũng không đến lượt anh.

oOo

“Bảo cáo thủ trưởng, tôi là tân lính cần vụ Triệu Tử Đình, luôn sẵn sàng thực hiện mệnh lệnh của ngài”

“Xin chào, đi thôi” Long Tư Nghị nhìn thoáng qua lính cần vụ mới của mình, trong mắt liền lóe lên tia kinh ngạc cùng hiểu rõ, liền thu hồi ánh mắt, ngồi thẳng vào xe.

Triệu Tử Đình đứng ở ngoài sừng sốt một chút mới có phản ứng, vì Long Tư Nghị đóng cửa xe, ngồi vào ghế lái, tiếp tục kiếp sống cần vụ của mình.

Triệu Tử Đình một bên lái xe, một bên quan sát người nữ nhân ngồi ở ghế sau kia. Thực lãnh đạm a~! Thế nhưng không chút tò mò hỏi gì đó mà chỉ liếc mắt một cái, sau đó tựa như đá kích tự tôn của hắn mà chỉ hơi gạt đầu rồi lên xe ngay.

Này là lần đầu tiên từ nhỏ đến giờ hắn bị trực tiếp xem nhẹ như thế, trước không nói đến gia thế hiêm hách, nội bộ ngoài của hắn thôi cũng đủ hấp dẫn một đồng nữ nhân rồi, nào có bị ngó lơ như thế, cho dù đối phương là nữ tướng quân danh tiếng vang xa, nhưng cũng chỉ là nữ nhân mà, chẳng lẽ mị lực của mình bị giảm sút sao?

Nhưng mà như vậy mới có tính khiêu chiến, không phải sao? Nữ nhân hắn lựa chọn quả nhiên không tầm thường. Nghĩ như vậy trên khuôn mặt cương nghị của Triệu Tử Đình vẽ lên một nụ cười, toát lên một loại khí phách cùng tự tin.

Ngồi ở ghế phía sau Long Tư Nghị như có như không ngẩng đầu lên, vừa vận nhìn thấy nụ cười tỏa sáng đến chói mắt kia liền một thoáng nhíu mày.

Một kẻ phiền toái! Long Tư Nghị đưa ra một đánh giá trực tiếp đối với Triệu Tử Đình.

oOo

Tân lính cần vụ này coi như thích ứng khá tốt, hiển nhiên là trước đây đã cố gắng làm rất nhiều công tác, nhưng là tuy rằng đối với nội dung công tác thực hiểu biết, làm việc cũng rất được, Long Tư Nghị vẫn có cảm giác không vừa lòng như trước, vì tân lính cần vụ này căn bản không phải chỉ là một kẻ cần vụ không!

Cô không phải kẻ ngốc, nhìn thấu vô số người thì làm sao cô không nhận ra tên Triệu Tử Đình này là đang nguy trang? Nam nhân này cả người đều tản ra một loại khí phách, giờ tay nhắc chân đều là tác phong của một quân nhân cường hãn cùng địa vị cao sang, tuy rằng đã cật lực che giấu, nhưng hiển nhiên khi làm công tác phục vụ Triệu Tử Đình này lại rất miến cưỡng, khi làm việc vật thì mang biểu cảm bất đắc dĩ, dọn dẹp văn phòng cũng nhăn mày khinh bỉ, đến tướng ngồi cũng đều thẳng lưng, làm cho người khác nhìn người lính cần vụ này liền nghĩ ngay đến: mâu thuẫn.

Đây là ai sắp xếp? Để cho một kẻ có phong phạm hiển nhiên rất thích hợp làm một tướng quân đến bên người cô làm một lính cần vụ quen? Haha, thật sự là rất có ý tứ.

“Triệu binh lính, pha cho tôi chén trà!” Long Tư Nghị đang xem công văn tùy ý phân phó.

“... Vâng!” Triệu Tử Đình đứng lên, thật sâu nhìn Long Tư Nghị mới bước ra khỏi văn phòng.

Công tác cần vụ thực là khổ đâu, ít nhất đối với hắn – một kẻ từ nhỏ đến lớn chưa từng làm qua gia sự liền là như vậy, nhưng vì cô gái nào đó, hắn chỉ có thể tiếp tục nhẫn.

Kỳ thực hắn vốn trực tiếp theo đuổi cô, nhưng là nghe rất nhiều người thất bại để lại kinh nghiệm, hắn liền quyết định chọn phương thức ‘mưa lâu thấm đất’, bằng không hắn cũng sẽ không bỏ qua chức vị thiếu tướng mà vận dụng quan hệ tới nơi này làm lính cần vụ nhỏ nhoi.

Nhưng có thể đến đây không chút trở ngại cũng là do ý của cha hắn – thượng tướng quân nắm trong tay binh lực cả nước, ông thực vừa lòng đối với cô gái tên Long Tư Nghị này, sớm đã có dự định hợp tác cho hai người họ. Chính là Long Tư Nghị chưa bao giờ nói chuyện riêng tư trong quân đội, làm cho cha hắn không có cách nào đành nói hắn tự nghĩ biện pháp.

Chiều này hắn thì làm được, nhưng hình như cũng không có tác dụng, nữ nhân kia trừ bỏ có công tác bên ngoài thì nói với hắn vài câu, còn lại không thèm đếm xỉa gì, làm cho hắn làm gì đó trên danh nghĩa cấp dưới một chút cũng không có cơ hội.

Rót xong chén trà, Triệu Tử Đình sửa sang lại tâm tình đang bị đá kích kia, sau mang vào văn phòng, làm tốt chức danh lính cần vụ của mình.

Chương 15: Tân lính cần vụ [Hạ]

Khó uống! Long Tur Nghi uống trà vào liền có cảm giác trực tiếp nhất, cho nên cô chỉ uống một ngụm liền đặt sang một bên, tiếp tục công việc còn dang dở, trong lòng thầm nghĩ, lần sau vẫn uống nước lọc là tốt nhất.

oOo

“Thủ trưởng, trưa ngài muốn đi đâu dùng cơm?” Mắt thấy nhanh đã đến giữa trưa, Triệu Tử Đình hưng phấn hỏi Long Tur Nghi, hy vọng nhân cơ hội đó mà có thêm nhiều tiếp xúc với cô, ít nhất cũng có thể nói chuyện mấy câu.

“Không cần, nói căn tin đưa thức ăn nhanh đến là được” Vì nghỉ ngơi ba ngày, công tác còn rất nhiều việc phải làm, vẫn là nắm bắt thời gian xử lý cho hết, bằng không đến tối sẽ chẳng thể về nhà đúng giờ, hiện tại Long Tur Nghi nhận ra chính mình hình như chưa từng có mong về nhà gấp đến thế.

“Nga, được” Thất vọng lên tiếng, Triệu Tử Đình đi ra ngoài dọn cơm trưa.

Haiz, tuy rằng không có đi đâu, nhưng hai người cùng ăn thức ăn nhanh trong phòng cũng không tệ, Triệu Tử Đình trong lòng thầm an ủi chính mình.

oOo

Rất nhanh Triệu Tử Đình đã quay lại, đặt trên bàn Long Tur Nghi một khay thức ăn ‘phong phú’, có chút không biết nên mở miệng thế nào. (Akako: ‘Em cần phải ăn nhiều cho có sức’, hahaha).

Hắn nghĩ có thể ăn trong này, nhưng nhìn Long Tur Nghi ý bảo hắn đặt trên bàn liền một bộ dáng không nói gì, thật đúng là không tiện mở miệng.

“Thủ trưởng, ngài không ăn sao? Như vậy thức ăn sẽ nguội, đối với cơ thể không tốt” Quan tâm là thật, tuy rằng động cơ có chút bất lương. (Gume: Ô, anh cũng biết mình bất lương?)

“Cậu ra ngoài ăn trước đi” Long Tur Nghi đầu cũng không nâng trả lời hắn, ăn cơm nguội là chuyện đối với một quân nhân vào sinh ra tử như cô thực quá đổi bình thường, đừng nói đến cơm nguội, có khi cả cơm cũng không có mà ăn, nhịn đói vài ngày cũng rất có khả năng.

“Được” Ở trong lòng ai oán thở dài, Triệu Tử Đình thất vọng tiêu sái bước ra ngoài.

Mà sau khi cánh cửa đóng lại, Long Tur Nghi từ nãy đến giờ vẫn luôn vui đầu vào công việc hơi ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt nở nụ cười khinh thường.

Triệu Tử Đình – con trai của phó ủy chủ tịch quốc gia Triệu tướng quân, nguyên là được tấn chức làm thiếu tướng, nhưng lại được an bài đến cạnh cô làm một tên lính cần vụ nho nhỏ, bên trong rốt cuộc có ý định ngầm gì thì chỉ cần là kẻ có đầu óc liền có thể nghĩ ra. Ngay khi đến văn phòng, cô đã nhờ Hóa Viêm tra hộ cô một chút về anh chàng này, cũng không nghĩ tới lại là người có nguồn gốc lớn như vậy.

Cho rằng làm như vậy thì có thể khiến cho cô chú ý? Thật vớ vẩn! Buồn cười mà lắc đầu, khoe mắt liếc tới đĩa thức ăn đang đặt kế bên kia, khuôn mặt lộ rõ sự chán ghét.

Ước chừng một phút trôi qua, nhìn khay thức ăn đáng ghét kia, Long Tur Nghi cuối cùng cũng thỏa hiệp mà cầm đôi đũa lên, chậm rì rì gấp một chút thức ăn đưa lên miệng ăn.

Thật khó ăn! Long Tur Nghi càng thêm ghét bỏ nhũn mảy bỏ đôi đũa xuống, trừng mắt hung ác nhìn đồng thức ăn kia, tựa như kẻ thù gặp nhau mà đỏ mặt.

Làm sao bây giờ? Thứ khó ăn như thế cô căn bản là nuốt không nổi!

Cô cũng chẳng phải người kiêng ăn gì, chỉ cần là thức ăn cô đều có thể ăn, nhưng hiện tại nhìn khay thức ăn trước mặt cô cứ nhiên ăn không nổi, vốn đang đói nhưng khi nếm thử một chút thức ăn liền chẳng thêm ăn nữa.

Thật tương niệm thức ăn Ôn Thừa Tường nấu a~, mặc dù cô chỉ mới ăn sáng nay (Akako: Con đường ngắn nhất tiến tới tình yêu là đi qua dạ dày ^.^/).

oOo

‘Cốc cốc’

“Vào đi”

“Thủ trưởng, phó chủ tịch Vương đến đây thị sát, vì quyết định tức thời, hiện người đã tới cửa” Thị sát tức thời nghĩa là kiểm tra đột xuất, không nghĩ tới hẳn ngày đầu tiên nhận việc liền đụng phải.

“Ân, không cần thông báo xuống dưới, tôi giờ sẽ tự đi nghênh đón” Dứt lời Long Tur Nghi liền đứng dậy, sửa sang tốt lại tài liệu trên bàn, vuốt phẳng lại quân trang mà trầm ổn tiêu sái bước ra ngoài.

Triệu Tử Đình đi phía sau ánh mắt lộ rõ sự tán thưởng, một nữ nhân như vậy rất xứng với hắn, tin tưởng chỉ có cô mới có tư cách đứng bên cạnh hắn, vô luận như thế nào hắn cũng nhất định phải bắt cô trong tay! Giờ khắc này hắn càng thêm kiên định với ý tưởng theo đuổi cô.

Mà Long Tur Nghi khi đi ra khỏi văn phòng dù không có biểu hiện gì rõ ràng, nhưng trong lòng thầm hy vọng cái lão nhân kia đừng không có việc gì mà tìm đến đây, làm trễ thời gian tan tâm về nhà ăn cơm của cô, nếu không cô nhất định phải khiến lão bồi thường tổn thất cho cô ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Mang cơm đi làm

Lão già chết tiệt! Cô đã biết lão già này đến nhất định là không có chuyện tốt, dong dài một dãy những từ vô nghĩa, còn sống chết bắt cô đãi lão bữa tối, hiện tại tốt lắm, lúc cô về nhà đã là nửa đêm!

Rõ ràng bữa cơm kết thúc lúc khoảng 8 giờ tối, thế mà cái lão già kia lại nói sau bữa cơm có chút quân vụ cần bàn. Lão già đáng chết! Kia nhất định là muốn chinh cô!

Hừ! Đừng tưởng rằng cô không biết tâm tư của lão, cái gì mà cùng nhau ăn cơm nói chuyện quân vụ, kia tất cả đều là nguy trang thôi, muốn làm hồng nương* mới là ý định thật sự của lão, bằng không sao lại luôn lôi kéo Triệu Tử Đình không buông? Hắn cũng chỉ là một tên lính cần vụ thôi mà. Sơ ngộ? Tham khảo thêm quân vụ? Vớ vẩn!

* Hồng nương = Bà mối

“Cô đã về, muốn dùng cơm không?” Vừa mới mở cửa, Long Tur Nghi liền nghe thấy thanh âm ôn nhuận pha lẫn quan tâm của Ôn Thừa Tường, nhất thời một bụng tức giận liền tiêu tán đâu hết, chỉ còn lại cảm giác ấm áp nhàn nhạt.

Nam nhân này, thật thần kỳ* nha ... Long Tur Nghi đứng ở cửa không nhúc nhích, nhìn Ôn Thừa Tường bằng ánh mắt mười phần quái dị.

* Ý nói vì sao anh lại biết chị về mà ra đón ngay lập tức như vậy?

“Sao vậy?” Ôn Thừa Tường khó hiểu hỏi, bị cô nhìn chằm chằm như vậy thật có chút xấu hổ.

“Có ăn sao?” Thu hồi ánh mắt, Long Tur Nghi vừa cởi áo khoác vừa ‘đòi nợ’ giùm dạ dày của mình.

Giữa trưa cũng chỉ nhấp một miếng, bữa tối tuy có ăn cũng chỉ hai ba gắp, vốn không kiêng ăn nhưng cô chẳng thể nuốt nổi đám khó ăn đó, cứ nghĩ có thể về sớm để thưởng thức mỹ thực, ai dè tới bây giờ cô mới có thể về, và cũng ủy khuất dạ dày chính mình cho tới hiện tại.

“Có, nhưng phải hâm nóng lại đã, cô chờ một chút” Ôn Thừa Tường liền xoay người tiến vào bếp, qua vài phút liền bung lên một đĩa thức ăn nóng hổi đi ra, tới tới lui lui mấy lần liền sắp đủ một bàn thức ăn.

“Anh chưa ăn sao?” Tuy rằng thức ăn trên bàn đã được hâm nóng tốt lắm, theo lý mà nói hẳn là thức ăn còn dư, nhưng nhìn con cá hoàn chỉnh như vừa mới làm kia liền biết thức ăn không hề có dấu hiệu đã dùng qua.

“Ta đã ăn, này là làm thêm sau đó” Anh có ăn, nhưng chỉ vài miếng, cũng không biết như thế nào lại nghĩ muốn chờ cô trở về cùng ăn cơm, nhưng là chờ mãi vẫn không thấy cô về, liền cũng chẳng còn khẩu vị ăn, đành dọn đi bàn thức ăn đã lạnh.

“Cùng nhau ăn đi” Nói rồi cũng không chờ Ôn Thừa Tường phản ứng, liền ngồi xuống gấp thức ăn, cô cũng thật đói bụng a~

Ôn Thừa Tường mỉm cười, cũng không quản cô có thấy hay không mà gật đầu, xới thêm một bát cơm bát đầu ăn.

Hai người ăn cơm thực an tĩnh, không hề mở miệng nói chuyện gì, nhưng lại quanh quẩn đầu đó một loại không khí ấm áp nhàn nhạt.

“Sáng mai giúp tôi chuẩn bị cơm trưa, tôi sẽ mang đi làm” Đây là quyết định mà Long Tur Nghi đưa ra sau cả ngày suy nghĩ, cô sẽ không ủy khuất dạ dày của mình, cũng không muốn mang bụng đói về nhà, đành phải giống học sinh tiểu học mang theo hộp cơm trưa.

Kỳ thực, trù nghệ của Ôn Thừa Tường khá tốt, nhưng cũng không đến mức tốt nhất, nhưng những món ăn anh làm chung quy mang đến một loại cảm giác thỏa mãn không nói nên lời, có thể thỏa mãn dạ dày của cô, cũng có thể thỏa mãn tâm tình của cô, làm cho cô chỉ muốn ăn những món anh làm,

không thêm động đến những thứ khác nữa.

“Được” Ôn Thừa Tường vui vẻ đáp ứng, vừa dọn bàn vừa suy nghĩ nên làm món gì cho sáng mai.

oOo

Hôm sau, bữa sáng chuẩn bị tốt lắm, bữa trưa cũng làm xong, thế là Ôn Thừa Tường mới phát hiện một vấn đề quan trọng, trong nhà cư nhiên không có lòng com*! Vội vàng khoác áo lên, cầm chìa khóa nhà cùng tiền chạy ra ngoài.

* Lòng com = camen = VN ta gọi là cà mên.

“Anh muốn đi đâu?” Vừa xuống lầu Long Tư Nghị liền nhìn thấy Ôn Thừa Tường đứng gần cửa muốn ra ngoài.

“Trong nhà không có lòng com, tôi ra ngoài mua”

“Com trưa đã làm xong?”

“Àn”

“Trở về đi, tôi sẽ gọi người đưa đến” Nói xong Long Tư Nghị mở điện thoại gọi cho tân lính cần vụ của mình, lệnh cho hắn mua cặp lòng com mang đến đây.

“A ... Được”

Hai người ngồi xuống bắt đầu ăn điểm tâm, bất ngờ Long Tư Nghị ngẩng đầu lên.

“Anh biết lái xe?”

“Biết!”

“Bên cạnh tủ giày có ngăn kéo, bên trong có chìa khóa gara cùng chìa khóa xe, anh lựa một chiếc mà dùng, nơi này cách siêu thị trong nội thành có hơi xa, anh ra ngoài cũng không tiện”

“Được” Nghị đến khi này mình muốn ra ngoài mua lòng com, vốn muốn ngồi xe ngoài, nhưng dù gọi taxi cũng chỉ tới tiểu khu trong thành, thật rất bất tiện.

Nơi đây là khu dân cư cao cấp, hơn nữa canh gác cũng thực nghiêm, ra vào đều phải có xác nhận, chính mình đi xe riêng vẫn là tốt hơn.

oOo

“Thủ trưởng, đây là lòng com của ngài” Triệu Tử Đình kỳ quái đưa cho Long Tư Nghị cặp lòng, hắn thực tò mò không biết cô muốn hắn mua thứ này để làm gì (Gume: Ô, anh nhà quê tới độ không biết camen dùng để làm gì?).

Long Tư Nghị cũng không đưa tay nhận, nhìn thoáng qua Ôn Thừa Tường đang đứng một bên, Ôn Thừa Tường thấy vậy liền chủ động bước tới nhận lòng com sau quay vào bếp.

“Chờ đã” Long Tư Nghị nói với Triệu Tử Đình, xong liền an vị trên ghế sofa chờ Ôn Thừa Tường, đọc báo chí quân sự mà anh chuẩn bị cho cô.

Chỉ chốc lát, Ôn Thừa Tường đã bước ra, giao lòng com cho Triệu Tử Đình, Triệu Tử Đình nhận lấy, ánh mắt mang theo nghi vấn nhìn Long Tư Nghị.

“Com trưa của tôi” Long Tư Nghị nói xong liền gạt đầu với Ôn Thừa Tường rồi bước ra cửa, Triệu Tử Đình mang khuôn mặt cổ quái đi theo sau, trong tay ngậy ngốc cầm cặp lòng com, lát sau mới hơi quay đầu lại nhìn Ôn Thừa Tường, ánh mắt đầy sự tìm tòi.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tình địch

Bận rộn cả một buổi sáng, Long Tư Nghị tâm tình cực tốt lấy ra hộp com trưa mà Ôn Thừa Tường đã chuẩn bị sẵn, cũng không quản người ta nghĩ thế nào, ngồi ngay trong văn phòng bắt đầu ăn, làm cho ý tưởng muốn thông qua com trưa bồi dưỡng tình cảm của Triệu Tử Đình thực bất đắc dĩ.

Rốt cuộc nam nhân kia là ai? Từ lúc sáng nhìn thấy nam nhân kia trong nhà Long Tư Nghị, Triệu Tử Đình vẫn nghi hoặc mãi.

Cũng không phải rất tuần tú, cũng không có khí thế đặc biệt gì, hắn cũng không thấy qua trên báo, hắn cũng chẳng phải danh nhân gì, hơn nữa nam nhân kia làm cho người ta cảm giác thực bình thường, không có áp lực gì, cũng không tìm ra điều gì nổi bật, chính là nam nhân này tựa hồ có một điều gì đó làm cho người ta cảm thấy thực thoải mái.

Nhưng mà hắn khi biết nam nhân kia ở trong nhà Long Tư Nghị, so với hắn có cơ hội còn muốn cơ hội tốt hơn, hắn tất nhiên không thể thoải mái. Nhưng cho dù nam nhân đó có cơ hội tốt hơn hắn thì đã sao, so về tướng mạo, năng lực cùng địa vị, hắn xứng đáng đứng cạnh Long Tư Nghị hơn.

‘Reng reng reng’

Trong lúc Triệu Tử Đình còn đang miên man suy nghĩ, điện thoại trên bàn làm việc của hắn vang lên, đây là điện thoại của văn phòng, tiếp điện thoại của văn phòng cũng là một trong những công việc của hắn.

“Xin chào, đây là văn phòng của Long tướng quân!”

“Xin chào! Ta là Mạc Văn Danh, Long tướng quân có ở đó không? Ta muốn gặp Long tướng quân” Trong điện thoại trên đến một thanh âm trầm thấp của nam nhân, tuy rằng giọng điệu thực khách sáo nhưng cũng không khó phát hiện loại ngữ khí của những người có địa vị.

Lúc đầu Triệu Tử Đình cũng không bận tâm cho lắm, nhưng khi nghe đến cái tên, hắn liền sững sốt. Mạc Văn Danh – quân trưởng quân đoàn thứ tư, cấp bậc trung tướng, xuất thân từ quân sự thế gia danh vọng nhất của Z quốc.

“Long tướng quân đang dùng bữa, xin hỏi ngài muốn gặp tướng quân có chuyện gì?” Ý tứ trong lời nói của Triệu Tử Đình rất rõ ràng, hiện là thời gian riêng tư, ngài nếu muốn gặp tướng quân thì đợi lát nữa, còn nếu là việc tư, ... Hừ, trước qua được hắn rồi hãy tính.

Nhưng theo hắn thấy, Mạc Văn Danh muốn tìm Long Tư Nghị đích xác hơn phần nửa là việc tư, dù sao Mạc Văn Danh – quân trưởng quân đoàn thứ tư cùng Long Tư Nghị – quân trưởng quân đoàn đặc chủng cũng chẳng có mối liên hệ nào.

” ... Không phải vì công việc, tôi tìm Long tướng quân có việc riêng, anh có thể gọi Long tướng quân giúp tôi được chứ?” Mạc Văn Danh sững sốt, không nghĩ tới đối phương sẽ trả lời mình như thế, sau đó tình tế phát hiện thanh âm này không phải là của người lính cần vụ trước. Đối người sao? Nhưng là cho dù có đối người thì hắn cũng biết mình là ai? Còn có không biết y có đa nghi hay không, tổng cảm thấy đối phương tựa hồ có chút địch ý với mình.

“Vậy ngài chờ một lát, tôi đi gọi Long tướng quân” Triệu Tử Đình nói xong cũng không thèm chờ đối phương trả lời, trực tiếp thay đổi tuyến.

Bên kia Mạc Văn Danh nhìn điện thoại trên tay mà nhíu mày, ở trong quân đội cũng chưa từng có người nào không khách khí với y như vậy đâu, cho dù ngữ khí của đối phương có như thế nào nhưng phần không tình nguyện trong đó làm y có chút mặc danh kỳ hiệu*.

* Mặc danh kỳ hiệu: không hiểu ra sao, khó hiểu.

Không đúng, hắn là có nguyên nhân đi, tựa như nghĩ tới vấn đề mấu chốt, Mạc Văn Danh trừng mắt nhìn điện thoại, người lính cần vụ mới này sẽ không phải là tình địch của mình đây chứ?

Nghĩ thế, Mạc Văn Danh bắt đầu dĩ cười cười, haiz, xem ra con đường tình trường của y cũng khá nhấp nhô đây. Theo đuổi Long Tư Nghị 5 năm cũng không thấy đối phương phản ứng gì, mà hiện tại lại có thêm tình địch, cư nhiên ngay cả lính cần vụ cũng là tình địch của y, làm cho y suốt ngày bận rộn công vụ có cảm giác nguy cơ, xem ra y nên phải dụng tâm một chút rồi.

Cùng lúc đó từ điện thoại truyền đến thanh âm trầm ổn của nữ nhân, làm cho bàn tay đang cầm điện thoại của Mạc Văn Danh chặt thêm một chút.

“Văn Danh?”

“Tư Nghị, lâu quá không gặp em, có rảnh không?”

” ... Muốn gặp mặt? Buổi tối đi!” Suy xét một hồi, Long Tư Nghị đáp ứng, Mạc Văn Danh này là đồng học với cô trong trường quân sự, cũng từng là chiến hữu, tính cách xem cũng được, hai bên cũng coi như là có giao tình, gặp y cô cũng không phản cảm, ít nhất là nguyện ý cùng y làm bạn, mà cũng chỉ giới hạn ở bạn bè.

“Được, chúng ta tối nay cùng nhau ăn cơm”

“Không cần, tối gặp nhau trong quán bar, đã lâu rồi không uống rượu, anh đi cùng tôi không?” Nhìn hộp cơm trưa phong phú trên tay, Long Tư Nghị mười phần không muốn dùng cơm ở ngoài, trực tiếp cự tuyệt.

“A? Ồ ... được” Mạc Văn Danh có chút kinh ngạc, nhưng chỉ cần Long Tư Nghị chịu gặp y là được rồi, liền sáng khoái đáp ứng, sau đó lên kế hoạch chuẩn bị cho buổi gặp mặt tối nay.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mạc Văn Danh [Thượng]

Tuy rằng giữa trưa đã bị quấy rầy, nhưng cũng không ảnh hưởng lắm đến tâm tình tốt của Long Tur Nghi, buông điện thoại xuống, tiếp tục hưởng thụ bữa cơm trưa của cô.

Mà bởi vì trưa có cơm ngon, cả ngày này tâm tình của Long Tur Nghi đều bảo trì ở trạng thái khá tốt, đến chiều huấn luyện binh lính cũng hạ thủ lưu tình, chỉ vật ngã xuống vài người liền bỏ đi, để lại một đám binh lính đang run sợ, làm cho những binh lính được nâng luyện tập mỗi ngày mở to mắt kinh ngạc, đều vô thức ngẩng đầu nhìn trời, hôm nay mặt trời mọc đằng Tây sao?

Đến tối, Long Tur Nghi đúng giờ trở về nhà, mở cửa bước vào nhà, đang thay dép đi trong nhà liền nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của Ôn Thừa Tường.

“Cô đã về?” Đây hình như là lần đầu tiên kể từ khi anh tới đây cô về ngay khi anh đang làm việc.

“Ân, về sau tôi sẽ cố gắng về đúng giờ” Long Tur Nghi nói vậy ý muốn anh về sau đều phải chuẩn bị cơm tối cho cả hai, nhưng mà vào tai của Ôn Thừa Tường lại mang đến cảm giác âm áp, chỉ ít cô cũng nói rõ cho anh biết, này là cô đã đem anh xem là người nhà.

oOo

Hai người dùng xong bữa tối, Long Tur Nghi trở về phòng ngủ, chỉ chốc lát liền một thân quần áo chỉnh tề đi ra.

“Cô muốn ra ngoài?”

“Ân, anh nghỉ trước đi, đừng chờ tôi”

Cô muốn đi đâu? Hình như là việc tư, nếu không sẽ không mặc thường phục, hơn nữa tâm tình xem ra rất tốt, là đi hẹn ước sao? Ôn Thừa Tường trong lòng chua xót, cũng thực tự giễu.

Dọn dẹp xong hết thảy rồi trở lại phòng, Ôn Thừa Tường cầm lên cuốn nhật ký từ trong ngăn kéo, bắt đầu viết.

Ngày ... tháng ... năm ...

Cô ấy hôm nay trở về khá sớm, mình có chút kinh ngạc, công việc của cô ấy hình như rất bề bộn, hiếm khi thấy cô ấy về nhà đúng giờ, hiện cô có thể trở về sớm mình thực cao hứng.

Nhưng mà cô ăn cơm xong liền ra ngoài, hình như là có một buổi hẹn, nhìn cô cũng thực vui vẻ, đối phương hẳn là một nam nhân, và nhất định cũng là một nam nhân vĩ đại, đủ để xứng với một người vĩ đại không kém như cô ấy.

Mặc dù nghe có chút cổ hủ, mình tổng cảm giác nhất định phải đủ quyền thế mới có thể đứng bên cạnh Tur Nghi, nhưng nó cũng không mấy chú ý, quan trọng là có đủ yêu cô hay không, có yêu chiều cô, chiều cô cô không, ít nhất cũng phải biết chăm sóc cô ...

Tur Nghi là người trầm ổn, nhưng đôi khi cũng thực trẻ con, đôi khi thường hay mơ màng, rất đáng yêu, làm cho người ta cảm giác cô ấy thực kiên cường nhưng cũng không làm mất đi sự mềm mại của nữ nhân.

Haiz, cô ấy nói rằng mình không cần chờ cô trở về, nhưng thực sự là không cần chờ sao, hiện tại tâm tình của mình rất phức tạp, làm sao có thể nghỉ ngơi đây, vẫn nên nằm chờ cô trở về rồi hãy ngủ.

Nhật ký hôm nay viết tới đây thôi, nhưng mình vẫn muốn nói trước một câu: Tur Nghi, ngủ ngon!

oOo

“Tur Nghi, rất hiếm khi em muốn cùng anh uống rượu, có chuyện gì vui sao?” Người ta đa số đều mượn rượu giải sầu, nhưng mỗi khi Tur Nghi muốn uống rượu đều là tâm tình cực tốt, nếu tâm tình cô mà không tốt thì chỉ có người khác nên cẩn thận chứ nhất định sẽ không hành hạ chính mình, y đã quá quen thói quen này của cô.

“Cũng không tệ” Long Tur Nghi mỉm cười, nâng ly rượu lên chậm rãi nhấp một ngụm, chiếc cổ duyên dáng hơi ngửa ra sau, tạo thành một đường cong xinh đẹp.

Mạc Văn Danh bị phong tình mỹ nhân khó có được này của Long Tur Nghi mê hoặc, hơi chút thất thần.

“Có thể nói cho anh biết không?” Mạc Văn Danh cũng rất tò mò, chuyện gì mà có thể khiến cho một người luôn không dễ dàng biểu lộ cảm xúc như Long Tur Nghi lại nhẹ nhàng mỉm cười.

“Nói cho anh biết cũng được, tôi có một nam nhân rất tốt, thực sự rất tốt*” Long Tur Nghi nhắm nháp hương vị của ly rượu sau mới một ngụm nuốt xuống.

* Tốt đây là tốt giống như hữu dụng, không phải là khen tính tình tốt hay ngoại hình tốt.

Uống hết ly rượu, ánh mắt của Long Tư Nghị liền trở nên nguy hiểm, nhìn chăm chăm vào Mạc Văn Danh làm cho y sợ hãi.

Chắc chắn, Mạc Văn Danh ơi Mạc Văn Danh, anh cho rằng tôi thực sự không biết suy nghĩ trong lòng anh? Sở dĩ vẫn tiếp tục tương giao với anh vì tôi thích nhân cách của anh, cho rằng thời gian trôi qua sẽ khiến anh hiểu ra sự thật, không nghĩ tới anh vẫn khẳng khẳng một mực như trước, tôi cũng chỉ còn cách đánh thức anh, Long Tư Nghị ở trong lòng nhủ thầm

“...”

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Mạc Văn Danh [Hạ]

“... Anh có biết không?” Nghe được tin tức như vậy thực sự rất kinh người, Mạc Văn Danh bị chấn động đầu có chút choáng váng, bình ổn lại tâm trạng sau mới hỏi tới thân thể của tình địch.

Sẽ là ai đây? Tham mưu trưởng của quân đoàn thứ bảy? Hay cục trưởng cục tình báo? Vẫn là người lính cần vụ mới kia? Trong lúc nhất thời Mạc Văn Danh đem tất cả những người có thể là tình địch của y lướt qua một lần.

“Hắn là không biết, y không phải là người trong quân đội cũng không liên quan đến chính trị” Nam nhân kia hẳn sẽ không biết đến Mạc Văn Danh, anh tựa hồ cũng không phải là người có quen biết với những người có thân thể phức tạp.

“Vậy là thương giới?” Mạc Văn Danh tự nhiên nghĩ tới vấn đề này, không ở trong quân đội cũng không liên quan tới chính trị, vậy chỉ còn là thương nhân thôi, y cứ nghĩ rằng người mà Long Tư Nghị thích sẽ nằm trong chính trị hay quân đội, nhưng hiển nhiên là đã sai rồi.

“Cũng không phải, thế nào, anh quan tâm?”

“Tư Nghị, em hẳn cũng biết, tin tức như thế đối với anh là một đả kích rất lớn” Mạc Văn Danh uể oải, y hiện tại chẳng để tâm gì tới chuyện có mất mặt hay không, y có cảm giác nguy cơ, nếu lần này không tranh thủ có lẽ lần sau sẽ chẳng còn cơ hội. Người tình địch không biết chút tung tích kia tựa hồ có phân lượng rất lớn trong lòng Long Tư Nghị, y có thể từ ngữ điệu của cô thấy được một loại cảm giác không giống bình thường, nhưng cụ thể là gì thì y không rõ.

“Nhưng tôi nghĩ với tâm tính của Mạc tướng quân, đả kích như vậy hẳn cũng không phải là vấn đề gì quá lớn, không phải sao?” Khen ngợi Mạc Văn Danh đôi chút, này coi như là chút thiện lương của cô.

Mạc Văn Danh cười khổ, nếu bình thường mà được Long Tư Nghị khen tặng y nhất định sẽ rất cao hứng thậm chí là kiêu ngạo, nhưng thời điểm hiện tại, y đứng là ngậm bồ hòn làm ngọt, có khổ mà không nói được.

“Tư Nghị, em đừng nói xéo anh, vài năm trước em vẫn còn độc thân một mình, làm cho anh luôn nghĩ rằng mình có cơ hội, lại không nghĩ rằng ... Có thể cho anh biết nam nhân kia là ai hay không? Anh thực sự rất hiếu kỳ dạng nam nhân nào mới có thể đứng bên cạnh em, hẳn tốt hơn anh sao?” Thật đúng là không cam lòng mà, biết rõ hỏi như vậy thật chẳng có phong độ gì, nhưng 5 năm theo đuổi y như thế nào có thể buông tha dễ dàng như thế? Cho dù chết tâm cũng muốn thử tìm hiểu cái đã.

“Kỳ thật, cũng không hẳn là tốt hơn anh, ít nhất anh ấy cũng không có thân phận, địa vị cùng gia thế như anh, chính là anh hẳn cũng biết, chuyện tình cảm rất kỳ quái. Giống như đối với anh, ngoài bạn bè ra tôi không hề có cảm giác khác, nhưng khi ở chung với anh ấy tôi lại cảm giác có một loại hương vị nhàn nhạt không nói nên lời, có lẽ cũng không hẳn là yêu, thậm chí tôi cũng không chắc đó có phải là thích, nhưng tôi cảm thấy thực thoải mái, cũng thực kỳ lạ, anh hiểu ý tôi chứ?”

Nói những lời này là đang nói cho Mạc Văn Danh nghe, đồng thời cũng nói cho chính mình nghe, thì ra cô có cảm giác như vậy đối với nam nhân kia a~, Long Tư Nghị có cảm giác như được khai sáng.

“... Anh sao có thể không hiểu đâu, anh còn đang hy vọng rằng mình không hiểu đây” Thanh âm của Mạc Văn Danh có chút nhỏ, nếu không nghe cẩn thận thì sẽ chẳng rõ y đang nói cái gì, nhưng Long Tư Nghị nghe được, cũng nghe ra vị chua xót trong đó.

Long Tư Nghị không nói gì, bây giờ an ủi cũng vô dụng, cô cũng không biết nên nói cái gì để làm dịu bớt tâm tình của người nam nhân đối diện này.

“Tư Nghị, anh muốn nhìn thấy nam nhân kia như thế nào, anh vẫn phải xem nam nhân kia là người như thế nào mà có thể so sánh với anh” Mạc Văn Danh bám riết không tha, thế nào cũng phải nhìn thấy một lần.

“Cũng được, chừng nào anh rảnh thì đến nhà tôi làm khách đi, tôi sẽ giới thiệu với anh” Long Tư Nghị không sao cả đáp ứng, nhưng nội dung trong câu nói là cho Mạc Văn Danh nhay dưng.

“Đến nhà em? Chẳng lẽ hai người sống chung?” Nghe khẩu khí của Long Tur Nghi hình như là ý này.

Long Tur Nghi mỉm cười không nói, tuy rằng cô biết như vậy Mạc Văn Danh sẽ hiểu lầm, nhưng đúng là cô cùng Ôn Thừa Tường cùng sống chung, chẳng qua là không giống như Mạc Văn Danh nghĩ thôi.

” Haiz, mạo muội hỏi em một vấn đề, các người quen nhau được bao lâu?”

“Anh muốn biết?” Sắc mặt Long Tur Nghi có chút cổ quái.

Mạc Văn Danh nghiêm túc gật gù đầu, sau đó nhìn Long Tur Nghi giơ lên hai tay, mười ngón tay ngọc thon dài vậy vậy.

“Mười năm?” Lấy sự ồ ạt của Long Tur Nghi cũng có khả năng.

“Không, là mười ngày, mà hình như cũng không đến!”

Cuối cùng Long Tur Nghi buông một câu làm cho Mạc Văn Danh trợn mắt, Tur Nghi đây là đang nói thật? Y luôn cho rằng loại tình yêu sét đánh này sẽ không bao giờ có khả năng xảy ra trên người của Long Tur Nghi, hay là cho tới nay, y vẫn chưa đủ hiểu biết Long Tur Nghi?

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Dụ hoặc bất thành

23 giờ, cũng không tính là trễ, ít nhất đèn trong phòng vẫn còn sáng ... Đứng ở ngoài cửa, Long Tur Nghi nhìn ánh đèn vẫn sáng trong phòng kia, mang theo tâm tình rất tốt vào nhà.

“Cô đã về” Ôn Thừa Tường giống như một người vợ hiền lành chờ đợi chồng mình đi làm về, ôn nhu cười.

“Còn chưa đi ngủ?” Long Tur Nghi hỏi một câu vô nghĩa.

“Chưa buồn ngủ, lát sẽ đi”

“Ừm” Sải thân bước qua, Long Tur Nghi bước lên lầu, có lẽ là do uống rượu, đầu óc có chút choáng váng.

“Cô uống rượu?” Ôn Thừa Tường kinh ngạc, anh đối với mùi rượu dị thường miễn cảm, khi Tur Nghi đi qua anh có thể ngửi thấy được.

“Một chút” Dừng lại bước chân, Long Tur Nghi quay đầu, nhìn lại Ôn Thừa Tường, vậy mới phát hiện khoảng cách của hai người rất gần, đến nỗi có thể cảm nhận được hô hấp của đối phương.

Hương thơm trên người cô xen lẫn mùi rượu làm cho Ôn Thừa Tường mê muội trong chốc lát.

“Ha ha ha ...” Cảm giác được Ôn Thừa Tường thất thố, Long Tur Nghi vui vẻ ở nụ cười, có lẽ do rượu ngấm vào, hiện giờ thoát nhìn Long Tur Nghi hoạt bát hơn rất nhiều.

“Tur Nghi, cô về phòng trước đi, ôi sẽ đi làm cho cô ly nước gừng* giải rượu” Ôn Thừa Tường lui một bước về phía sau, kéo giãn khoảng cách khiến cho đầu óc người ta mơ màng kia.

* Trong bản convert ghi là ‘mật thủy’, từ này có thể được hiểu nhiều nghĩa theo hoàn cảnh, mà để nguyên thì có lẽ sẽ có người không hiểu đó là gì, nên ta thay bằng thứ nước giải rượu hiệu quả nhất.

“Được” Ngử điệu của Long Tur Nghi nhu thuận như một tiểu cô nương nghe lời, cô đột nhiên chuyển thành bộ dáng như vậy làm cho Ôn Thừa Tường sững sờ.

Lắc lắc đầu, vất quá một bên cái cảm giác quý dị kia, Ôn Thừa Tường bước vội vào phòng bếp, tựa như tránh đi thứ gì đó.

Long Tur Nghi ở phía sau đã thu hồi bộ dáng tiểu cô nương nhu thuận kia, nở một nụ cười cổ quái.

oOo

Sau khi cuốn bị xong nước gừng, Ôn Thừa Tường lên lầu, gõ gõ cửa phòng của Long Tur Nghi, nhưng lại không nghe thấy tiếng đáp lại.

“Tur Nghi? ... Tôi vào nhé!” Ôn Thừa Tường hô một tiếng, cũng không nghe thấy tiếng đáp lời, giật giật khóa cửa lại thấy cửa phòng không khóa, nghĩ

có lẽ vẫn đưa cho Tư Nghị uống vẫn tốt hơn, nói một câu rồi tiến vào.

Nhưng mà sau khi bước vào Ôn Thừa Tường cũng không nhìn thấy Long Tư Nghị đâu, cẩn thận nghe ngóng một hồi liền nghe thấy được tiếng nước chảy phát ra từ phòng tắm. Thật xấu hổ, Ôn Thừa Tường thấy mình thực lố mẫm, Tư Nghị hiện đang tắm, anh lại ngang nhiên bước vào phòng cô một cách vô lễ như thế, do dự không biết có nên lui ra ngoài hay không.

Mà đúng lúc đó, tiếng nước trong phòng tắm ngừng lại, từ đó lại truyền đến tiếng bước chân đi lại, Ôn Thừa Tường cảm giác hô hấp chính mình ngừng lại tựa như tiếng nước vậy, cứng nhắc người đứng đó, không biết nên làm gì cho tốt.

Cửa phòng tắm mở ra, bốn mắt giao nhau, Ôn Thừa Tường thần thờ trong giây lát liền dời mắt đi.

“Nước gừng đã chuẩn bị tốt, cô uống xong rồi ngủ đi, tôi đi trước” Miệng nói tay hành động, liền đặt ly nước gừng lên bàn, vội vàng rời đi.

Long Tư Nghị không nói gì, chỉ đứng đó cổ quái nhìn thân ảnh chạy trốn chết của Ôn Thừa Tường.

Cửa phòng ngủ bị mở ra, Long Tư Nghị mang theo ánh mắt cổ quái bước tới trước gương lớn, lúc này cô đang mặc chiếc áo ngủ rộng thùng thình, vì mới tắm xong mà những giọt nước lóng lánh vẫn chảy trên người, làm cho đường cong cơ thể cô như ẩn như hiện, da thịt sáng bóng câu nhân thoáng lộ ra ngoài, cộng thêm vì còn rượu mà khuôn mặt ửng đỏ mang theo hơi thở kiều mỹ ...

Hết thấy đều thực rất tốt mà, ít nhất Long Tư Nghị cho rằng với bộ dáng hiện tại của cô đối với nam nhân rất có lực sát thương, bằng không cô cũng sẽ không vì dụ hoặc Ôn Thừa Tường mà biến mình thành cái dạng này, phải biết rằng đây là cô cố ý sắp đặt ...

Thế nhưng cái nam nhân kia thực ngốc nha, lại biến thành bộ dạng chạy trốn chết như thế, uống công cô chuẩn bị ... Khó có được lúc Long Tư Nghị tức giận, cầm lấy ly nước gừng thoát nhìn rất đẹp mắt hung hăng một lần uống hết.

Nam nhân chết tiệt, để cô hy sinh sắc tướng* như thế, như thế nào lại không biết chủ động một chút chứ, chẳng lẽ còn muốn cho cô chủ động?

* Sắc tướng: sắc trong sắc dục, tướng trong tướng mạo, ý chỉ tư thế dụ dỗ của chị.

Kỳ thực, muốn cô chủ động cũng không có gì là không thể, chỉ là cô sợ dọa người ta chạy mất dép thôi ... Tối nay cùng Mạc Văn Danh nói chuyện làm cho cô có thể xác thực lại cảm giác với anh, mà loại cảm giác này là lần đầu tiên từ khi chào đời có được, vì thế cô cũng không thèm để ý lần đầu tiên của mình trao cho nam nhân này, vì theo hiểu biết của cô, bạn tình phù hợp trên giường cũng coi như là một bước tiến trong tình yêu, nhưng mà, nam nhân này ...

Haiz, sao cô lại không biết kết quả sẽ là như thế này chứ, nếu Ôn Thừa Tường thực sự chủ động tới, có lẽ cô cũng sẽ thất vọng ... Hoặc là cô cũng muốn thử xem mình có thất vọng hay không, vì điều đó sẽ nói cho cô biết anh có xứng với cô không, ít nhất cũng biết anh không tốt đẹp như cô tưởng ...

Nhưng mà nam nhân này cái gì cũng không làm, chắc không liên quan tới cái gì gọi là ‘quân tử’ kia, vẫn là tự ti với chính bản thân mà cố khắc chế dục vọng. Cẩn thận, ôn nhu, sẵn sàng, có nguyên tắc, làm cho cô cảm thấy thực ấm áp, cô kỳ thực không có sở cầu gì nhiều, thực sự không nhiều.

Chính là, như vậy tựa hồ còn chưa đủ, nam nhân này tự hạ thấp bản thân mà không có dũng khí đối mặt với cô, nếu không thể vượt qua sự tự ti về thân phận giữa người với người thì tình yêu này đối với cả hai đều sẽ rất khổ, nam nhân kia sẽ vì cảm giác không xứng với mình mà tự dần vật, mà chính cô sẽ vì anh khổ sở mà cảm thấy không thoải mái.

Cô là người thực tế, cũng sẽ tìm biện pháp đối mặt với vấn đề trong thực tế, cũng sẽ vì đó mà cố gắng, bằng sự kiên trì cũng nghị lực của chòm sao Kim Ngưu, không có gì cô không thể làm được.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Láy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chủ động

Sau khi uống nước gừng, Long Tư Nghị cảm thấy thoải mái hơn, nhưng lại không buồn ngủ, cả đầu đều toàn là ý tưởng xoay quanh nam nhân tên Ôn Thừa Tường kia, khiến cho cô thật sâu thở dài ở trong lòng, cô đang nghĩ không biết làm thế nào để theo đuổi nam nhân kia.

Anh đã không chủ động, vậy thì cô chủ động, ánh mắt của Long Tư Nghị chợt lóe lên sắc thái quý dị. Long Tư Nghị đứng lên, mặc áo ngủ vào rồi đi ra khỏi phòng.

oOo

Nửa đêm

‘Cốc cốc cốc’

Đứng trước cửa phòng của Ôn Thừa Tường, Long Tur Nghi không chút do dự nâng lên cánh tay ngọc gỗ gõ cửa phòng.

Trong phòng im lặng một chút, sau đó vang lên tiếng đóng ngăn kéo, rồi tiếng bước của dép đi trong nhà ngày càng gần cửa, vội vàng mở cửa. Long Tur Nghi nghe thanh âm phát ra từ bên trong mà tưởng tượng những hành động của nam nhân kia, tựa hồ anh còn chưa có ngủ, anh còn làm gì vào giờ này?

“Tur Nghi?”

Nam nhân trước mặt khoác một chiếc áo ngủ rộng, tản ra chút tùy ý cùng bộ dáng sạch sẽ gọn gàng thường ngày bất đồng, càng tạo thêm cảm giác như ở nhà, mà mái tóc ướt kia nói rõ chủ nhân hẳn vừa tắm xong, mang theo hương sữa tắm, bộ dáng có chút lười nhác, không biết sao lại khiến cho Long Tur Nghi cảm thấy khiêu gợi.

Có vẻ như cô vừa phát hiện một mặt khác bất đồng với mọi ngày của nam nhân này a!

“Ta đói bụng!” Hình như cô có chút bốc đồng, hoặc đơn thuần chính là quấy rối, không muốn bây giờ đứng trong phòng một mình, hay nói cách khác là cô muốn ở bên cạnh nam nhân này.

Tóm lại, cho tới khi cô còn chưa vừa lòng, anh cũng đừng mong được ngủ ...

” ... Đói bụng? ... A, được, người chờ một chút, ta sẽ đi làm cho người, người muốn ăn gì?” Ôn Thừa Tường có chút kinh ngạc, chẳng phải cô đã ăn cơm tối rồi sao? Hay là uống rượu vào nên thấy đói bụng? (Gume: Chị ấy kiểm chuyện đây anh ạ □)

“Gi cũng được” Cô cũng không thật sự là đói bụng, ăn cái gì đều được.

” ... Cơm rang hải sản thì thế nào?” Trong tủ lạnh còn nhiều hải sản có thể dùng làm cơm rang, còn có một ít dưa muối anh tự làm, ăn với cơm rang rất ngon.

“Được”

oOo

Ôn Thừa Tường đi vào phòng bếp, vốn nghĩ rằng Long Tur Nghi sẽ giống như trước kia ra ngoài phòng khách xem ti vi hay đọc tạp chí, nhưng lại phát hiện cô cũng đi theo sau anh vào phòng bếp. Khó hiểu nhìn Long Tur Nghi, cô vào đây để làm gì?

“Nấu cơm đi” Phốt lờ ánh mắt nghi hoặc của Ôn Thừa Tường, Long Tur Nghi đứng ở cửa phòng bếp, dùng ngữ điệu đương nhiên nói.

“Người còn có chuyện gì khác sao?”

“Không có” Long Tur Nghi lắc đầu.

“Vậy người đứng trong này làm gì?” Bình thường, Long Tur Nghi tuyệt đối sẽ không vào bếp, cô tựa hồ đối với gia sự thực bất đắc dĩ.

“Ta không thể đứng ở đây sao?” Long Tur Nghi hỏi lại, vốn cô muốn nói là đứng ở đây để nhìn anh, nhưng lại sợ dọa anh mất vía nên đành sửa lại.

Ôn Thừa Tường bị hỏi vặn lại liền sững sốt, đây là nhà của Long Tur Nghi, nàng muốn làm gì là chuyện của cô, đâu có vấn đề gì, nhưng cô nếu cứ đứng đó nhìn mình, anh làm sao có thể làm cơm được ...

” ... Đói!” Nhìn Ôn Thừa Tường đang đứng bất động, Long Tur Nghi chỉ nói một chữ, tựa như chế nhạo mà đưa vào cửa phòng bếp, một bộ dáng ‘ta muốn nhìn người’.

Ôn Thừa Tường bỗng nhiên cảm thấy buồn cười, hôm nay Long Tur Nghi thật khác thường, hẳn là do có rượu vào, hết như một đứa trẻ vậy, chắc chính cô không cảm thấy nhưng bộ dáng thật giống như làm nũng, đặc biệt khuôn mặt kia vẫn còn chút hồng, làm cho anh thực muốn tiến đến cắn một cái.

Bất đắc dĩ cười cười, ánh mắt mang theo dung túng cùng sùng nịnh, Ôn Thừa Tường cũng không cảm thấy xấu hổ, xoay người bắt đầu bày ra trù án*.

* Trù án: nguyên liệu để bắt đầu nấu ăn.

Mà Long Tur Nghi nhìn thấy nụ cười kia liền ảo não, cô vốn muốn nhìn bộ dáng vô thố của Ôn Thừa Tường, không ngờ đối lại hẳn lại xem mình như trẻ con, ánh mắt kia nhìn thế nào cũng thấy giống người cha, tựa như hồi nhỏ khi cô nghịch phá bị cha bắt gặp, cha đều sẽ cười dung túng sùng nịnh như thế.

Từ khi trưởng thành đến giờ cô chưa bao giờ thấy người khác cười sùng nịnh như vậy với cô, trong mắt ngoại nhân, cô là một nữ nhân thành thực ỏn trợn, không ai đối đãi với cô như một tiểu cô nương. Tuy rằng có rất nhiều người theo đuổi cô, lấy lòng nàng, nhưng đều khác với người nam nhân trước mặt này, họ quá cường liệt, làm cho cô phản cảm, không thể tìm được sự thoải mái từ họ, ngược lại với nam nhân này, ôn hòa không chút đè nén, khiến cô thực dễ chịu.

Trên khuôn mặt của Long Tur Nghi xuất hiện một nụ cười, chậm rãi đi đến bên Ôn Thừa Tường ...

Chương 22: Phản tác dụng

“Thừa Tường ...” Thanh âm so với nữ âm có thấp một chút.

Lúc này Long Tur Nghi đã đứng ở phía sau lưng của Ôn Thừa Tường.

Cảm thấy thanh âm phát ra tựa hồ rất gần với mình, Ôn Thừa Tường kinh ngạc xoay người lại, vừa vận đôi mắt với Long Tur Nghi. Kích động muốn lui về phía sau, nhưng lại phát hiện lui lại không được, lưng anh đã dựa hẳn vào cạnh bàn bếp rồi.

“Tur Nghi?”

“Người có bạn gái chưa?” Gọn gàng dứt khoát hỏi, Long Tur Nghi hơi hơi ngẩng đầu lên, khoảng cách gần như thể làm cho anh phát hiện, nam nhân này còn rất cao a.

“Chưa có” Không rõ vì sao Long Tur Nghi lại hỏi tới vấn đề này, nhưng khoảng cách có chút mờ ám của hai người làm cho anh căn bản không thể nghĩ được điều gì.

Hôm nay Long Tur Nghi thực khác thường, vốn nghĩ do cô uống rượu như hiện tại xem ra không phải, đồng tử của Long Tur Nghi rất bình tĩnh như muốn tính kế gì đó, dị thường sáng ngời.

“Như vậy, Ôn tiên sinh, nguyện ý làm bạn trai của ta chứ?” Thanh âm của Long Tur Nghi rất nhẹ, thậm chí không chút phập phồng, giống như đang nói ‘thời tiết hôm nay thật đẹp’, nhưng vào tai của Ôn Thừa Tường lại như kinh lôi* đánh qua.

* Kinh lôi: tiếng sét lớn.

‘Oành’ một tiếng, Ôn Thừa Tường bị câu nói của Long Tur Nghi chấn động đến ngây người ...

Cô vừa mới nói gì cơ?

“Không muốn?”

” ... Tur Nghi ... Người ... Người vừa mới ... nói gì cơ?” Ôn Thừa Tường hỏi có chút lắp bắp.

” ... Không có gì, ta chưa nói gì hết, ta đói bụng, người nấu cơm đi” Long Tur Nghi trầm mặc đôi chút, sau đó cất tiếng nói, xong cũng không thêm quá Ôn Thừa Tường sẽ làm gì, xoay người ra khỏi phòng bếp.

Mà khi cô xoay lưng lại với Ôn Thừa Tường, khóe miệng không thể kiềm chế mà khẽ cười. Phản ứng thật đáng yêu! Cô thật muốn trêu hơn thêm chút nữa ... (Akako: Lo chuẩn bị đón hậu quả đi ...)

“...” Ôn Thừa Tường có chút đại ra, đầu óc nhất thời ngưng hoạt động, cho đến khi nhìn Long Tur Nghi bước ra ngoài mới từ từ phản ứng lại ... Tur Nghi, đây là đang trêu đùa anh sao? Chắc là vậy ...

Nhưng vì sao lại đùa giỡn anh như vậy? Chẳng lẽ ... cô phát hiện tình cảm của anh đối với cô sao? Nghĩ đến đây, Ôn Thừa Tường đang vô thức sắc mặt nhất thời trở nên khó coi, mày cũng nhíu chặt lại.

Tur Nghi, là đang cảnh cáo anh sao?

oOo

Sau ngày ấy, cuộc sống của hai người vẫn như trước, Long Tur Nghi cũng không có nói cái gì quái gì hay hành động ‘quá đáng’, làm cho Ôn Thừa Tường cảm giác hôm ấy chỉ do Long Tur Nghi uống rượu.

Chẳng qua, tuy không có gì khác biệt, nhưng Long Tur Nghi lại miễn cảm phát hiện, Ôn Thừa Tường thay đổi. Nụ cười ôn hòa của anh vẫn như trước, nhưng lại đứng cách cô một khoảng xa, hơn nữa, trừ phi tất yếu, anh sẽ không xuất hiện trước mặt cô.

Ăn cơm tối, khi cô ở trong phòng khách, anh sẽ dọn dẹp trong phòng bếp, mà sau khi làm xong việc liền trở về phòng mình, nếu không có chuyện gì quan trọng, anh tuyệt sẽ không ra khỏi phòng.

Long Tur Nghi trầm mặc không nói gì cả, hành vi của Ôn Thừa Tường rõ ràng là trốn tránh, làm cho cô đột nhiên có chút nghi hoặc ...

Cô biết lời nói của mình ngày hôm đó hẳn tuyệt đối nghe được, chính là lại không nghĩ tới sẽ có kết quả như vậy, chẳng lẽ nam nhân này không thích mình sao? Long Tư Nghị không thể không tự hỏi như vậy.

Nhưng mà cũng không giống, nam nhân này ngẫu nhiên sẽ nhìn mình bằng đôi mắt chân thành và tha thiết, bên trong ẩn chứa tình ý đối với cô rất rõ ràng, chỉ là khi cô nhìn lại, hẳn lại vội vàng dời đi ánh mắt, làm cho cô có chút bức mình. (Gume: Tự chị lấy đá đập chân mình thôi a~)

Nam nhân này rốt cuộc là đang nghĩ cái gì vậy? Đã nhiều ngày qua Long Tư Nghị suy xét qua rất nhiều khả năng, nhưng lại không có được đáp án rõ ràng, khiến tâm tình của cô ngày càng xấu, mà cũng vì vậy mà những bộ đội trong đội đặc chủng có một cuộc sống huấn luyện bị thảm.

“Thủ trưởng, tha cho chúng ta đi, chúng ta thực sự chịu không nổi...” Tiếng kêu rên vang lên, nhìn theo thanh âm đó, chỉ thấy một thân ảnh mặc quân trang đang chật vật bò từ dưới đất lên, mà bốn phía chung quanh cô cũng có vài nữ binh cũng mặc quân trang đang nằm sấp nơi đó không nhúc nhích, cũng không biết bị gì.

“Đứng lên, đừng có mà giả chết” Long Tư Nghị đi qua lấy chân đá đá vài cái vào người những nữ binh đang nằm bất động, mới vài chiêu đã chịu không được, xem ra còn phải huấn luyện nhiều. (Akako: Căn bản là giận cá chém thớt mà).

Mà Triệu Từ Đình đứng một bên trừng mắt nhìn tất cả, liên tục ba ngày, những chiêu đấu thuật cường hãn của Long Tư Nghị làm cho hắn kinh ngạc, tuy biết Long Tư Nghị thân là một thiếu tướng thân thủ nhất định rất tốt, nhưng không nghĩ tới lại cường hãn như thế, khiến hắn như không muốn tin vào mắt mình.

Mà ánh mắt nhìn theo Long Tư Nghị lúc nào cũng ần ần ái mộ nay trở nên có chút quái dị. Nếu hắn cưới cô gái này, trong tương lai có khi nào xảy ra bạo lực gia đình không?

“Thủ trưởng, hôm nay chúng ta thật sự chịu không nổi, tha cho chúng ta đi” Một nữ binh khác cất tiếng rên, nàng cũng không muốn quỳ rạp trên mặt đất giả chết, nhưng bị vật cả một buổi sáng, cho dù thể lực của cô có tốt cũng chịu không nổi a~.

“... Hừ, hôm nay quên đi, ngày mai lại tiếp tục” Nửa câu đầu của Long Tư Nghị làm cho mọi người nằm trên đất cơ hồ muốn hoan hô, nhưng nửa câu sau đánh gãy cảm xúc vui sướng của mọi người, làm cho mọi người lộ ra một bộ mặt đau khổ.

Long Tư Nghị cũng không quản mọi người nghĩ thế nào, sửa sang lại quần áo có chút xộc xệch, bước khỏi sân huấn luyện, Triệu Từ Đình đi phía sau, lại không dám đi quá gần.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Khách tới chơi

“Xin chào, đây là văn phòng làm việc của Long tướng quân”

“Xin chào, ta là Mạc Văn Danh, ta muốn gặp Long tướng quân”

“... Ngài, chờ chút!” Triệu Từ Đình cơ hồ nghiêng răng mà nói, mà phía bên kia lại còn truyền đến tiếng cười khẽ, làm cho hắn lại càng tức giận.

oOo

“Văn Danh, tìm ta có chuyện gì?” Trải qua lần phát tiết khi nãy, bây giờ tâm trạng của Long Tư Nghị cũng tốt hơn.

“Tư Nghị, người hẳn là chưa quên ước định giữa chúng ta nhỉ? Cuối tuần này, ta đến nhà ngươi làm khách, cũng cho ta có cơ hội gặp được người nam nhân có thể đoạt được tâm của ngươi” Ngữ điệu của Mạc Văn Danh rất bình thản, này cũng không có biện pháp, nếu hắn không muốn cùng Long Tư Nghị đi đến quyết liệt, thì chỉ còn cách phong độ chấp nhận sự thật.

Mạc Văn Danh cũng đã suy nghĩ rất lâu, nhưng hắn thực sự vẫn không tưởng tượng được nam nhân kia là người như thế nào.

“Được, ta sẽ ở nhà chờ ngươi!” Trầm mặc một chút, Long Tư Nghị đáp ứng, mà vừa nghĩ đến nam nhân kia, tâm tình vừa khôi phục một chút của cô lại có chút phiền chán.

“Vậy ta cũng không làm phiền ngươi nữa, cuối tuần gặp”

“Cuối tuần gặp”

oOo

“Ngày mai sẽ có khách, ngươi chuẩn bị đi” Buổi tối thứ bảy, sau khi dùng xong bữa tối, Long Tư Nghị cứ thế bỏ lại một câu rồi lên lầu.

Ôn Thừa Tường nhìn nhìn Long Tur Nghi có chút lãnh đạm, gật đầu, nhưng lại nghĩ cô không nhìn thấy động tác của anh, liền cúi đầu nói “Đã biết”

Trong phòng, chừng một tiếng sau, Long Tur Nghi có chút chịu thua hạ xuống cánh tay cầm cuốn tạp chí ngay cả một trang cũng chưa xem

Đã vài ngày trôi qua, ban đầu là chỉ muốn trêu đùa anh một chút, ai biết lại biến khéo thành vụng, quay sang sợ mình, nhìn đến bộ dáng dè dặt cẩn trọng của anh mà cô thấy bức mình. Cô cố ý bày ra bộ mặt lãnh đạm, anh lại càng tránh xa cô hơn, ngẫu nhiên còn lộ ra bộ dáng tịch mịch tựa như cô khi để anh vậy, thế mà cũng không biết tiến đến hỏi nguyên nhân ...

Haiz, vì mình không lãng mạn sao? Đã thế còn đi thích một nam nhân càng không biết lãng mạn, thậm chí còn có chút ngốc ngốc, giống y như đầu gối.

Đồ đầu gối! Đầu gối thôi! Ngày mai tức chết người!

Long Tur Nghi quyết định, ngày mai nhất định phải hảo hảo lợi dụng tên Mạc Văn Danh kia, bữa cơm của Long gia cô cũng không phải dễ ăn như thế, huống chi lại còn là Ôn Thừa Tường làm

oOo

‘Kích cong, kính cong, ...’

Nghe tiếng chuông cửa, Ôn Thừa Tường đứng dậy muốn ra mở cửa, nhưng nhìn thấy Long Tur Nghi cũng đứng lên liền dừng lại.

Long Tur Nghi mở cửa, liền thấy đứng trước cửa là Mạc Văn Danh một thân nhân nhả.

“Tur Nghi” Mạc Văn Danh cười chào, đưa cho Long Tur Nghi bó hoa phi yến trong tay.

Hoa phi yến, loài hoa tượng trưng của chòm sao Kim Ngưu, cũng là loài hoa mà Long Tur Nghi thích nhất.

Nhíu mày nhìn nam nhân đang cười hết sức vô tội kia, Long Tur Nghi làm sao không đoán ra được tâm tư của hắn, nhưng là cô cũng không có nói gì, điều này cũng rất đúng ý cô, không phải sao.

“Vào đi” Nhận bó hoa, Long Tur Nghi làm ra tư thế mời.

Mạc Văn Danh có chút thụ sủng nhược kinh, nghi hoặc bước vào nhà, bất quá khi đi ngang qua người Long Tur Nghi liền nghe cô nhỏ giọng.

“Không cần nói lung tung”

Mạc Văn Danh cười cười, lại nghĩ rằng Long Tur Nghi sợ bạn trai mình hiểu lầm ...

“Thừa Tường, đây là Mạc Văn Danh, còn đây là Ôn Thừa Tường” Long Tur Nghi đứng giữa hai người, giới thiệu ngắn gọn, sau đó liền đứng sang một bên, không thêm mở miệng.

“Xin chào!” Mạc Văn Danh mở miệng nói trước, sau đó cẩn thận đánh giá người trước mặt này.

Diện mạo cũng tạm được, nhưng không có anh tuấn bằng hắn; bất quá nam nhân cũng không cần coi trọng quá diện mạo, đáng người cũng không tệ, nhưng hiển nhiên không phải là bộ dáng của một quân nhân hay cao thủ gì; về phần khí chất, đây chính là điều kỳ quái nhất, nam nhân này có một loại khí chất ôn hòa, làm cho người khác cảm thấy thực thoải mái ...

Nhưng mà, cho dù có thoải mái thì cái này cũng không hợp a~. Nhìn đến nam nhân này, hắn chẳng thấy chút khí phách, cũng không phải loại nam nhân sắc bén cường hãn gì, thậm chí còn có chút bình thường, giống như ... những nam nhân bình thường dễ thấy nhất trên xã hội, đương nhiên cái khí chất ôn hòa kia cũng làm cho hắn không quá bình thường.

Nam nhân này rốt cuộc làm nghề gì vậy? Mạc Văn Danh ánh mắt nghi hoặc chuyển từ Ôn Thừa Tường sang Long Tur Nghi, chỉ thấy nàng gờ tay, làm ra bộ dáng ‘chính là như thế đó’.

“Xin chào, Mạc tiên sinh, ngài cùng Tur Nghi trước chờ một chút, bữa tối rất nhanh sẽ chuẩn bị xong” Ôn Thừa Tường cho rằng động tác của mình rất biết tự hiểu lấy, dù sao hắn cũng không thích hợp đứng đó làm ‘bóng đèn’.

Bước vào phòng bếp, Ôn Thừa Tường nở nụ cười hết sức tự giễu.

Nam nhân kia thực sự rất được, thoát nhìn cùng Long Tur Nghi thực xứng đôi, hắn là bạn trai của Tur Nghi đi, cho dù bây giờ không phải, cũng rất nhanh sẽ phải thôi ...

Haiz, hắn đã chẳng còn si tâm vọng tưởng gì với Long Tur Nghi, nhưng nhanh như vậy đã nhìn thấy bên cạnh nàng xuất hiện một nam nhân vĩ đại như thế vẫn rất lý làm khó chịu.

Nhưng mà, khó chịu thì khó chịu, anh cũng phải cố làm cơm cho xong, cho bọn họ một bữa cơm ngon miệng, coi như đây là chuyện anh phải làm, dù sao, anh cũng chỉ là một nhân viên gia chính nhỏ nhỏ mà thôi ...

Chương 24: Hiểu lầm

“Mời dùng bữa” Mang lên đĩa thức ăn cuối cùng, Ôn Thừa Tường làm ra một tư thế thập phần tiêu chuẩn, sau đó khẽ gạt đầu, dùng một chút, liền xoay người rời đi.

Hết thấy đều đã chuẩn bị tốt, hắn cũng không tất yếu phải ở lại, hắn không chắc Tư Nghị có muốn hắn ở lại cùng dùng cơm hay không, liền coi như nàng không đề ý, hắn cũng không muốn ở lại làm bóng đèn.

Cảm giác chua xót ngày càng dâng lên, nhưng hắn vẫn nở nụ cười sáng lạn, Ôn Thừa Tường nhận ra, thì ra chính mình cũng có lúc dối trá như thế.

Mạc Văn Danh bị Ôn Thừa Tường làm cho một đầu đầy dấu chấm hỏi, động tác của nam nhân kia hiển nhiên là ý muốn rời đi, đây là chuyện gì? Lại nhìn về phía Tư Nghị đang trưng ra sắc mặt khó coi kia, hắn thông minh lựa chọn bảo trì trầm mặc, hai người này tựa hồ có vấn đề, cãi nhau sao?

Có lẽ do Tư Nghị đề hắn đến đây, cho nên hai người liền cãi nhau, hay nói chiến tranh lạnh thì giống hơn, Mạc Văn Danh cứ thế tưởng tượng những khả năng mà sự tình có thể phát triển tới.

Nhưng mà, hắn nhìn Long Tư Nghị vẫn ngồi yên, cứ như thế nhìn nam nhân kia lên lầu, không nói một lời.

oOo

“Tư Nghị, có lẽ việc riêng của người ta không nên hỏi tới, nhưng ta vẫn muốn hỏi, hai người các người làm sao vậy?” Tuy rằng hắn không hy vọng Tư Nghị cùng nam nhân kia có cái gì, nhưng hiện tại hắn đến làm khách, mà hai người họ rõ ràng có gì đó không đúng, làm cho hắn thấy thực xấu hổ.

“Nếu ta nói là do người, người tin không?” Long Tư Nghị nghe thế thì thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Mạc Văn Danh.

“Haha, Tư Nghị, ta cũng không có năng lực lớn như vậy đâu, nếu ta có thể khiến cho người các người hiểu lầm, ta đây còn cao hứng nữa là” Mạc Văn Danh làm sao không biết hắn trong lòng Long Tư Nghị làm gì có địa vị gì, nhưng mà, hắn bỗng nhiên nghĩ tới một khả năng.

“Tư Nghị, người là cố ý!” Nếu là Tư Nghị cố ý muốn cho vị tiền sinh kia hiểu lầm cũng không phải không có khả năng, nhưng mà, Tư Nghị mà cũng có lúc ngây thơ vậy sao?

“Cũng không phải là cố ý, mà cũng không hẳn là chúng ta đang cãi nhau, chẳng qua là do người hiểu lầm một chuyện mà thôi” Long Tư Nghị nói có chút lấp lửng, hiển nhiên đã khơi mào trí tò mò của Mạc Văn Danh, hắn thì hiểu lầm cái gì?

“Sở dĩ nói ta không phải cố ý vì ta cũng có nói rằng có bằng hữu đến làm khách, cũng chưa nói cái gì khác, hắn nghĩ gì là chuyện của hắn. Mà chúng ta cũng không có cãi nhau gì, mấy ngày nay chúng ta vẫn luôn bảo trì cái trạng thái này, lại càng không phải vì người. Về phần hiểu lầm mà nói, trên thực tế hắn đâu phải là bạn trai của ta, chúng ta chỉ sống chung trong căn nhà này thôi” Long Tư Nghị nói xong còn nhún nhún vai, ra vẻ ‘ta đây vô tội’.

“Các người ‘ở chung’!” Mạc Văn Danh nghe Long Tư Nghị nói xong, trực giác liền nghĩ tới hai chữ này.

“Nếu như người nghĩ là có” Ở cùng nhà là ‘ở chung’, mà ở cùng phòng cũng là ‘ở chung’, chẳng qua định nghĩa của mọi người có chút bất đồng mà thôi, Long Tư Nghị trong mắt xoẹt qua ý cười.

“Tư Nghị, người hẳn là thích hắn đi?” Bằng không cũng sẽ chẳng dẫn hắn đến đây, nhưng câu cuối Mạc Văn Danh không nói ra.

Lúc này ánh mắt của Long Tư Nghị nhìn Mạc Văn Danh có chút quỷ dị, dùng thanh âm trầm thấp mà nói “Ta thích hắn, nhưng cũng chưa từng nói hắn thích ta a~”

Mạc Văn Danh có chút không thể tin được những gì mình vừa nghe, làm sao lại thành kết quả như thế rồi?*

* Ý chỉ là từ trước đến nay toàn người ta theo đuổi chị, sao giờ lại thành chị theo đuổi người ta rồi, mà lại còn là Long Tư Nghị trầm ổn thành thực, khiến Mạc huynh đây không thể tin nổi.

Chương 25: Trêu đùa

“Văn Danh, sự thật này khiến ngươi kinh ngạc đến vậy sao?” Nhìn nam nhân tác phong luôn luôn nhanh nhẹn nay lại vô thức như thế, tâm tình của Long Tur Nghi tự động lại tốt lên.

“Haha, thực xin lỗi, ta có chút thất lễ, nhưng cái sự thật này thực sự làm cho ta rất kinh ngạc, Tur Nghi, ngươi không nói đùa chứ? Nếu không sao các ngươi là ở chung nhà?” Mạc Văn Danh xấu hổ cười cười.

“Ở chung nhà cũng đâu nhất định là phải thích, ngươi cũng thấy đấy, chúng ta cũng đâu có tồn tại cái quan hệ mà ngươi tưởng tượng” Long Tur Nghi vừa nói vừa cầm đôi đũa lên, còn hảo ý nhắc Mạc Văn Danh, bắt đầu gấp thực ăn.

Tay nghề của Tur Nghi tốt không thể nói, nếu để lạnh thì tiếc lắm.

Ăn một miếng thức ăn, cảm nhận được mỹ vị trong miệng, Long Tur Nghi hơi hơi nheo mắt lại hưởng thụ, nhất thời làm cho người ta cảm thấy cô nhu hòa không ít.

Cánh tay gấp thức ăn của Mạc Văn Danh vì nhìn thấy nụ cười trên khuôn mặt của Long Tur Nghi mà khựng lại, nhiều năm như thế hắn cũng chưa một lần nhìn thấy bộ dáng này của cô đâu, làm cho người ta càng có dục vọng chiếm lấy làm của riêng, haiz ...

Lại ở trong lòng cảm thán thêm chút nữa, Mạc Văn Danh gấp lên chút thức ăn trong đĩa nếm thử ... Ân, hương vị thực ngon, không ngờ nam nhân này lại có tay nghề tốt như thế.

Lại ăn thêm một miếng, Mạc Văn Danh cổ quái nhìn Long Tur Nghi một bộ dáng hưởng thụ kia, hắn đột nhiên nảy ra một ý tưởng, có khi nào vì nam nhân kia biết nấu ăn nên Long Tur Nghi mới thích không?

Nghĩ như vậy, thức ăn ngon miệng kia cũng trở nên khó nuốt, hắn luôn cho rằng Tur Nghi là một nữ nhân như vậy chắc chắn sẽ tìm một nam nhân còn cường hơn so với bản thân, lại không nghĩ rằng cô lại coi trọng một nam nhân như thế, tuy rằng không có gì không đúng, nhưng thực sự nam nhân kia chẳng có chút gì đặc biệt cả, tổng cảm giác chẳng xứng với Long Tur Nghi.

Nhưng mà chuyện xứng hay không là vấn đề của hai người họ, cùng người ngoài chẳng chút quan hệ, bọn họ cũng chỉ có thể sốt ruột quan sát mà thôi.

oOo

‘Dùng thực không biết vị’, câu này đủ để hình dung trạng thái bữa tối này của Mạc Văn Danh, xong bữa tối, Long Tur Nghi dùng ánh mắt quý dị nhìn hắn làm cho hắn có chút xấu hổ.

Mà đúng lúc đó Ôn Thừa Tường cũng xuất hiện bên ngoài phòng ăn.

“Ta tới dọn bàn” Âm thanh của Ôn Thừa Tường có chút rầu rĩ, một mực cúi đầu dọn dẹp mọi thứ.

“Văn Danh, không phải ngươi muốn xem album sao? Đến phòng ta đi” Thanh âm của Long Tur Nghi có chút trầm thấp đáng sợ vang lên, nội dung câu nói dọa Mạc Văn Danh nhảy dựng, Ôn Thừa Tường đang dọn dẹp thân thể cũng cứng ngắc.

“Này ...” Mạc Văn Danh hoang mang nhìn Long Tur Nghi, sau lại nhìn Ôn Thừa Tường, bỗng cảm thấy mình có chút đáng thương, toàn tâm toàn ý theo đuôi nữ nhân này, thế này cô lại đi lấy hắn chọc tức nam nhân khác, haiz.

“Đi thôi” Cũng không quản ánh mắt thực bắt mắt của Mạc Văn Danh, Long Tur Nghi đứng dậy rời khỏi phòng ăn, bước lên lầu.

Mạc Văn Danh nhìn Long Tur Nghi đã đi mất, lại nhìn nhìn Ôn Thừa Tường đang tỏ ra không sao cả, vạn bất đắc dĩ theo Long Tur Nghi rời đi.

Sau khi thân ảnh của hai người họ biến mất trên lầu, Ôn Thừa Tường suy sụp buông đĩa thức ăn trong tay, ủ rũ ngồi phịch xuống ghế.

Haiz, còn hy vọng xa vời gì nữa chứ? Vốn đã chẳng phải chuyện của anh, anh lại còn như thế để làm gì, theo lý mà nói, Tur Nghi chọn ai làm bạn trai là tự do của Tur Nghi, anh ngay cả đau lòng còn không có tư cách, chỉ có thể cố gắng che giấu sự bất đắc dĩ cùng giãy giụa của bản thân, dù cho anh đã đau đến tê tâm liệt phế.

Tur Nghi, Tur Nghi, ...

oOo

“Tur Nghi, ngươi làm vậy có tốt không?” Ngồi trên sofa trong phòng của Long Tur Nghi, Mạc Văn Danh có chút xấu hổ hỏi.

“Ta làm sao?” Long Tur Nghi vẻ mặt vô tội hỏi, hình như cô cũng chưa có làm cái gì nha

“Haiz, thật nghĩ không ra hai người đã xảy ra chuyện gì”

“Nghĩ không ra thì đừng nghĩ” Kỳ thực, đôi khi chính cô cũng không rõ, với cái nam nhân lúc nào cũng suy nghĩ vớ vẩn kia, vấn đề là ở chỗ nào?

(Akako: Người ta bảo ‘họa tự miệng mà ra’)

“Haha, ta không thể, nhưng mà ta hy sinh như vậy, người thế nào cũng nên hảo hảo mà cảm ơn ta đi” Mạc Văn Danh hẳn cũng là một nam nhân kiêu ngạo, tuy trong lòng khổ sở, nhưng phong độ thì không thể mất.

“Hy sinh? Mạc tiên sinh, ngài đúng là hy sinh rất lớn a, ta đang nghĩ không biết ngày mai nên cảm ơn ngài như thế nào trên sân huấn luyện đây?”

“Tur Nghi, ta không có công lao cũng có khổ lao, người không cần dùng cách đó để cảm ơn ta, ta sẽ dậy không nổi mất” Tuy rằng không thích thất bại dưới tay Long Tur Nghi, nhưng hẳn lại không có lấy nổi một cơ hội thắng, hơn nữa, vô luận thắng hay thua thì nhất định cũng sẽ bị đánh cho thảm hại, hẳn vẫn là nên dừng quá rảnh mà tìm chuyện làm.

“Kia, ảnh chụp này đưa cho người xem, bên trong toàn lại mỹ nữ, nếu coi trọng người nào ta sẽ giới thiệu cho người” Long Tur Nghi ấy thế mà thật sự ném cho Mạc Văn Danh mấy quyển album bia đen.

“Haha, được”

“Người cứ từ từ xem, ta đi tắm” Nói xong cũng không thèm xem Mạc Văn Danh nghĩ thế nào, cầm áo choàng tắm đi thẳng đến phòng tắm.

Chỉ chốc lát liền có tiếng nước chảy truyền ra, làm cho Mạc Văn Danh vô cùng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nhận mệnh bắt đầu mở album ra xem.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nụ hôn đầu tiên

Long Tur Nghi tắm rửa xong đã là chuyện của nửa tiếng sau, Long Tur Nghi chỉ mặc đơn giản một chiếc áo khoác tắm đi ra, một thân lười nhác tùy ý, thật có ý vị mỹ nhân.

Mạc Văn Danh nhú nhú mày, tận lực khống chế hơi thở đang ngày càng dồn dập của mình, Tur Nghi như vậy rất có lực hấp dẫn, làm cho hắn toàn thân đều căng cứng, nhưng hắn cũng biết, Tur Nghi như vậy cũng không phải là chuyện hắn có thể vọng niệm, bằng không hắn sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục*.

* Vạn kiếp bất phục: Một khi đã mất thì đòi đòi cũng không thể lấy lại được.

“Đi thôi, mà khoan, để ta tiễn người”

”... Haha, thời gian có ngắn quá không, vị kia của người có hiểu lầm không?” Tận lực làm cho âm thanh của mình tự nhiên nhất có thể, nhưng Mạc Văn Danh như cũ vẫn cảm thấy thanh âm của mình có chút khàn khàn.

“Hừ, cái đó không cần người lo” Khó có được lúc Long Tur Nghi trùng mắt với Mạc Văn Danh, riêng biểu hiện hôm nay của hắn cô quyết định sẽ làm bằng hữu lâu dài, một nam nhân biết tiến biết lùi sẽ là một bằng hữu tốt.

“Hahaha, phải phải, là ta lo lắng quá nhiều, vậy phiền Tur Nghi tiễn ta xuất môn” Tiếng cười của Mạc Văn Danh trầm thấp mang theo nhàn nhạt vui vẻ, thương cảm của hắn một người biết là đủ, hẳn nghĩ mình nên rời khỏi đây thôi.

Hai người cùng nhau ra khỏi phòng, xuống lầu, thẳng đến khi Long Tur Nghi tiễn Mạc Văn Danh ra khỏi cửa vẫn chưa thấy bóng dáng của Ôn Thừa Tường đâu, Long Tur Nghi nghĩ anh chắc là đã trở lại phòng của mình thôi.

“Tur Nghi, không biết sau này ta còn vinh hạnh được đến đây làm khách nữa không?” Mạc Văn Danh như một người bạn thân thiết chờ mong lần sau được mời đến.

“Đương nhiên” Long Tur Nghi cho Mạc Văn Danh một nụ cười khẳng định, tuy rằng không biết hắn có hiểu hay không, nhưng việc đáp ứng lần này xem như cô đã nhận lời, chỉ cần người nam nhân trước mặt này không làm ra chuyện gì cô không thể tha thứ, bọn họ vĩnh viễn là bằng hữu.

oOo

Sau khi tiễn bước Mạc Văn Danh, Long Tur Nghi liền thu hồi lại biểu cảm nhu hòa khi nãy, một khuôn mặt không vui bước đến cửa phòng Ôn Thừa Tường, cô nhìn đủ rồi, nam nhân kia thế nào mà vẫn còn thờ ơ như vậy?

Rõ ràng là thích cô, nhưng khi nhìn cô ở cùng nam nhân khác lại chẳng nói gì, đương nhiên, biểu cảm tịch mịch trên khuôn mặt anh không phải là cô không nhìn thấy, nhưng chỉ ở một chỗ mà đau lòng mà làm gì, anh không biết tranh thủ sao?

Từ nhỏ đến lớn, cô muốn cái gì đều sẽ tự cố gắng mà đạt được, nhân sinh của cô là kết quả của việc cô từng bước từng bước cố gắng, cho tới bây giờ,

cô đã có được tất cả những gì cô muốn.

Nhưng nam nhân kia, thế nhưng còn không có tranh thủ gì đã buông tha, làm cho cô vừa tức vừa giận, mà tức giận nhiều, cũng có nhàn nhạt đau lòng.

Biểu cảm tịch mịch cùng đau thương của nam nhân kia làm cho cô cảm thấy đau lòng, thậm chí còn có chút hối hận khi cùng Mạc Văn Danh biểu hiện thân mật như vậy, cô chỉ muốn kích thích anh một chút, không phải để cho anh cảm thấy tự ti ...

Không thể không nói, cô đây là biến khéo thành vụng, tức giận kia lại biến thành tự giễu cười cười, trên khuôn mặt của Long Tư Nghị khó có được vẻ mặt ủ rũ.

‘Cốc cốc cốc’

Long Tư Nghị có chút bất đắc dĩ gõ gõ cửa phòng Ôn Thừa Tường.

Trong phòng lại an tĩnh một chút, sau đó lại vang lên tiếng chốt ngăn kéo, tựa hồ vẫn là trình tự động tác quen thuộc, Long Tư Nghị nhớ lần trước cũng như vậy.

“Tư Nghị? Ngươi ... Ngươi có chuyện gì sao?” Trên mặt Ôn Thừa Tường vẫn còn tia thần sắc chật vật, tựa hồ nói rõ cảm xúc của chủ nhân nó rất tệ.

Long Tư Nghị cũng không trả lời câu hỏi của anh, chính là đứng trước cửa phòng nhìn chằm chằm Ôn Thừa Tường, từ trên xuống dưới, từ trái sang phải, làm cho Ôn Thừa Tường xấu hổ, có chút vô thố.

Tư Nghị đây là làm sao vậy? Vị Mạc tiên sinh kia đi rồi sao? Anh vừa mới chìm đắm trong cảm xúc của mình mà viết nhật ký, cũng không có chú ý thanh âm ở bên ngoài, anh còn tưởng rằng, Mạc tiên sinh sẽ qua đêm ở đây ... Một tia thương cảm xuất hiện trên khuôn mặt của Ôn Thừa Tường.

Long Tư Nghị tuy không biết Ôn Thừa Tường đang nghĩ cái gì, nhưng nhìn biểu cảm bi thương kia của anh liền biết đó chẳng phải chuyện tốt đẹp gì, cô thờ dài trong lòng.

Tiến về phía trước hai bước, cô quyết định dùng cách đơn giản nhất và trực tiếp nhất để biểu đạt tâm tình của cô ...

Ôn Thừa Tường mở to hai mắt, không thể tin được nhìn khuôn mặt phóng đại trước mặt mình.

Mềm mềm, ngọt ngọt, còn mang theo hương vị thơm mát sau khi tắm rửa ... Anh bị hôn! Hắn được Tư Nghị hôn! Anh thế nhưng được Tư Nghị hôn!

Đầu óc của Ôn Thừa Tường cứ như vậy nháy mắt tiến vào trạng thái đình trệ, trực tiếp tuyên bố bãi công.

“Này, phản ứng, chẳng lẽ khó chịu đến vậy sao?” Cảm giác mình không được đáp lại khiến Long Tư Nghị lui ra sau nửa bước, có chút tức giận thấp giọng quát.

Kỹ thuật của cô không hoàn hảo, dù sao làm gì có đối tượng mà luyện tập, nhưng mà cũng không đến mức để cho một tên đầu gỗ không cho cô được một chút phản ứng gì, điều này thực làm cho cô cảm thấy tự tôn của mình bị tổn thương a~.

Nhìn nam nhân vẫn còn đang trong tư thế đại ra thế kia, đột nhiên Long Tư Nghị có xúc động muốn giết người ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tổ tình

“... Tư Nghị ... Chúng ta vừa mới ... Ngươi?” Ôn Thừa Tường tựa hồ đến giờ mới phản ứng, có chút kinh hãi lui về phía sau, muốn tạo khoảng cách với nữ nhân khiến anh không biết phải làm sao này.

Bọn họ vừa mới hôn? Vì sao?

“Không có gì, chỉ muốn thử cảm giác thôi” Về phần cảm giác, ả, cũng không tệ, nhưng phản ứng của đối phương thì tệ không nói nổi.

Haiz, lại thờ dài, trong lòng cô là nghĩ, cô có phải hay không muốn cùng tên nam nhân này nói chuyện yêu đương? Tựa hồ có chút khó khăn a~, thật là một nam nhân không hiểu phong tình gì cả!

“Cảm giác? Này ... Loại chuyện này như thế nào còn muốn thử cảm giác?” Khó có được lúc Ôn Thừa Tường tức giận, anh thực không biết tâm tình lo lắng khi này của anh là vì cái gì, nhưng là anh thực sự không thích hành vi này của Long Tư Nghị.

Cô đây là trêu đùa anh sao? Vì cô nhận ra kỳ thật anh có tình cảm với cô sao? Nhưng cho dù là thế, trực tiếp cự tuyệt là tốt rồi, anh căn bản cũng sẽ

không làm cái gì, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga là chuyện anh chưa bao giờ nghĩ tới

Bất quá, ngoài cảm giác bị vạch trần, bị trêu đùa, xấu hổ cùng phần nộ, anh thế nhưng còn có chút nan khan phát hiện, chính mình đối với nụ hôn của Tư Nghị vẫn thực động lòng, bây giờ môi của anh vẫn còn vương vấn dư vị của lần đụng chạm khi nãy.

“Ngươi tức giận?” Lần đầu tiên nhìn thấy nam nhân này tức giận, Long Tư Nghị bỗng nhiên có chút tò mò.

“Không có” Tức giận đến mau, đi cũng mau, mặc dù sắc mặt của anh vẫn không tốt như trước, nhưng chính là chán ghét bản thân.

Anh thì làm gì có tư cách tức giận với cô gái này ...

“Haiz, Thừa Tường, ngươi thích ta!” Này cũng phải là câu nghi vấn mà là khẳng định, mà ngữ khí nhàn nhạt kia biểu lộ chủ nhân của nó thực bất đắc dĩ.

Cô vạn lần bất đắc dĩ a~, ai biểu cái tên nam nhân này thích cô nhưng cái gì cũng không làm, cô đành phải chủ động thôi.

Nghe Long Tư Nghị nói vậy, cảm giác nan khan của Ôn Thừa Tường ngày càng sâu. Cái gọi là vật cực tất phản*, cũng không biết có phải do hôm nay Ôn Thừa Tường chịu nhiều kích thích quá lớn hay không, cảm xúc lên xuống quá nhiều, làm cho anh đột nhiên có xúc động muốn phát tiết.

* Vật cực tất phản: việc gì một khi đã đến giới hạn của nó tất sẽ phản tác dụng.

“Phải, Tư Nghị, là ta thích ngươi, nhưng ta cũng không có làm ra chuyện gì quá đáng, ta biết là ta không xứng với ngươi, nhưng chẳng lẽ ngay cả yên lặng thích ngươi cũng không được sao?”

Mấy ngày trước ngươi cũng đã biết đi, vì thế mới trêu đùa ta, hiện tại lại trêu đùa ta, nếu ngươi thực sự không muốn ta ở đây thì có thể nói thẳng, ta sẽ tìm người thay thế công tác của ta, ta sẽ không ở lại chọc ngươi mất hứng”

Ngữ điệu của Ôn Thừa Tường lộ ra hương vị bất đắc dĩ, tuy rằng trong lòng thực không muốn rời khỏi đây, nhưng không rời khỏi thì phải làm sao? Chẳng lẽ ở lại nhìn Long Tư Nghị trong vòng tay nam nhân khác?

Nhưng là, nếu như anh rời khỏi đây, sẽ rất khó để hai người gặp lại, dù sao cuộc sống của hai người chênh lệch nhiều lắm, chênh lệch này luôn tồn tại trong lòng anh như một chướng ngại.

Anh không phải là kẻ hay tự ti, ít nhất trước kia anh chưa bao giờ cảm thấy mình so với người khác có kém cạnh gì, chính là khi đối mặt với nữ nhân anh thích, khó tránh khỏi anh sinh ra loại cảm xúc này ...

Yêu làm cho anh trở nên chẳng giống với bản thân.

“Ai nói ngươi không xứng với ta? Ai nói ta trêu đùa ngươi? Ngươi là đồ ngốc a, ta thế là trêu đùa ngươi sao? Đó, đó nhưng là của ta ...” Câu ‘Nụ hôn đầu tiên’ kia cứ thế ngạnh ngạnh sinh sinh ghen trở về.

Cô cũng không phải là người bảo thủ gì, chính là vẫn luôn không tìm được người nam nhân mình thích, mà người nam nhân đầu tiên Cô hôn thì anh lại cho rằng cô trêu đùa anh, quả thực chính là vớ vẩn!

Thành ra, người tức giận đổi lại là Long Tư Nghị.

Nghe thấy Long Tư Nghị lời chất vấn lộ ra sự tức giận, Ôn Thừa Tường có chút hoảng loạn ...

“Vấn đề như thế có phải nói sao, ta là một người trưởng thành, làm sao có thể không biết, đó không phải là trêu đùa thì còn có thể là gì?”

Không phải trêu đùa, thì còn có thể là gì chứ? ... Chẳng lẽ ... Ánh mắt của Ôn Thừa Tường sáng lên, nhưng sau đó lại rất nhanh ảm đạm đi, anh sao có thể tưởng tượng cô gái này lại thích mình cơ chứ?

” ... Nam nhân ngu ngốc, nghe cho rõ đây, ta chỉ nói một lần, Long Tư Nghị ta thích ngươi, tuy rằng không xác định có thể thích bao lâu, thích bao sâu, nhưng ta thích ngươi, ngươi là nam nhân đầu tiên ta thích, hiện tại tốt lắm, lời của ta đã nói hết, ngươi lo mà trả lời ta cho thuyết phục đi!”

” ... Tư Nghị, ngươi nói sự thật?” Ôn Thừa Tường không thể tin được nhìn Long Tư Nghị, Cô là đang nói sự thật?

“Vô nghĩa, ta làm gì có thời gian nói giỡn với ngươi, vậy đáp án của ngươi?”

“Cái gì đáp án?” Ôn Thừa Tường ngây ngốc hỏi.

“Ngốc a, đương nhiên là ngươi có muốn làm bạn trai của ta không a”

“...” Chuyện này hình như chuyển biến quá nhanh đi, Ôn Thừa Tường có chút tiêu thụ không nổi, nhưng dĩ nhiên ý tứ trong lời nói của Long Tư Nghị anh nghe vẫn hiểu, nếu đây là sự thật ... nếu đây là sự thật ... Có phải anh vẫn có hy vọng? Có phải hắn và Tư Nghị vẫn có tương lai? ...

Giờ khắc này, toàn thân Ôn Thừa Tường đầu đầu cũng đều tràn ngập khát vọng về tương lai ...

“Này, tỉnh lại?” Long Tư Nghị tức giận nhìn Ôn Thừa Tường lại một lần nữa lâm vào trạng thái si ngốc, nhưng trong mắt loạn đầy ý cười ...

“A ... Tư Nghị ... Người thực sự nguyện ý ... thực sự nguyện ý làm bạn gái ta sao?” Anh phi thường hy vọng rằng mình không hiểu sai chuyện gì.

“Ân, người có đồng ý?”

“Ta ... Ta ...” Ôn Thừa Tường muốn nói rằng anh đồng ý, nhưng như thế nào thì hai chữ ‘đồng ý’ cũng không thể nói ra được, bất quá biểu cảm vui sướng kia đã cho Long Tư Nghị đáp án, cô cũng không ép hỏi, ánh mắt cùng Ôn Thừa Tường tràn đầy ý cười.

Không khí giữa hai người đột nhiên như những đóa hoa khai nở, hai đôi môi như có lực hấp dẫn vô hình mà cứ thế tiến lại gần nhau.

Một lúc lâu sau, hai người mới tách ra, nghe tiếng thở dốc của đối phương, hai người không hẹn mà thăm nghĩ. Có lẽ như thế này mới được xem là lần đầu tiên tiếp xúc thân mật đi ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Giấu diếm

Tự sau ngày xác định quan hệ ấy, cuộc sống giữa hai người hình như cũng không có gì biến hóa, nhưng cảm xúc giữa hai người thì hoàn toàn bất đồng, đó là một loại ràng buộc vô hình cùng ẩn ý, nhất là với hai kẻ không giỏi giao tiếp như Long Tư Nghị và Ôn Thừa Tường lại càng biểu hiện rõ ràng.

Bất quá, sau khi tỉnh giấc khỏi ý nghĩ hạnh phúc ngày hôm ấy, Ôn Thừa Tường trong lúc tận hưởng hạnh phúc cũng không thoát khỏi nhiều phiền não.

Lúc trước anh tới đây với thân phận là nhân viên gia chính, nhưng hiện giờ hai người trở thành người yêu, chẳng lẽ anh vẫn còn thực sự muốn lấy tiền của Tư Nghị sao?

Không, anh không cần, tuy rằng anh tới nơi này vì công việc, nhưng chẳng lẽ một người nam nhân như anh lại đi lấy tiền của cô sao? Hơn nữa chưa cần đề cập tới chuyện anh là nam nhân, cho dù là nữ nhân hẳn cũng chẳng lấy tiền của đối phương ...

Mà như thế cũng sinh ra một vấn đề khác, anh cần tiền, Tư Nghị thì không cần anh nuôi, mà anh cũng chẳng vọng tưởng anh có năng lực nuôi được Tư Nghị, anh không phải loại người luôn khẳng khái trong chủ nghĩa đại nam tử gì, Tư Nghị ở trong phương diện tiền bạc đã không khuyết thiếu gì, anh cũng không cần tự bản thân lấy số lương ít ỏi đi miễn cưỡng nuôi cô, làm cả hai người đều xấu hổ.

Nhưng mà, bọn nhỏ ở cô nhi viện cần tiền lương của anh, cho tới nay anh đều tiết kiệm tiền lương của mình quyên góp vào cô nhi viện – nơi đã nuôi anh lớn lên, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng đều là tự năng lực anh kiếm được. Hơn nữa, anh còn đang nuôi dưỡng một đứa trẻ, nếu anh không có tiền, vậy đứa trẻ đó làm sao bây giờ?

Lại nghĩ, có lẽ anh nên ra ngoài tìm thêm một phần công tác, ngày thường Tư Nghị cũng không có ở nhà, vậy là anh vẫn còn thời gian ra ngoài tìm một công việc theo giờ ...

Ôn Thừa Tường cứ thế lập kế hoạch, và cũng như thế mà làm ...

oOo

Long Tư Nghị xuất thân là bộ đội đặc chủng, độ miễn cảm điều tra cao đến độ người thường khó có thể tưởng tượng, cho nên đương nhiên đã phát hiện Ôn Thừa Tường nhiều ngày nay không bình thường, về phần như thế nào phát hiện, cái này phải nói đến ba ngày trước ...

Cô ở văn phòng tâm đột nhiên nổi hứng muốn gọi điện thoại về nhà một lần, lại phát hiện không có ai nghe máy, khi ấy cô cho rằng Ôn Thừa Tường đã ra ngoài đi siêu thị, cũng không suy nghĩ nhiều.

Nhưng mà, đến tối cô trở về, sau khi hai người giải quyết xong bữa tối rồi ngồi nói chuyện phiếm, cô ngẫu nhiên hỏi anh cả ngày hôm nay làm gì, thế nhưng nam nhân này nói dối nàng cả ngày đều ở nhà.

Điều này làm cho Long Tư Nghị cảm thấy vô cùng không vui, cô rất ghét bị lừa gạt, nhưng mà cô cũng là người bình tĩnh thực tế, một khi không biết tưởng tận chân tướng sự việc sẽ không kết luận bừa.

Cho nên, ngày hôm sau, tức là hai ngày trước, buổi chiều cô lại gọi điện thoại về nhà, lại phát hiện như trước không có người nghe máy.

Bữa cơm tối lại qua đi, cô cũng hỏi một câu y hệt như thế, mà cô vẫn bị lừa gạt như trước ...

Ẩn nhẫn tức giận, trước ánh mắt không hiểu ra sao của Ôn Thừa Tường, cô quay lưng trở về phòng ...

Ngày thứ ba, cũng chính là ngày hôm nay, Long Tur Nghi quyết định muốn biết nam nhân của cô cốt cuộc đang làm cái gì, cô không thích tư vị bị giấu diếm, cho nên cô muốn mình phải tìm được đáp án ...

Sau đó, chính là hiện tại, cô ngồi ở trong xe, nhìn nam nhân đang làm cô ở xa xa kia ...

Tâm tình có chút phức tạp, có tư vị của cảm giác đau lòng cùng những cảm giác không rõ tên khác ...

Cô không xuống xe, chỉ lẳng lặng ngồi đó nhìn, sau đó một đường lái xe sau xe người kia, lại im lặng nhìn người đó vào nhà.

Cô ngồi ở trên xe rất lâu, đợi cho đến khi đứng giờ tan tầm cô mới xuống xe, vào nhà.

“Tur Nghi, cơm đã làm tốt lắm, em vào ăn đi” Khuôn mặt Ôn Thừa Tường tràn đầy ý cười ôn nhu làm cho người ta cảm thấy cực kỳ ấm áp, điều này cũng làm cho Long Tur Nghi thấy thoải mái, nam nhân này luôn biết cách làm cho cô cả người đều trầm tĩnh lại.

” ... Thừa Tường” Sau khi ăn cơm xong, hai người cùng nhau ngồi ở phòng khách xem TV, Long Tur Nghi suy xét vấn đề một chút liền quyết định cùng Ôn Thừa Tường nói chuyện.

“Tur Nghi, làm sao vậy?” Nhìn Long Tur Nghi gọi tên anh nhưng lại không có nói chuyện, Ôn Thừa Tường nghi hoặc hỏi lại.

Anh tổng cảm thấy cô hôm nay tựa hồ có chút trầm mặc, hình như đang có tâm sự gì đó, hai ngày qua đã như vậy, luôn dùng ánh mắt tìm tòi nghiên cứu nhìn anh, làm cho anh hoài nghi có phải cô đã biết cái gì không, nhưng theo lý thì không thể đâu ...

Thật ra, anh cũng không cần giấu diếm Long Tur Nghi, nhưng lại không muốn cho cô biết, cô sẽ nghĩ sao về anh chứ? Anh không biết, mà cũng vì thế anh đã đánh mất dũng khí nói thật, anh không thể không thừa nhận, hạnh phúc hiện tại khiến anh trở nên yếu đuối, bởi vì, anh sợ sẽ mất đi tất cả ...

“Anh ở nhà một mình chán lắm sao?” Long Tur Nghi trầm ngâm hỏi, cũng không trực tiếp nói ra vấn đề trong lòng, coi như khó coi được lần đầu tiên cô nói chuyện uyển chuyển.

“Không hề, sao em lại hỏi vậy?” Ôn Thừa Tường kỳ quái nhìn Long Tur Nghi.

Vì sao lại hỏi chuyện đó? Nếu không phải cần công tác, anh hẳn là một nam nhân không thích tiếp xúc với bên ngoài. Anh thích yên tĩnh, thích đọc sách, một mình cũng không có cái gì không tốt, nhất là anh có thể ngồi ở đây chờ cô trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lắt Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Nghiêm túc

” ... Vậy anh thích làm việc sao?” Tur Nghi lại hỏi.

“Tur Nghi, em làm sao vậy?”

Khi Tur Nghi ở cùng anh rất ít khi hỏi tới chuyện này, tuy rằng anh rất muốn biết, nhưng không có hỏi, cũng không muốn hỏi, anh không biết đối với Tur Nghi thì đây có phải là vấn đề dễ nói chuyện hay không. Về phần bản thân anh, anh cũng chẳng thấy có gì để nói, mà công việc của anh, lại càng không đáng nói.

Chính là, hiện tại Tur Nghi đang hỏi anh, anh nên trả lời như thế nào? Haiz ...

“Hồi còn nhỏ ta cũng không biết bản thân mình thích cái gì, đi học cũng chỉ tốt nghiệp trung học sơ trung, vì cô nhi viện cũng không có nhiều tài chính để lo cho chúng ta học lên cấp ba, ta và vài đứa cùng tuổi đều bắt đầu ra ngoài làm thêm.

Cho đến khi bản thân có chút tiền liền báo danh vào lớp học phục vụ gia đình, rồi đến hiện tại, ta đối với công việc cũng có thể là thích, mà cũng có thể là không, ta chỉ cảm thấy đây là điều tất yếu cần có trong cuộc sống, em hiểu ý anh chứ?”

Anh cũng không phải là người có chí lớn, cũng chẳng phải là người có tham vọng gì, lý tưởng của anh rất nhỏ, chính là bình bình đạm đạm sống cả cuộc đời, rất nhiều người sẽ vì lý tưởng của bản thân mà sống, nhưng anh chỉ vì cuộc sống này mà sống thôi ...

” ... Vậy, anh, cần tiền đi?” Không phải vì nhàm chán, cũng không phải vì thích làm việc, nhưng vậy anh đi ra ngoài làm việc có lẽ cũng chỉ vì tiền ...

Khi anh nhận công tác ở đây cô đã đưa cho anh một chiếc thẻ tín dụng, coi như là tiền tiêu dùng thông thường, mà cô vừa rồi trở về cũng có kiểm tra qua, số tiền so với lúc trước cũng chỉ ít đi chút xíu, có nghĩa là nó chỉ dùng cho chi tiêu thông thường. Nói cách khác, nam nhân này muốn ra ngoài làm việc kiếm tiền, cũng không nguyên ý dùng tiền của cô, kết luận như vậy khiến cho cô có chút mâu thuẫn.

Anh không sử dụng tiền của cô, không cần hỏi cô cũng biết vì sao, nhưng điều đó làm cho cô có chút không vui, vì sao phải vất vả như vậy? Lại còn lên gạt cả cô, anh đang lo lắng cái gì? Không, chính xác là anh còn cố kỵ chuyện gì? Lốp tường giấy trong suốt vẫn còn tồn tại này làm cho cô có chút phiền não.

“Tur Nghi, em đã biết?” Thần sắc ôn hòa trên khuôn mặt của Ôn Thừa Tường đã biến mất không thấy, chỉ còn lại sự nghiêm túc, tuy rằng hỏi như vậy có cảm giác như mình ‘chưa đánh đã khai’, nhưng là anh cảm thấy hình như cô đã biết chuyện hấn đi ra ngoài công tác, nếu không cũng sẽ không đột ngột hỏi như thế.

“Anh vì sao muốn giấu diếm em?”

“Thực xin lỗi” Tuy rằng có rất nhiều lý do, nhưng anh cũng chỉ có thể nói xin lỗi, vô luận bởi vì sao, anh cũng đã làm sai. (Akako: Người ta hỏi anh lý do, có ai nói anh làm sai đâu?).

“Anh không muốn nói cho em biết” Đối mặt với thái độ thừa nhận sai lầm của Thừa Tường, Tur Nghi rất bất mãn, chỉ một câu xin lỗi là đủ để giải thích hành vi của anh sao, bắt quá đáp án cũng không còn trọng yếu nữa, bởi vì cô đại khái cũng đã hiểu.

Cho tới khi cô nói ra những lời đó, dĩ nhiên là câu khẳng định mà không phải là câu hỏi.

“Tur Nghi, em ... em cảm thấy anh không còn xứng với em nữa sao?” Được rồi được rồi, nói cái gì cũng tốt, một người nam nhân làm gì cũng nhìn trước ngó sau* như anh thật khó coi, lúc này Ôn Thừa Tường cảm giác thật có hương vị đập nôi đim thuyền**.

* Nhìn trước ngó sau: cẩn thận, tỉ mỉ. Ở đây ý anh là anh cảm thấy mình là người nam nhân không có quyết đoán.

** Đập nôi đim thuyền: Chỉ có thể liên chết tiến lên phía trước, không có đường lui.

Bất đắc dĩ thờ dài, bây giờ Long Tur Nghi chỉ biết một điều, nam nhân này vẫn còn tự ti.

“Thừa Tường ...”

“Àn?” Nhìn ánh mắt tỏa sáng của Tur Nghi, anh có một loại dự cảm, hình như cô vừa mới quyết định chuyện gì đó ...

“Chúng ta ‘làm’ đi!” Tur Nghi khẳng định nói.

“Làm cái gì?” Thừa Tường theo phản xạ tự nhiên hỏi lại, cô đây là muốn làm gì vậy?

“... Đương nhiên là ... làm ... tình ... a~” Ngữ điệu của Tur Nghi khi nói ra lời này hết như cô muốn ăn cơm bình thường vậy, nhưng mà thật ra trong lòng cô cũng có chút xấu ngượng ngùng, nếu nhìn lại cẩn thận, sẽ thấy đôi tai cô có chút phồng hồng, rất là đáng yêu!

“Tur Nghi! Đây không phải là thời điểm nói đùa, em không cần phải náo loạn!” Khuôn mặt của Tur Nghi không có hồng lên, mà khuôn mặt của Thừa Tường cũng chẳng phồng đỏ, chính là sắc mặt có chút khó coi, có chút biến tím.

Đây là chuyện gì a~? Thế nào bỗng nhiên lại nhảy sang chuyện này rồi?

Anh cùng Tur Nghi đã ở chung được một tháng, bắt đầu từ quan hệ khách hàng sang quan hệ tình lữ, tuy rằng đã thân mật rất nhiều, nhưng nhiều nhất chỉ có hôn thôi ...

Đây không phải là chuyện Tur Nghi có chịu hay không, anh ngay cả hỏi cũng chưa từng; thứ nhất là tôn trọng cô, không muốn tùy ý đã cùng cô làm chuyện này; thứ hai là bản thân có chút mâu thuẫn, tuy rằng thân thể khát vọng cô rất nhiều, nhưng trong lòng cũng cố kỵ rất nhiều ...

Thật ra Ôn Thừa Tường còn là một nam nhân bảo thủ, đối với phương diện này cực kỳ thận trọng, vì thế bỗng nhiên nghe Tur Nghi nói vậy, tuy rằng thấy cô có vẻ nói đùa, nhưng vẫn phát hoảng.

“Ta cũng không phải nói đùa, ta là nghiêm túc, tránh cho anh suy đông nghĩ tây, em quyết định vẫn làm thì tốt hơn, hơn nữa quan hệ tình dục trước hôn nhân còn giúp đôi bên hiểu rõ về nhau hơn, anh không muốn tìm hiểu về em sao?” Câu cuối cùng, Long Tur Nghi cố tình sử dụng loại âm điệu chứa sự mỉa mai hoặc câu dẫn ...

Ôn Thừa Tường cảm thấy thân thể của mình nháy mắt đã nóng lên, nữ nhân mà chính mình âu yếm dùng nữ điệu dụ hoặc đó nói ra lời mời, làm sao anh có thể không có phản ứng, nhưng mà ...

“Tur Nghi, em đừng như vậy, chúng ta ...” Anh muốn nói, chúng ta vừa mới nhận thức không lâu, cô còn chưa hiểu anh, nhưng cái gì cũng chưa kịp nói, liền bị Tur Nghi dùng môi chặn lại.

Được rồi, nói anh lúc đó nói đùa, cô liền làm tốt lắm, tuy rằng không có kinh nghiệm, nhưng loại chuyện này hấn là theo bản năng đi ...

Tay của Long Tur Nghi đặt trên lưng của Ôn Thừa Tường không chút an phận bắt đầu vuốt ve, tuy rằng cách một lớp vải, nhưng vẫn như cũ có thể cảm giác được độ ẩm ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: Sáng tỏ

Có lẽ do anh quá kiên trì, mà cũng có lẽ do anh quá giày giữa, nhưng mà kết quả chứng minh, lý trí của anh không đủ để chống lại dục vọng của bản thân, nhất là người trong lòng luôn phiên trêu chọc như thế ...

Mà khi Ôn Thừa Tường thức tỉnh đã thấy mình trần truồng nằm trên giường, trong lòng ôm một nữ nhân cũng không một mảnh vải.

Haiz, thật sâu thở dài trong lòng, là bất đắc dĩ, nhưng cũng là thỏa mãn, cô cuối cùng cũng là của anh, có lẽ vì anh vẫn luôn thanh tỉnh, cho nên anh mới có thể biến giấc mơ này thành sự thực đi ...

Không cần lại do dự nữa, một hồi hoan ái vô cùng nhuần nhuyễn vừa rồi làm cho anh triệt để thanh tỉnh, có vẻ như sự do dự của anh đã làm cho cô gái này khổ sở đi, bằng không sẽ không đưa ra lựa chọn quyết liệt như vậy, thậm chí dùng cả thân thể để chứng minh cô có tình cảm với anh.

Anh thực sự không nên, vì tự tôn của bản thân mà đã do dự lâu như vậy, tuy rằng vì cô quá hoàn hảo, dù sao anh cũng không có thân phận gì để xứng với cô, nhưng là chẳng phải anh cũng đã ích kỷ sao? Bởi vì sợ bị tổn thương, sợ phải đối mặt với tình cảnh nan khan bị ghét bỏ, cho nên phía trước cũng chưa có phát sinh chuyện gì đã lo lắng tìm đường lui ...

Thật nực cười! Rõ ràng là yêu cô nhiều đến vậy, ngược lại lại đi làm tổn thương cô ...

“Thực xin lỗi, anh về sau sẽ không như thế nữa, anh sẽ không hoài nghi bất cứ chuyện gì, cũng sẽ không giấu giếm chuyện gì cả, lại càng không vì tự ti mà khiến em bị tổn thương. Anh sẽ thân nhiên mà yêu em, sẽ luôn canh giữ bên cạnh em

Có lẽ cả đời này anh cũng không có lấy một thân phận đủ để xứng đôi với em, nhưng là anh sẽ dùng tất cả để yêu em, anh sẽ lấy hết mọi khả năng để đối tốt với em, để em mỗi ngày đều có thể sống trong hạnh phúc, thẳng đến một ngày nào đó trong tương lai, em không cần anh làm bạn đời nữa, khi đó anh mới rời đi ...”

Ôn Thừa Tường giống như thi thảo tự nói, lời nói tràn ngập chân thành tha thiết, đây là lời hứa anh dụng tâm mà thành.

Giờ phút này, Ôn Thừa Tường dứt bỏ được những băn khoăn dư thừa, cũng dứt bỏ được cái tự tôn nhàm chán kia, chỉ đơn giản là muốn hưởng thụ cảm giác yêu và được yêu, anh nghĩ, hạnh phúc cũng không cần phải chịu quá nhiều áp lực, chỉ cần đơn giản hạnh phúc là tốt rồi, không cần phải lo lắng gì nữa.

Mắt vẫn nhắm, hô hấp vẫn có quy luật như trước, Long Tư Nghị trông như vẫn ngủ say bình thường, nhưng cô lại không nghe sót một chữ từ lời của Ôn Thừa Tường, trực giác của quân nhân, ngay khi anh tỉnh thì cô cũng đã tỉnh, sợ dĩ không nhúc nhích là vì muốn biết phản ứng của anh ...

Về phần kết quả, thật làm cho cô ngoài ý muốn đâu, bây giờ quá trình đã hoàn tất ... Hahaha, cũng thật tốt ngoài dự tính, tuy rằng hiện tại thân thể có chút bần rần, nhưng cả quá trình ngọt ngào cùng kích tình kia làm cô thật hoài niệm a~. Thật không nhìn ra, nam nhân ôn hòa này mà cũng có thời điểm phóng đảng như thế.

Một nụ hôn nhẹ nhàng được đặt trên trán cô, tuy rằng không nhìn thấy biểu cảm của đối phương, nhưng cô vẫn có thể cảm nhận được bộ dáng nghiêm túc của anh... Thật tốt ...

Mở mắt, đối diện với đôi mắt có chút ngượng ngùng nhưng dị thường ôn nhu của anh, tâm của Long Tư Nghị liền trở nên ảm áp, về lên một nụ cười mỹ nhân.

Nam nhân này a, luôn tạo cho cô cảm giác thật ảm áp và thoải mái, không có một tia áp lực, thật tốt ...

“Chào buổi sáng ...”

“Àn, chào buổi sáng, em cứ nghỉ ngơi cho tốt, anh đi làm bữa sáng” Nói xong, Ôn Thừa Tường định xuống giường, nhưng lại bị Long Tư Nghị giữ lại.

“Đừng đi” Nụ chặt Ôn Thừa Tường, kéo hắn trở lại bên người mình, Long Tư Nghị xoay người ghé vào ngực anh, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại.

Long Tư Nghị lúc này bộ dáng lười nhác mà lại gọi cảm, như một con tiểu miêu được thỏa mãn, thật khiến cho người khác nhìn không được muốn cắn một cái. Ôn Thừa Tường vòng tay ôm lấy thân thể của cô, trong lòng dấy lên một cảm giác dị thường thỏa mãn.

“Tur Nghị, thực xin lỗi” Anh nghĩ anh nên xin lỗi về hành vi của mình.

“Vì sao lại xin lỗi?” Mắt cũng không có mở, Long Tư Nghị chỉ miễn cưỡng hỏi, nhưng mà lại như chờ một chú miêu khác cắn câu, tình thế nhất định a~.

“Anh có đi ra ngoài làm việc, vì anh cần tiền đưa cho những đứa nhỏ ở cô nhi viện, mà anh lại không muốn dùng tiền của em, cũng không muốn làm em

mất hứng, cho nên mới giấu em, đừng giận, được chứ?” Ôn Thừa Tường nói rõ ràng chi tiết, sự tình đã đến bước này, hắt thấy cũng không cần giấu diếm nữa. Nếu cô gái này thực sự khinh thường anh, lúc trước cũng sẽ không đồng ý làm bạn gái anh, anh nên tin tưởng Tư Nghị, cũng nên tin tưởng vào tình cảm của bản thân.

“Thừa Tường, anh trợ giúp cho trẻ mồ côi ở cô nhi viện?” Long Tư Nghị như nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên.

“Ân, cũng không thể nói là trợ giúp, tiền lương của ta hữu hạn, trừ đi tiền sinh hoạt thì số tiền còn lại không nhiều lắm, chỉ đủ làm một vài việc thôi, anh cũng là một cô nhi, anh muốn làm một chút gì đó cho nơi đã nuôi anh lớn lên, em không để ý chứ?”

“Đương nhiên là không, hơn nữa, em còn có một ý kiến hay, cũng không biết anh có muốn làm chút chuyện với bọn em không?”

“Bọn em?”

“Phải, em cùng nhóm bạn của em, chúng em đang định lập một nhà từ thiện, nhưng không hẳn là đơn giản như thế, mà là trợ giúp cho những người cần chúng, từ đó tìm kiếm những người có tài, sau cho họ có cơ hội phát triển, lợi cả đôi bên?”

Vô luận là em hay những người bạn của em cũng không tin rằng trên thế giới này có chuyện làm gì đó miễn phí, người muốn cái gì thì phải tranh giành, người muốn cơ hội thì phải trả giá, các nàng cũng không nghĩ sẽ đi giúp người không công, tựa như các nàng sẽ không cho tiền khát cái*, nhưng sẽ thuê khát cái làm việc.

* Khát cái: ăn mày.

“Em muốn giúp đỡ cô nhi đến trường, sau đó để họ làm việc cho em?” Ôn Thừa Tường cũng không phải ngu ngốc, nghe Tư Nghị nói như vậy, anh cũng hiểu được phân nào.

“Đây mới chỉ là chuyện nhỏ thôi, chúng ta không chỉ muốn giúp cô nhi đến trường, còn có thể làm rất nhiều chuyện khác, nhà từ thiện sẽ từng bước một phát triển, nhưng mà bọn em rất lười, cho nên Thừa Tường, anh chủ đạo chuyện này nhé? Nếu mà anh không nguyên ý, cái cô nhi viện đã giúp anh kia sẽ là nơi bị thiệt đầu tiên nha~” Hiện tại trông Long Tư Nghị như một tiểu hồ ly, ít đi mấy phần ôn trọng mà tăng thêm mấy phần狡 hoạt, thật chọc cho người ta mỉm cười.

“Cám ơn em, Tư Nghị!” Ôn Thừa Tường ôm chặt lấy Long Tư Nghị, tuy rằng nhìn như cô đang lợi dụng anh, khiến anh không thể không đáp ứng, nhưng trên thực tế, anh biết đây là phương thức nàng giúp anh.

“Thừa Tường, thời gian chúng ta quen nhau không dài, những ngày chúng ta ở chung ít đến đáng thương, cho nên chúng ta không thể hy vọng xa xôi có bao nhiêu hiểu biết về nhau, nhưng mà anh phải biết rằng, tương lai của chúng ta còn một đoạn đường rất dài cần phải đi, chúng ta sẽ vượt qua hết thảy khó khăn để bên nhau.

Mà sau này, em mong giữa chúng ta không có xin lỗi hay cảm ơn gì, ta hy vọng chúng ta sẽ luôn tin tưởng lẫn nhau, có thể dắt tay nhau đến già, em luôn nói thực tế, chẳng phải mộng mơ, chỉ cần cố gắng, em tin chúng ta có thể, phải không?”

“Hảo, không nói cảm ơn, cũng không cần xin lỗi, chúng ta sẽ cùng nhau cố gắng, cùng nhau giữ lấy hạnh phúc thuộc về riêng chúng ta” Anh nhất định sẽ không buông tay thêm lần nữa, nhất định sẽ không để cô vì anh mà đau lòng, tương lai của bọn họ vẫn còn đang chờ phía trước ...

Một loại không khí ôn nhu ấm áp xoay quanh hai người, khiến cho hai trái tim xa lạ chậm rãi dần xích lại với nhau, có lẽ đây chính là thứ tình cảm kỳ lạ của nhân loại, tình yêu, tình thân, tình bằng hữu, phức tạp mà lại đơn giản, chúng sẽ khiến người ta thấy thống khổ, nhưng cũng sẽ làm cho họ cảm thấy hạnh phúc ...

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Phiên ngoại: Triệu Tử Đình

Đó là nữ nhân có khí thế nhất hắn từng gặp, không phải loại khí phách cuồng ngạo, cũng không phải ngạo khí do được nuông chiều, mà là loại khí thế trầm ổn như núi, làm cho ngoại nhân không nhận được ngưỡng mộ.

Cho nên, một kẻ luôn luôn để mắt cả hơn đầu như hắn liền nhận định, chỉ có cô gái này mới có tư cách làm vợ hắn, làm con dâu của Triệu gia hắn. Mà khi hắn cùng cha nói đến tình huống của cô gái này, ông cũng thực đồng ý, hy vọng hai người có thể có quan hệ.

Nhưng mà, ông cũng lo lắng nói với hắn, tiêu chuẩn của cô gái đó tựa hồ rất cao, rất nhiều người theo đuổi nàng đều bị cự tuyệt, nếu thực sự muốn bắt tâm cô gái này mà nói, có lẽ sẽ rất khó khăn.

Cho nên, hắn mới nghĩ tới chiêu ‘gần quan được bổng lộc’ này, hy vọng có thể lợi dụng nó mà khiến cô chú ý, hắn đối với ngoại hình của bản thân rất tự tin, hắn tin chắc rằng chỉ cần hắn tạo cho mình cơ hội, cô gái này sẽ coi trọng hắn.

Sau đó, hắn cùng phụ thân lợi dụng quan hệ vào được quân đoàn của nàng, vừa vận lính cần vụ của cô bị thương, hắn liền mượn cơ hội đó trở thành tân lính cần vụ của cô.

Kia một khắc khi nhìn thấy cô ở khoảng cách gần, tâm của hắn nhảy lên một cách bất thường, cái này không chỉ là mê luyện khí chất hơn người của nàng mà còn có một loại bội phục từ đáy lòng, cô gái này thực sự rất mạnh, đôi khi hắn thậm chí còn nhìn thấy mà sợ.

Từ đó, hắn bắt đầu chuỗi ngày với cảm giác mủi phần mới mẻ, chưa bao giờ phải làm việc vất vả làm hắn sinh chán ghét, chưa từng phải ăn nói khép nép làm hắn thấy khó chịu, chưa từng phải chịu một nữ nhân ra lệnh làm cho hắn nan khan, hơn nữa, bị chính nữ nhân mình theo đuổi đối đãi lạnh lùng làm cho hắn càng thêm khổ sở.

Cô gái này trầm ổn luôn pha một tia lạnh lùng cự tuyệt nhân cách xa ngàn dặm, ngẫu nhiên ánh mắt nhìn về phía hắn cũng có nhân nhật cự tuyệt, như thể nàng biết mục đích thật của hắn vậy, khiến hắn có chút chật vật muốn trốn tránh

Không muốn thừa nhận, nhưng cộng sự cùng cô gái này trong một tháng qua, hắn thật sự bị cô gái này thuyết phục, sự quyết đoán của cô, sự trầm ổn của cô, hơn nữa trong sự bội phục đó còn sinh ra một tia ghen tỵ cùng sợ hãi.

Hắn ghen tỵ, ghen tỵ vì sao cô gái này so với hắn còn muốn mạnh hơn, hắn tự nhận kiêu ngạo gì đó ở trước mặt cô gái này căn bản chẳng là gì.

Hắn sợ hãi, cô gái này cường hãn như thế, hắn nên dùng phương pháp gì mới có thể khiến cô gái này ở bên cạnh mình? So với hơn còn mạnh hãn như thế, hắn nghĩ, rất khó để làm được.

Mà khi khi hắn mâu thuẫn nhưng vẫn hết sức theo đuổi nàng như cũ, một tên nam nhân khiến hắn phi thường không thích xuất hiện, nam nhân tên Mạc Văn Danh này là một thiếu tướng rất có tiếng trong quân giới, gia thế bất phàm, năng lực xuất chúng, cùng hắn so sánh có khi còn có cơ hội hơn, làm cho hắn sinh ra cảm giác vô cùng nguy cơ.

Nhưng mà sau này hắn cũng phát hiện, mối quan hệ của hai người cũng không chặt chẽ, cũng không phải thực thân mật, bằng không cũng sẽ chẳng cần phải qua hắn mới gọi được điện thoại của cô, hơn nữa thái độ của Long Tư Nghị đối với hắn (Mạc Văn Danh) cũng không có gì khác thường, nhưng là cho dù là như thế, hắn cũng đem hắn (Mạc Văn Danh) xem như là tình địch, cho đến một ngày ...

Đó là một buổi sáng bình thường, ánh nắng mặt trời vẫn đẹp như thường, hắn chờ ở trước cửa nhà Long Tư Nghị, nhưng lại thấy tới giờ rồi mà người vẫn chưa xuất hiện. Mà ngay khi hắn vẫn còn đang nghi hoặc, nam nhân hắn từng gặp qua một lần từ trong nhà đi ra.

Đối với nam nhân này hắn cũng đã cẩn thận điều tra qua, đã muốn theo đuổi Long Tư Nghị thì làm sao có thể bỏ qua nam nhân ở trong nhà cô chứ, mà kết quả điều tra khiến cho hắn cũng thật an tâm, thì ra hắn (Ôn Thừa Tường) cũng chỉ là gia nhân cô mời đến thôi.

“Xin chào, Tư Nghị muốn ta nói với ngài rằng cô sẽ xuống ngay, mời ngài vào trong nhà ngồi chờ” Nam nhân kia ôn hòa cười, làm cho người ta cảm thấy thực thoải mái.

“Àn” Hắn cũng không nghi ngờ gì liền tiến vào, lẳng lặng ngồi ở phòng khách chờ cô xuống.

Nam nhân kia cũng theo sau đi vào phòng bếp, hắn đang chuẩn bị bữa sáng, chỉ chốc lát mùi vị thức ăn liền truyền ra, làm cho hắn cảm thấy nam nhân này hệt như một người vợ hiền lành, haha ...

Mà ngay khi hắn đem bữa sang bày ra bàn, Long Tư Nghị cũng từ lầu đi xuống, một thân quân trang khiến nàng có vẻ đặc biệt anh khí, nhưng cẩn thận nhìn lại thì lại có cảm giác không giống trước, hình như có chút ... kiêu mỹ của nữ nhân trưởng thành!*

* Đó là cảm giác kiêu mỹ khi một cô gái chân chính trở thành một người phụ nữ, nếu ngoài đời ta để ý kỹ sẽ thấy.

Mà tình cảnh tiếp theo làm cho hắn vô cùng kinh ngạc, cô cứ nhiên ở trước mặt hắn hôn lên môi nam nhân kia!

“Tư Nghị, đừng có người!” Nam nhân kia cự tuyệt mang theo ngượng ngùng đánh hắn thức tỉnh, nhưng về mặt không thể hiểu nổi cũng không theo đó mà biến mất.

Tại sao? Tại sao làm có thể như vậy? Không thể tin nổi, Long Tư Nghị và hắn lại có loại quan hệ này, cô đường đường là một thiếu tướng làm sao có thể ở cùng một nam nhân bình thường như thế?

“Các người ... Rốt cuộc các người có quan hệ gì?” Không thể nhẫn nại nữa, biết rõ với thân phận hiện tại của hắn không thể hỏi chuyện này, nhưng nhìn thấy nữ nhân hắn đang cố sức theo đuổi lại thân mật với một nam nhân khác, hắn sao có thể thờ ơ?

Nam nhân kia tựa hồ có chút xấu hổ, có lẽ không ngờ tới sẽ có người hỏi đến vấn đề này.

“Người yêu, cũng là hôn phu của ta” Đây là Long Tư Nghị trả lời, chấn kinh luôn cả hai nam nhân.

“Cái gì? Làm sao có thể? Hắn rõ ràng ... rõ ràng chỉ là một ...” Đã được giáo dục tốt làm cho hắn không thể nói thành lời rằng tên đó chỉ là một người thấp kém, hơn nữa hắn cũng không muốn nàng biết hắn đã điều tra qua. (Akako: Cao cao tại thượng quen rồi ...)

“Điều này khiến người rất khó chấp nhận sao? Như vậy một người sắp lên chức thiếu tướng lại đến bên ta làm lính cần vụ chẳng phải cũng rất khó chấp

nhận đây sao?”

Lời nói của Long Tư Nghị làm hấn khiếp sợ, nhưng càng làm cho hấn nan khan là ánh mắt của cô, giống như đang nhìn một kẻ ngốc.

“Lính cần vụ của bản thân làm sao ta lại không biết, tuy rằng ngươi giấu rất kỹ, nhưng mà ngày đầu tiên ngươi đến nhận việc, bối cảnh, gia thế, lý lịch của ngươi đều đã nằm trên bàn của ta, Triệu Tử Đình, Triệu tướng quân!”

Long Tư Nghị nói ra khiến hấn triệt để hiểu được mình có bao nhiêu ngu xuẩn, thật sự là vô cùng châm chọc a ... Nhưng mà chuyện đó bây giờ không trọng yếu, quan trọng là ...

“Hấn thực sự là hôn phu của ngươi?”

“Thiên chân vạn xác!*” Long Tư Nghị khẳng định đáp.

* Nếu dịch hấn sang tiếng việt là ‘Chính xác 100%’, nhưng mà ta thất nó hơi kỳ kỳ, thôi đành để thế luôn.

“Vì sao?” Một tên nam nhân bình thường như thế thì có tư cách gì nhận được tình yêu của nàng!

“Sao ta phải giải thích với ngươi?” Long Tư Nghị cường ngạnh không cho hấn đáp án, hấn bị thường nhìn về phía nam nhân kia, hấn (Ôn Thừa Tường) đầu tiên có chút kinh ngạc nhìn hấn, sau đó lại nở nụ cười xin lỗi.

Nụ cười kia mang theo ý vị kiên định!

“Triệu tiên sinh, khả năng ngài biết thân phận của ta, nhưng điều đó cũng không gây trở ngại ta cùng Tư Nghị đến với nhau, ngài hấn cũng biết, tình yêu không phải dựa vào thân phận cùng địa vị mới có thể sinh ra” Lời nói của hấn ôn nhuận nhưng mang theo kiên định cùng thâm tình, như là nói với bản thân hấn cũng như nói với Long Tư Nghị, chỉ thấy cô nhìn hấn, ánh mắt trầm ổn mang theo ôn nhu ...

Nhìn hình ảnh hai người thâm tình nhìn nhau, hấn bỗng nhiên hiểu được, có lẽ đây là vận mệnh đi, cuối cùng tình yêu cũng không có cái gì là tất nhiên, cũng không có cái gì là không thể.

Ngày hôm đó, hấn làm thủ tục rời cương vị công tác, rời khỏi nơi hấn đã làm việc một tháng kia, mang theo một loại tang thương nhưng thành thực, mang theo một sự tôn kính đối với tình yêu, Long Tư Nghị cùng nam nhân kia khiến hấn hiểu được hàm nghĩa của tình yêu, không cần thân phận hay địa vị gì, chỉ cần yêu nhau là đủ.

Hấn nghĩ, một ngày nào đó trong tương lai, hấn cũng sẽ tìm được một cô gái nguyện ý yêu hấn, mà không phải là yêu thân phận của hấn, hay yêu địa vị của hấn, chỉ đơn thuần là yêu chính con người của hấn mà thôi ...

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Tóm Lấy Anh Giúp Việc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.